

عقل غلام فقر

امروز جهان بیدار، متکی بر اساسات برانزنده اسلامی به این نتیجه رسیده است که: فقر و تهیدستی و در ماندگی اکثراً باعث شده است تا بجهت و فلاح ملت های مستضعف را از چنگ مستکبران و زور گویان به خون تشنه به فرسنگ ها به عقب انداخته و شرایط سہلی را در اختیار حیلہ گران نقاب پوش و ظاہراً تیار داران مستضعفین قرار دهند. این چهره های کثیف دیو گونه و اربابان زور و خدایان قدرتمند و غاصب است که همواره خواسته اند نعم مادی و معنوی بشریت ناتوان را بچنگ خود در آورند و آنها را جیره خواران ابدی خویش قرار داده و به این وسیله عقل شان را در چنگال فقر اسیر و افکار و اندیشه های زننده و طلسم شکن را در بند فقر و بیچارگی، زائل و یا بعضاً محو و نابود سازند. کشیده شده و در جاده استدلال با موجی از اعتراضات جهانیان مواجه هستند.

سر انجام بخاطر دوام و بقای بیشتر و نیل به امیال شوم و مغرضانه. شان سعی نموده اند تا با فشار ها و بایکوت اقتصادی، افکار والای انسانی و اندیشه های زندگی ساز مستضعفین را در گیر و دار فقر و تهیدستی و در بحر یاس و نومیدی غرق ساخته و در نتیجه یک متفکر و اندیشمند آزاده را به یک انسان مغموم و در بند کشیده تبدیل سازند. به زعم این زغای پوک و تهی مغز زورگو آنوقت است که انسان محروم و در مانده به هیچ چیزی جز لقمه نانی و ارضای نفس نمی اندیشد و معنومدار که: هر کسی را فقر می سازد به کام می شود راهی به پای خود به دام بیخبران دنیای انسانیت و شکست خوردگان میدان سخن و استدلال بمصادق اصل خود ساخته شان (عقل غلام فقر)، از راه ها و طرق گوناگون، وحشیانه و غارتگرانه به نعم مادی و معنوی ملت های ناتوان حمله ور میشوند.

و با توسل به چپاول و تاراج نمیکذارند تا آنها خود در تهیه رزق و معیشت زندگی خویش منفردانه و مستقلاً مهم گرفته و سرانجام از بند اسارت سر باز زنند.

و اما این ها نمی دانند که در بین مستضعفین شاگردانی اند از مکتب پرشکوه اسلام باسرا لوحه توحید و یکتا پرستی که در نزد این سر بکفان راه حق و به خون آغشتگان تشنه لب عقل حاکم است و در راه بجهت و فلاح مظلومان و شکست و نابودی خونخواران و مستکبران در مقابل فقر شجاعانه و پر غرور می رزمند. آنها را هیچکس، اگر کهنه کاران مسکو باشد یا تازه کاران واشنگتن، اگر استعمار نوین باشد یا کهن، اگر زور گویان و تکنیکاران شرق باشد و یا چاقو کشان غرب، هیچ کدام نمیتوانند از عزم بزرگ و آینده ساز شان منصرف سازند.

اگر حیلہ گران مستکبر عصر، بیاد صیادان پخته کار در دارالمجانین کرمین و یا در کاخ سفید (مرکز کج اندیشان) جمع کردند و با تربیت و صدور عناصر مزدور در گوشه و کنار جهان انقلاب ها

برپا کردند اگر شیر سفید را سنیه گفته و لا فیده نبافیده، تجاوز و غارتگری را کمک و معاونت، اگر دست سوم و توطئه گریشانرا از آستین صلح و دیتانت بیرون آوردند و بالاخره اگر مثلث شوم چار (۱) بخاطر سبقت در میدان چار (چین، امریکا و روسیه) تقسیم جهان با مهارت های خاصی، گوی صلح و آشتی را با چوگان تاراج و جهانخواری ضربه زده و هر کدام به نوبه خویش آمار گول های شانرا پیش بینی کردند، سرانجام باز هم در گیسو دار عملیات محیله شده شان به مقاومت رو برو شدند و در منجلا ب توسعه طلبی متوقف شده و چون زنبوران بخت برگشته در لا بلای تارهای عنکبوت دست و پا زدند. اینجاست که بیاد اصل بی بنیاد (عقل غلام فقر) افتادند و هر کدام به نوبه خویش تا سیساقی را زیر نام تعاون و دوستی، کمک های بلا عوض و بالموقع و امثالهم در کشور های عقب مانده و ناتوان بنا نهاده تا باشد به اینوسیله بازم هر روزی چند بر اریکه قدرت تکیه بزنند و به زعم خود شان باص دور مواد اولیه از تزاوی و البسه ظاهر آتیار

داران واقعی درد مستضعفین قلمداد کردند. آنها به این خیال افتادند که با ارسال چند جو ره پاپوش کهنه، چند پیپ روغن سم دار، چند جوال برنج و یا چند جو ره کرفی و پطلون از کار افتاده، میتوان به دهن ها مهر سکوت زد و رستاخیز عظیم شان را در حصار کشید. آنها پنداشتند که ایمان، وجدان و محبت انسانی را میتوان به پول خرید، آنها تجارت نیروی ایمان بالمقابل مال را خیلی سهل فکر کرده بودند و در پشت پرده های صلح و دیتانت، تعاون و همکاری و دفاع از حقوق محرومان در تلاش بودند تا برد وام و بقای رژیم های طاغوتی شان بیافزایند و تاج جهانکشان و زور گوی را بر فرق خویش جازندند. "کمک های بلاعوض"، "اموال تعاونی" و امثال آن در واقع فصل جدیدی بود که ایران متکبر استعمار سرخ برای بدست آوردن موفقیت در افغانستان باز کردند. و اما دیدیم که شور عشق و سوز ایمان چنان فقر را زیر امواج هر تلاطم خویش در آورد و در راه هدف، پاکبازانه و غرور آفرینانه جلو رفت. دیدیم که چگونه شیر دختران هد فمند،

لباس های امدادی مسکورا در کابل به آتش کشیدند و با به راه انداختن تظاهرات ضد کمونیستی پادشاه آن همه امداد ها را دادند. دیدیم که حتی طفلان شیر خوار کود کستانها، نونهالان غرس شده در سر زمین اسلام، از خوردن شیر امدادی روسی امتناع و رزیدند و برای ساعت ها دست به اعتصاب زدند. دیدیم که چگونه جوانان اندیشه بدار از ساعت های امدادی روسی بمب های کوکی (موتیتوف کوکتیل) ساختند و با استعمال آنها صد ها پایگاه های نظامی روسی را به آتش کشیدند. دیدیم که چگونه در شاهراه کابل و خان، مجاهدین مؤمن با حملات دلیرانه بالای کاروان های نظامی روسی از جوال های برنج امدادی شان سنگرها ساختند و با سوختاندن کفش (کاوش) های ارسالی شان گاز ضد بمب کیمیاوی را تولید کردند. این ها همه نشانه های گویایی اند از مقاومت عقل در مقابل فقر و نتایج آموختنی های اند از مکتب قرآن.

مگر آیا کریم بن نشینان از یاد

بنیه در صف (۲۳)

د ایمان بشپړېشنه او فصل لړۍ

نه-آرامه او هو ساوی، خوکه

چیری د ژوند دا معیاری تعامل
کله ناکله د ناځای عواملو له
کبله گهوږ او په هغه کښی څه
نا څه پرابلم موجود شی هلته د
ایثار له ارزښت سره آشنا وگری
کولای شی له ایثار نه په کار
اخستلو سره د ټولنی ناوره او غیر
طبیعی حالت واړوی، بی له دی
چه له چا نه د خپل دی تعامل
د بدل تمه وکړی- همداسی د
ایمانی روحی تیر ټول روحی
ارزښتونه د دی ټولنی چه د
تنظیم او نیکمرغی په جهت کی په
اما تور ډول په کار اچول کیږی
او ټولنه نه پریردی چه طبیعی
مشکلاتو په مقابل کښی. ناکامه
شی.

ځکه د یوی ټولنی وگری چه
بی تفاوته او تنبل نه وی او هغه
د خپل عمل او تحرک شاته لوی
هدف و لری او ټول اعمال یی د
یو هدف په جهت کښی وی،
هغه ټولنه چه وگری یی یواځی د

وی.

خو لکه ښکښی مو چه د ایمان
د روانی نقش په هکله وویل دا
هم باید ووايو چه د ایمان د
روحی اغیزو له کبله یوازې پر
ایمان ولاړه او تشکیل شوی ټولنه
کولای شی د ژوند پیچلی او نا
حله کړا وونه او کرکچو نه
وځغی او د هغو مقابله وکړی.

د ایمان پر بنسټ ولاړه ټولنه
کښی به وگری د همدی ایمانی
روحی په درشل کښی چمتو وی
چه خپلی ټولنی نه ډیر څه بی
اسری ورکړی. د همدی بی
حسابه ورکړی له کبله ده چی په
دغسی ټولنه کښی ژوند همیشه
خپل طبیعی جریان ساتلی شی او
د نا ملائمتو په مقابله کښی پاتی
نه راځی، د مثال په توگه د
هغه دقیق او پراخ عدالت په
سیوری کښی چه د ایمان په تصور
را ټولی ټولنی تعامل دراکړی
ورکړی پریو معیاری میزان
روان کړی اسلامی ټولنه د زیاتو

د مقابلی او ټینګار ځواک

(استعداد):

دا یو حقیقت دی چی ټولنه او
ژوندکړه څومره مثالی تشکیل او
مثالی تعامل هم پیدا کړی،
نمکنه نه ده چه هغه دی له
مشکلاتو او پرابلمونو نه خالی
وی بلکه دا د ژوند او هستی
تقاضا او طبیعت دی، که هر
څومره د هغه مشکلات او
کرکچو نه کم هم کړل شی
خوبیا به هم په هغه کښی څه نا
څه کړاوی او کرکچ وی. خو
دا کړاوی او کرکچ د دی ټولنی
په معیاری تشکیل او معیاری
تعامل پوری کوم ارتباط نلری،
ځکه چی اجتماعی پدیدې او
تعاملونه ژښت زیات پیچلی او
کرکچن وی، له همدی ځایه
ده چه د دی تعامل او پدید و
جریان سپینی غره ته ورته وی
همیشه به د هغه پر سر ورځ
ولاړه وی او یا به هلته څه نا
څه د تورو لرو سلسله روانه

تولنی په اوږو بار نه وی ، بلکه چمتو وی چه د تولنی د نورو وگړو پیتی پر سر واخلي هغه تولنه چی وگړی یی بی له خدایه له بل چا ویره نه لری او له زرگونو وهمی جبهونو را پیدا - کیدونکی ویره یی په زرو کښی خای نشی نیولی . هغه تولنه چه په وگړو کښی یی اثار او پیرزونه وی .

هغه تولنه چه په وگړو کښی یی عزت النفس او آزادی خپلواکی په څپووی ، هغه تولنه چه په افرادو کښی یی ایمانی ټینگاروی او له عزلت او څښک گیری نه سخت کرکجن وی .

داسی تولنه به هیڅکله د مشکلاتو په وړاندی ناکامه نشی او د تل لپاره به هغه په اما تور ډول مشکلات او پرابلمونه ، نا ملائمت او کړکېچونه ټول یو په بل پسې زغمی او هغه به له خپلی لاری نه لیری کوی .

دا باید د حقیقت په حیث ومنو چی د ایمانی انگیرنی با ثباته سنگر نه یواځی له مشکلاتو نه ډک ژوند او یا د ژوند پر طبیعی پیچلی جریان کښی د انسان طبیعی موقعیت ساتی او هغه نه پریردی چه د نا ملائمتو کړکېچو نو نا خوالو په وړاندی ولویری

او سقوط وکړی ، بڼکه د همدی ایمانی انگیرنی سنگر او مدرسه ده چه د حق او حقیقت مبارزو پلویان دهغه په غیبر کښی ټینگار ، ثبات ، تحرک او مثبت اعمالو ده کوی او بیا له همداسی سنگر نه د باطل ناروا ، طاغوت ، جاهلیت ، نفس ، هوا او هوس او شیطانی قواوو پر ضد چاری پرمخ بیا یی .

مبارزه او اعماری ټینگار د ایمانی انگیرنی او روحی کمزورتیا په صورت کښی شروع کیدای شی ولی ادامه نشی پیدا کولای نتایج لاس ته نه راوړی ، او یا همداسی د ایمانی انقلابی انگیرنی په غیاب کښی نشی کیدای چه څوک د دی ورشی چه خپل کړه وړه ، وینا ، ټینگار ، ثبات ، تحرک ...

ټول د مصالحو او شخصی گټوله تور بازار نه بهر عرضه کړی او که کله داسی چیری پیش هم شی هلته به حتماً د هغه مبارز د ایډیالوژی تصور او د هغه د عملی ژوند په منځ کښی تناقض او تضادوی .

د ژوند له مثنی بڼی نه ددفاع اویا د ژوند د منفی څیری د ختمولو او بیا د هغه پراخی د مثبت معیاری ژوند د منځ ته را وستلو یواځینی لاره او چاره د ایمانی تصور پراخی اوی ته پناور

وړل دی ، ځکه په هغه صورت کښی چه څوک غواړی د ژوند تحولات او بدلونونه په مثبت او مفید جهت کی رهبری او توجیه کړی او پخپله د ژوند او د ژوند طبیعی او مثبت جریان په مخالف لوری ولاړوی هغه ته په کار دی چه د ژوند ، طبیعت او په هغو کښی د ټولو پدیدو سره ټکر او تصادم لپاره پوره چمتو والی ونیسی ، هغه به حتماً داسی پېښو او حوادثو سره ټکر خوری چه په خیال کښی یی هم نه وی تیر شوی ، دا هم په داسی حاله کښی چه ددی بی کچه او پرمانو ټکرو او تصادمونو په وړاندی د ټینگار او ثبات استعداد هم نه لری .

د هر انسان او هری انسانی توانی د ښیکڼو او گټو او د در ناوی پټ او ارتقاء میندلو طبیعی لار د ایمانی تصور او انگیرنی د مشال په بلولو پیدا او تعقیبیدای شی او د نوموړی تصور او انگیرنی نه پرته د شخص د ټولنیزو گټو اجتماعی ارتقاء او فکری و دی ټولی لاری له ټکرونو او تصادمونو نه دی .

هلته به د وگړو او ټولنی د گټو او ارتقاء غوښتنی چه سیستمو

کبتی تضاد او اخ و دب منخ ته راخی او د همدی فکری روخی اخ و دب په منخ کبتی به په واقعی معنا نه د چا گتۍ خوندي شی او نه به په اصلی معنا څوک د مثبتی او مفیدی ، علمی ، اخلاق ژوندنی پرمختیا خاوند شی. دا چه د ایمانی تصور او انگیرنی په جریان او مدار کبتی د وگړو او ټولنو د تعامل د را وستلو کار سخت د روند او مشکل دی د اجلا خبره ده او کتنه څنگه کیدای شی چه افراد او ټولنه په یو وار د ایمانی خالصانه انگیرنی په برید کبتی و غور څیری او بیا دی هلته د مبارز هف او متمدنی ټولنی مصالح ، رشد او ترقی و خنډیری ، د داسی یو ستر تحول د را وستلو په برخه کی د خلکو عجز او نه چمتو والی ده چی وار په وار د ایمانی تصور نیمه خوا پوښان د خلکو په نظر کبتی ناکام ښی او له همدی ځایه ده چه دا لبت او بی تحرکه نسلونه غواړی د مثبتی او مفیدی لاری له تعقیب نه دور وسته کیدو په صورت کبتی په هره شوبله او په هره لار ، او بی لاری روان او هسی په شاعرانه خیال کبتی دا مجسمه کړی چه هغه دانسان او انسانیت سمون ، پرمختگ او ودی په برخه

کبتی په کار او مبارزه اخته شوی او یا د یوی همداسی جوړی کړی ټولنی په غیر کبتی خپل تحرک او فعالیت ته دوام ورکوی ، په داسی حال کبتی چه همدی ماتی خوړلی انسان به د خپلو شخصی گټو د خوړندی کولو په هیله دا لار غوره کړی او په دی لار به هره ورځ د انسانیت ، حق او تشخیص د برپادی په تکل گډونه اخلی . مطلب دا چه د ایمانی تصور او پر هغه باندی له بناء شوی تحرک نه پرته بشریت نه شی کولای د فرد ضمیر ته ټیکمرگی او ډټولنی غیر ته ډاډ او هوسای ولیر. دوی .

ایمان او عمل :

د اسلام له نظره لکه څنگه چی ایمان خپل ارزښت او هویت د عمل او دهغه د اصلاح له لاری ټاکي همداسی عمل هم خپل ارزښت او هویت د ایمانی قاعدی له مخی پیدا کولای شی . دغه راز هغه مثبت او صالح عمل چی ایمانی محرک او هله ونلری د اسلام له نظره څه ارزښت نه لری .

دا چه باید ایمان د عمل په برخه کبتی مهم رول ولری آسانه خبره ده ، خو دا چی اصلا په

اسلام کبتی د صالح عمل لپاره د ایمانی محرک او قاعدی درلودل شرط گڼل شوی ، لږ دقت او توجه غواړی .

په هغه صورت کبتی چه د صالح عمل شاته ایمانی عامل نه وی کیدای شی او دا احتمالات ډیر په ځای هم دی چی نوموړی عمل په داسی انگیزه او هدف سرته ورسیری چه هغه نه د عمل او نه د عامل لپاره کوم حیثیت پریز دی ، په دی معنا چی زیات امکان شته چی نوموړی عمل د مصلحت د څیر په هیله سرته نه وی رسیدلای ، بلکه کیدای شی هغه عوامل چی د عمل په تبارز کبتی یی رول لو بولای وی د عمل پای او تاثیر د صلاح و صلاحیت په مخالف خوا کی پریو دی خو په عمده ډول ویلای شو هغه عمل چی پر ایمانی بنیاد منخ ته نه وی راغلی او د هغه په تبارز کبتی ایمانی عنصر برخمن نه وی له څو خوا وو د منلو او مثبت تاثیر پریښو دلو وړنه دی .

- ۱- له ایمانی انگیرنی او تصور نه پرته د یو چا عمل اصلاح کول او د خیر غوښتنی اساسی عناصر ټول اخوا کول ناشونی دی .
- ۲- په هغه صورت کبتی چه د

ایمانی محرک خبره مطرح نه وی
څنگه کیدای شی چی د چا د
عمل شاته دی څوک د خیر او
صلاح امید پیدا کړی ؟

۳- په هغه صورت کښی چه یو
انسان د ایمانی محرک په غیاب
کښی هم بیا د یو عمل په هکله
په گومان هم وکړی د نوموړی
عمل اغراض او جهت هیڅوک
نشی تضمینولای .

۴- دیو صالح او مثبت عمل
اتقان او سر ته رسول له ایمانی
محرک نه پرته نه داچه ډیرکم
اسکان لری بلکه دایوه پوچه
آزوده .

۵- د ایمانی قاعدی په غیاب
کښی څوک کولای شی د شکلی
صالح تعامل او نیک عمل مطلوب
نتایج تضمین کړی ؟

۶- که څه هم له شکلی او
ظاهری پلوه دیو انسان عمل او
تعامل د خیر او صلاح په جهت
کښی څرگند ښکاره شی ، خود
معیاری خیر او صلاح په امید
د نوموړی عمل او تعامل له
رهبري کولو نه څوک نه شی
بمطمئن کیدلای ، ځکه کیدای
شی هغه معیارونه چه له ایمانی
انگیرنی نه پرته دیو عمل او تعامل
په هکله کارول شوی وی اصلا
خطا او منحرف معیارونه وی .

۷- له ایمانی محرک نه پرته
هیڅوک نه شی کولای د اوسنی
چی په یو عمل او تعامل کښی
د صلاح او خیر غوښتنی انگیرنه
به په یو متعادل او متد اوم-
جهت کښی دوام وکړی او یادی
د نو موړی عمل او تعامل د
صلاح په جهت کښی تداوم پیدا
کړی ، ځکه له ایمانی انگیرنی
نه پرته د خیر او صلاح احساس
څه پایښت نه لری .

۸- په هغه صورت کښی چه
ایمانی معیارونه د انسانی تصور
او انگیرنی ساحه اشغال نکړی
لیری نه ده چی د تصور او عمل
ساحه یاد حماقت ، نفس ، هوا
او یا نفاق ، دوه مخی او ابن
الوقتی کمزوری احساس او روحیه
اشغال کړی .

۹- که د ایمانی انگیرنی په
غیاب کښی څوک د خپل عمل
او تعامل شاته خالصه صلاح هم
هدف ولری ، ولی ژوند او تولنی
بی وقته او منفی عکس العملونه
هغه ډیر ژر له خپل دغه خطه
غور خړی او نه شی کولای
خپل عمل او تعامل ته په همدی
خط کښی دوام ورکړي زکه
هغه عامل چی دلاری په او
ږدوکی د صالح عمل د ایجاد
او بقاء د پاره ضروری وی او د

هغه په اتکاء کولای شی مثبت
نتایج منځته راوړی وجود نلری .
د ایمان د محتوی توکی (مفردات)؟
په اسلامی تصور او فکر کښی
چه ایمان څومره ازربست لری
هغه ټول او یائی زیاته برخه د
هغه د محتوی د اهمیت له کبله ده .
همدا ایمانی محتوی ده چه د
پیشیت فکر ضمیر د خپل ماحول
ژوند ، کائناتو او په هغو کښی
روانو جریاناتو او د هغه نه
پورته د کائناتو او انسان ، خالق
خدای سره آشنا کوی او په
هغه کښی هرڅه په خپله اصلی
څیره منعکس کیری په لنډ ډول
غواړو د ایمان اهمیت د مفرداتو
له پلوه څه ناڅه وڅیړو .

پر خدای باندی ایمان

هغه ټولنه او وگړی چه د ایمانی
تصور په رڼا کښی د کائناتو
د ژوند او مرگ پر خالق او مالک
خدای ایمان ولری هغه به نه
داچی هیڅکله د طبیی او بشری
طاقتو او قدرتونو په وړاندی
اوږ نه شی بلکه له مادی او بشری
قواؤ او پر څنګ سره سره به
دا ټولنه او دا وگړی مغرور
اوبی باکه نه شی او همیشه به
په دی فکر او باور کښی وی چه
د کائناتو ، انسان ، ژوند او د
ټولی هستی مالک او خالق خدای
هغه وینی او د هغه له ښوونی نه

د خلاصون کومه چاره هم نشته. د ایماني تصور په رڼاکشې پر خدای باور درلودل یو مؤمن د هر قسم قوت او قدرت په وړاندې پیاوړې کوي او هغه نه پرېږدي چې د حوادثو په وړاندې سقوط وکړي او همداسې پر خدای باوري، مؤمن او مؤمنه ټولنه پرځان متکي وي او د همدې ایماني تصور نه هغه خپل قوت او غښتلتیا حاصلوي.

له بلي خوا همدا د کائناتو د خالق خدای په وړاندې خاضع او مطیع انسان او ټولنه هیڅکله د مادي او ظاهري قدرت له کبله دومره نه غره کېږي چې د خدای د مؤاخذه او قوت په وړاندې خپل ضعف او کمزورتیا هیره کړي، په دې اساس پر خدای مؤمن انسان که چېرې د حق لارې درېږي، احساس کوي چې هیڅوک او هیڅ طاقت یې پرېشانه شي نېغولای، ځکه د هغه پر تائید او څنگ کې د کائناتو، هستي مالک او خالق خدای موجود دی هغه د حق نه د دفاع په لاکشې د هرچانه پیاوړې او له هرچانه غښتلی دی.

په همدې ډول هغه که ناکله د سهوی، خطا او دغسې عوا ملوله کبله د یونارو عمل مرتکب

گرزي، یادېو ظالم ترڅنگه درېږي او یا پخپله د یو ظالمانه کار لپاره ملاتړي، ډیر وقت پری نه تېرېږي چې همداسې پخپلې ایماني تصور په یې وسکوندي او له یې خودی نه یې را وېش کړي، او د اسنلي او زړه لرزونکې حقیقت ورپه زړه کوي چې.

خدای شته هغه دی او دده نا وړه عمل ښه ویني او پر هرڅه قادر او د ټولو قوتونو پزر منل شوی قوت دی. ځکه خوږې پرله پسې سقوط او تېقرا کېږي نه پرېږدي.

همداسې پر خدای مؤمن انسان او مؤمنه ټولنه په خپل پوره کمزوري او غم لری حالت ښه باور لري چې مقتدر او ارحم الراحمین خدای د هغوی پر حال خبر او د هغوی د خلاصون لپاره کافی دی.

په دې ډول دا ایماني تصور په خاصه توګه ټولنه او فرد له فکري روحي سقوط نه ژغوري.

له همدې ځایه ده چې مؤمن او مؤمنه ټولنه له تسلیم او سازش نه سخته کرکه لري اواصلاح ددې روحي لپاره په مسلماننه ټولنه کېږي ځای نه پیدا کېږي که چېرې یو مؤمن انسان یا مؤمنه ټولنه کوم کار او یا کوم اقدام

کوي هغه به پر ځان متکي ښکاري هغه به هیڅکله په ویره او شک خپل کار نه شروع کوي پخپله اراده، وینا، او کاروبار کېږي آرام مصمم او جدې ښکاري موانع او خنډونو سره په سره سینه مقابله کوي.

پر خدای مؤمن انسان او ټولنه په خپلو ټولو کارو او د ژوند به ټول طبیعي جریان کېږي داسې تصور او باور لري چې د هغو ټولو شاته یوازی د لوی خدای اراده ده چې حکومت کوي او د همدې ایماني هلی سره دروحي ارتباط له کبله هغه ژوند، حوادث موافق غم او خوشې د ژوند ترڅي او خوږې په پوره ډاډ تعقیبوي. دهر ا صولی او مثبت کار په شروع او دوام کې هغه باور لري چې د کار پای او انجام، نتیجه او ثمر پخپله د خدای په ارادې پورې اړه لري او هغه ددې نا حی هم مطمئن ښکاري.

د همدې ایماني تصور په رڼا کېږي مؤمن عناصر تل حوادث اړتیاوې او غوښتنې مطالعه او څیړي.

په داسې حال کې چې مؤمن عناصر له ټولو مشکلاتو سره د مقابلي لپاره چمتو وي هیڅکله

باقی په (۴۴) مخ کې

معیارهای منحنی

سیاسی و گروهی

« گرایش به حزبیّت » و « گرایش به عینیّت » دو مفهوم فلسفی و دو نوع معیاری است که در فلسفه طرفداران و علاقه - مندانی دارد . بطور عموم طرفداران اندیشه گرایش به حزبیّت، مارکسیستها و علاقمندان گرایش به عینیّت، رئالیست ها میباشند . در کتاب « روح - حزبیّت » در فلسفه و علوم « تشا گین - نیورینسن بزرگ مارکسیست میگوید که : « ... وظیفه مارکسیسم است که بطور آشکار و برای همیشه اصل روح پرولتاری را اعلان دهند و برای آن راه را از بین این یا آن رویداد های تحول اجتماعی را بسنجیم کافی است که از دیدگاه مصالح طبقه کارگر و تحول اجتماعی این طبقه ، نظر با فک کنیم . » بدین ترتیب مارکسیسم روشن میسازد که معیار همه اندیشه ها و عملکرد ها پیش « مصالح طبقه کارگر » است و آنچه را

که به این مصالح مغالف بوده باشد ، نخواهد پذیرفت و با آنچه که با مصالح طبقاتی کارگران مستقیماً ارتباط داشته باشد ، خود را خواهد رسانید و موانع و حوایل را از سر راه خود خواهد برداشت . بر عکس « رئالیست ها » حقیقت را از دیدگاه واقعیت عینی ، مورد بررسی قرار میدهند و هر گونه تعصب را از صفحه باور خویش نسبت به حقیقت مطلقه دور میسازند و حق را با نسبیت عینی ، ذهنی و طبقاتی سنجش ننموده و بان رنگ و صبغه حزبی و طبقاتی نمیدهند بلکه حق را با عینک حق و مطابق با واقع عینی می بینند و می پذیرند . لازمه عقیده به ماتریالیسم اینست که : انسان همه پدیده های عالی و مادی را متغیر و

متحول بداند و هیچ چیزی را در جهان بحیث حقیقت ثابت ولا بتغییر نپذیرد . چنانکه لازمه گرایش به اید یا لیسم اینست که : اوضاع سیاسی ، اجتماعی و اقتصادی را جنبه اطلاق قایل شود و تغیر و تحول ، دگر - گونی و تطور را غیر مجاز بیندارد و به دفاع از چنین اندیشه ای در عمل نیز مبادرت ورزد .

این بخاطر آنست که : عمل نتیجه عینی و مادی فکر و عقیده است و واقعیت زندگی دایماً از کیفیت باور و ایدئو - لوژی سر چشمه میگردد ، بعباره دیگر : اندیشه یا عقیده وسیله و محرک تحول و سازنده پلان و نقشه آن است . بهر پیما نه ای که افکار از صبغه صفا و سلامت و کمال بر خوردار بوده باشند ، بهمان اندازه

اعمال را شکلی خوبتر داده
 میتوانند و بهر اندازه ای که
 عقاید آلوده کثیف و فاسد گردد
 بهمان پیمان اعمال نا درست
 زشت و ناپسند شکل می یابند .
 چون در گرایش حزبی، عقیده
 و اندیشه، رنگ و شکل حزبی
 میگردد و حقیقت از عینک
 تعصب بررسی میگردد، لذا
 ارزش واقعی و عینی خود را از
 دست میدهد، کما اینکه عمل
 نیز به تبعیت از آن فاسد و نا
 بسامان میگردد زیرا روح گرایش
 حزبی وجدان و وابسته بان
 حقایق، رویدادها و واقعیت
 ها را از دیدگان «مصالح حزب»
 مورد سنجش قرار میدهد .
 بهارت دیگر: مصالح حزب
 در نظر وابستگان حزبی بحیث
 « معیار » قرار میگردد و انگیزه
 و احساس حقیقت خواهی
 تحت الشعاع باور حزبی واقع
 میشود، بلکه در آنصورت
 حقیقتی را خارج از حدود
 « مصالح حزبی » نمیتوان
 شناخت .
 پیرویک حزب با معیار
 خاصی که در نزد خود دارد
 همه اعمال و حرکات خود را
 بوسیله محاسبه و موازنه می

نماید و برای پیشبرد اهداف
 حزبی خود، هر آنچه را که
 با مصالح حزبی سازگار و در
 جهت رشد و تکامل آن ممد و
 مفید بوده باشد، انجام میدهد
 و اعمالی را که ظاهراً به نقص
 گروه متعلقه اش تشخیص دهد
 ولو در واقع، امر مفیدی هم
 بوده باشد، انجام نمیدهد .
 نقص و ضرر اجتماع آنجا
 مطرح بحث نیست، پایمال شدن
 عرض و آبرو و حقوق حق
 دیگران مورد نظر نیست، خون
 صدها نفر بیگناه بریزد و جان
 هزارها انسان به رنج اندر
 شود، باکی نیست زیرا معیار
 «مصالح» حزب است! و مطمح
 نظر، پیشبرد اهداف گروهی!
 عموماً این شیوه فکر و عمل
 همانسانیکه قبلاً تذکر دادیم
 مخصوص کمونیست ها و ماده
 پرستان است. اما بسیار ممکن
 است که در اثر جهل و کم
 خبری از دساتیر دینی، جرثومه
 این مرض مهلک و مکروب
 این بیماری مسری، به افراد و
 عناصر مسلمان نیز منتقل گردد .
 سخن دور از واقعیت و عاری
 از حقیقت نخواهد بود اگر
 بگویم که تا دیروز خود ما

گرفتار این مصیبت تباهی آور
 و رنج افزا گردیده بودیم و
 بیشتر اعمال و تلاش ها یمان
 زد و خورد ها، و اختلافات فیما
 بین خود مان، محصول همین
 نوع گرایش های سیاسی و حزبی
 و بیماری های فکری و اجتماعی
 بوده و هست! زیرا فوقاً متذکر
 شدیم که: عمل نتیجه عینی
 و مادی فکر و اندیشه است
 و واقع زندگی جدا از اندیشه
 های فکری نیست، همانسانیکه
 عقیده جدا از واقع زندگی نبود
 پس قهراً آنچه که در جریان
 است، چیزی جز نتیجه عملی
 افکار و اندیشه ها یمان نیست .
 ورنه چه لزومی دارد و چه
 حاجتی در دست است که به
 مقتضای آن به سر و کله یکدیگر
 گلاویز گردیده ایم و همه
 روزه صدها فرزند آزاده
 و برومند کشور را که بایست
 علیه روس و در پیکار رویا روی
 در مقابل خرس های سرخ قطبی
 شهید گردند، بدست خویش
 قربان نمودیم ؟
 حقیقت آنست که شعاع
 دید و پرتو اندیشه ما را
 رعایت « مصالح حزبی » آنقدر
 بقیه صفحه ۴۸

آری ای شهید!

خونت هدر نمیرود

تو که در دل شب دیجور اختناق وضالت چون فانوس هدایت سوختی

تو که گریبان غفرت العباد را با پنجه آهنین دریدی

تو که شاخ زورداران و زر داران را به بازوی همت و الایت شکستی

تو که در افق خونین جهاد چون آفتاب تابان تا بیدی

تو که کوهها و صحراها نوریدی

تو که گرمیهای سوزان تموز و سردیهای زمستان را متحمل شدی

تو که شبها و روزها در راه پاسبانی دین و پهن درکمین بودی

تو که مدافع مقام « انسانیت » بودی

تو که آزادی را « بقیعت جان » خریدی

تو که برای « حکومت کتاب الهی » قیام کرده بودی

تو که کشور غرقه بخواب را از خواب گران بیدار ساختی

تو که در هیبت زدهگان شور آفریدی

تو که نشستگان را بقیام واداشتی

تو که طلسم ننگ طاغوت شکستی

تو که پرده از چهره کثیف دیو زادان برداشتی

تو که دستهای فاسدان را از دامن عصمت هم میهنانت گوده ساختی

تو که شمشیر از نیام آهیختی و در دل دشمن فروبردی

تو که خط جهاد و مبارزه را بخونت مستدام نگهداشتی

تو که به نعره آزادی بخش الله اکبر، دژ طاغوتیان را بلرزه درآوردی

تو که فرمان خدا را لبیک گفتی

تو که قلب سکون شکافتی

تو که با طایغان از خدا، بستیز برخاستی

آری ای شهید!

خونت هدر نمیرود

وما:

که باتو دریک مغرسه درس خوانده ایم

وباتو یک طریق ره سپرده ایم

وباتو یکجا با ایزد (ج) عهد بسته ایم

و باتو یکجا بخاطر حکومت قرآن قیام کرده ایم

نخواهیم گذاشت بخونت تجارت کنند

نخواهیم گذاشت خونت را بفروشد و کاخها اعمار کنند

نخواهیم گذاشت که به بهای خونت باده عیش و تنعم بسر کنند

بل ! :

برین بتو اطمینان میدهم

خوانندگان محترم !

شعری که جلوه نظر تان تسرار دارد، یکی از برادران انصار ما (دکتر حسین خان) استاد زبان و ادبیات
دری پوهنتون دولتی لاهور جهت نشر عزائی مجله شهید پیغام فرستاده است که ماثروی را با اندک
تصرف به نشر سپردیم. کارکنان این مجله پیروز میبای هر چه بیشتر برادر موصوف الزایز و متعال مالت دارند.

اتحاد و فتح

فکر اسلامی شود روشن بالاغیر از حجاب حق مثال آفتاب آمد دلیل آفتاب

اتحاد و اتحاد و اتحاد، فتیاب

ملت غیور افغان میکند اکنون جواد فرض شد بر هر مسلمان ایجاد اندوختاب

اتحاد و اتحاد و اتحاد، فتیاب

بمب اتم رازین کهنه که دارد بدست بمونان را نفوذ الله اکبر چون شهاب

اتحاد و اتحاد و اتحاد، فتیاب

ای مجاهد مسروره الله اکبر کن بلند هست این دعه قرآن می شوی تو کایاب

اتحاد و اتحاد و اتحاد، فتیاب

ای مسلمان خیز و راه و رسم قدرانی بگیر کن جهاد و قوت بازوی مؤمن باز یاب

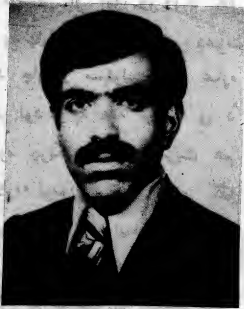
اتحاد و اتحاد و اتحاد، فتیاب

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَنْ هُمْ أَمْواتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ

د جهاد د سمره سترگ شپېدان

شهادت لور مقام ته ورسيد
انا لله وانا اليه راجعون

شهيد ورور غلام روحاني
د غلام سنائي زوی په ۱۳۳۱ ش
کال د غزني ولايت د قره باغ
ولسوالۍ د جمال خيلو په کلی کې
زېږيدلی دی په ۱۳۳۸ کال د
کابل ولايت د بي بي مهر و په
لومړني ښوونځي کې شامل
او په ۱۳۴۵ کال يې لومړنی زده
کړه د جانمرد په لومړني ښوونځي
کې پای ته ورسوله
په ۱۳۴۷ کال د رحمن بابا په
ليسه کې شامل شو او په
۱۳۵۳ کال يې له هغې څخه
د فراغت سند تر لاسه کړ او د

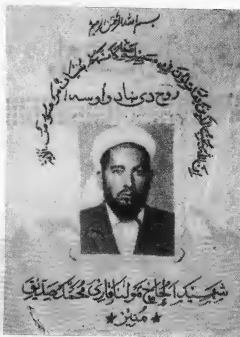
څخه ليسانس واخيست ددی
ټولو تعليمي د وړو په تخ
کښې نوموړی ورور د اسلامي
مبارزې تکميل پراوونه يونه بل
پسې وهل ترڅو يو مسلمان او
متعهد ښوونکی جوړ شو. له بده
مرغه د غوايي ذکر غېږنی اوشيطاني
فاجعې په را منځته کيدو سره سم
په محبس کې ولويد او ۱۹
مياشتې يې دوحشی کمونستی
رژيم د زندان په توگوټونو
کښې د تيمکرغه صباون او وياړلی
خپلواکۍ په هيله انتظار ويوست
ترڅو د قضا او قدر د فيصلې سره
سم په (۱۳۵۹ هـ ش) کال ازاد
کړ شو او د وسله والې مبارزې
په ډگر کېږي په ډيره ميرانه
و دريد دما رځې او ناوړې دسيمو
د مجاهدينو مشرتا به ورو مهال
شو او ديوه نيم کال په موده
کښې په زړه ورتوب وجنگيد تر
خوپه (۱۳۶۱ هـ ش) دورې په
مياشت کېږي د جاني روسانو د
کلا بندې په وخت کېږي د

شهيد ورور (واحدی)

شهيد ورور محمد لعل
(واحدی) د حاجي گلا خان زوی
دهلمند ولايت د ناد علی ولسوالۍ
د مارچي او سيدونکي و.

نوموړی مجاهد په يوه خدای
پرسته او دينداره کورنۍ کېږي
زېږيدلی و په کوچنيوالي کېږي
يې ديني علوم زده کړل او په
ښوونځي کېږي شامل شو
وروسته قندهار ته ولاړ هلته په
۱۳۵۳ هـ کال د ليسې څخه
فارغ شو. په ۱۳۵۳ هـ ش د کانکور
ازموينې د تيرولو نه وروسته
د سائنس په پوهنځي کېږي شامل
شو په ۱۳۵۶ هـ کېږي يې د پوهنځي

کار تو گرافی په ریاست کی یی
دغی ماسور په توگه وظیفه په
غاره واخیسته په دغه وخت کی
یی د اسلامی تحریک د مبارز
ینو سره ارتباط و نیو او د
خدای (ج) په لاره کی د مبارزی
ډگر ته داخل شوه. د غوانی
داووسی نیتی د در دناکی فاجعی

په را منځ ته کیدو سره یی
وسله وال جهاډ پیل کړ. دغه
نومیالی او زور وړ د کابل
په ښارکی د تنظیم او دعوت
د چار و مسئولیت په غاړه
در لود او په هغه برسیره یی د
یوه چریکی گروپ آمریت هم
کاو. نوموړی تر ۱۳۶۰ کال
پوری خپله دغه ایمانی او اسلامی
فریضه د کابل په ښارکی اجرا
کړه او تر هغه وروسته د غزنی
ولایت د قره باغ جبهی ته ولاړ
تر څو په ۱۳۶۰-۹۰۲ نېټه
د گېرو په سیمه کی دیر غلگرو
روسی قواؤ د یوی وحشیانه
حملی په نتیجه کی د شهادت
لوړ مقام ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید وروړ مسلوی

صادق:- د هلمند ولایت د بابا
جی په سیمه کښی دنیا ته راغلی
او د ژوند اکثره شیئی یی په تعلیم
او تعلیم باندی تیری شوی.
نوموړی د اسلامی دعوت په

د نا د علی ولسوالی داوی مانده
او سید ونکی و دی لکه څرنگه
چه په یوه متدینه کورنی کښی
فانی دنیا ته راغلی و داسلامی
علومو په زده کړه لگیا او هم
ئی قرائت د تجوید په رعایت سره
لوست د دینی تحصیلاتو د پای
ته رسید لو څخه وروسته د هلمند
ولایت د مطبوعاتو په مدیریت
کښی د ماسور په توگه وظیفه
ورو سپارل شوه او څه موده هم
لشکرگاه د مرکزی مسجد جامع
خطابت مهمه وظیفه هم ورپه
غاړه شوه نوموړی له دی لیاری
څخه د اذ هانو په تنویر کښی
او چت گامونه واخیستلای شوه.
با لا څره د منجوس تره کی د دهری
نظام په راتللو سره د خطابت څخه
لیری کیری او د څارنی وروسته
په (۱۳۵۸) کال دوړی په میاشت
کی په نیمه شپه کمونستی تور،
محبس ته لیږ. دول کیږی. د
څلو رو شپو تعذیب څخه

لاره کی د خوړی ژبی، فصاحت
او بلاغت او حکیمانه وعظ
څښتن و، څه موده یی په بابا
جی وروسته یی لشکرگاه ته نژدی،
د بولان په سیمه کښی. طالبان
روزل. په ۱۳۵۴ هـ ش کښی یی
هرمنیو ته سفرو کړ او هلته
د خپلی پوهی له مخی په مکه
مکرمه کښی دیوی مدرسی استاد
شو خوزره یی د خپل هیواد
د مؤمن اولس تربیی او روزنی
ته زیات تیری وو، د دوو کالو
نه وروسته هیواد ته
راستون شوچی په دی وخت کی
سفاک دښمن د غوانی کر غیرته
ډرامه رامنځته کړه، نوموړی
شهید عالم ډیرزر د کرملین د
مریانو لخوا. ونیول شو او د
خو میاشتنو کی اونو څخه وروسته
په ډیر تعذیب شهید کړ شو.

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید وروړ حاجی قاری
صدیق (منیر)

د عبدالقادر زوی. د هلمند ولایت

نوموړی شهید په خپل انقلابي هدفمندي سره د اسلام د پيژندنې او په ځواکمن اسلامي پاڅون کېنې نې گډون وکړ، د غوايي دارو دوو سره جوخت نې تحصیلات پو پېشو دل - او شوه ورځ نې د فکره او علی بلنې په لاره کېنې نه سترې کیدونکې هلې ځلې وکړې او د قندهار په ښار کېنې د چریکي فعالیتونو تر څنگ نې د تنظیم سنبالیت او سمون کېنې ډیر رول ولوباوه په (۳۵۸ - ۱۳۵۹ ه. ش) د خپلې تقوی، ثبات او فداکاری له مخې د خدام القرآن په جبهه کېنې د مرستیال دنده ور وسپارل شوه چې نوموړی جبهې ډیر غلگرغلیم (روسانو) په قابل کېنې ډیر غیز من عملیاتو سره کړل په (۱۳۶۰ ه. ش) کال نوموړی شهید د خپل اتلوتوب په اساس دیو چریکي گروپ چې وروسته عثمانیه و نومیده، د مشر په توگه و ټاکل شو - په پای کې د ۱۳۶۱ ه. ش

موړی مولوی صاحب و پټله چې په نننۍ ځایانده - ژوندانه کېنې د پوه مسلمان لپاره خوب اولتې د مرگ اونیستی معنی لری ځکه شپه او ورځ لگیاو چې د رسول اکرم صلی الله علیه وسلم در پټنې وارث په توگه د منبر او مسجد د لیاری د اسلام دعوت خپور کړی ترڅو د غوايي کمونیستی فاجعه د ملحد (تره گي) پلاس رامنځته شوه نو موړی مجاهد مولوی صاحب ته نې د پیغمبرانو (ع) دستت تعقیبولو (هجرت) موقع - په لاس ور نکره او د جانی او سفاکو مارکسیستانو، لخوا د اسلامی دعوت په جرم زندانی او ور وسته نې په ډیره ناځوانمردا نه توگه په شهادت ورساوه.

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور شیخ احمد (عبدالقهار) چې اصلی نوم نې (محمد قسیم عیاضی) دی د حاجی ملا نور الله زوی په کال (۱۳۴۰ ه. ش) کې د قندهار د ښار د یوې غریزې کورنۍ په انگرېمې کېنې فانی دنیاته سترگې پرا نیستلې نو موړی خپل تحصیلات له پلار څخه چې ستر عالم ؤ او هم نې خپل لومړنۍ تحصیلات په محمود طرزی ښوونځي او ور وسته منځنۍ تحصیلات په میرویس نیکه لیسه کېنې سرته ورسول او د کانکور از موینی په بریالیتوب د طب په پوهنځي کې شامل شو.

وروسته د چاه انجیر او لښکر گه ترمیځ په یوه - شپله کېنې د شپې له خوا ژوندی خښیږی او حق ته ځان سپاری.
(انا لله وانا الیه راجعون)

د شهید الحاج مولوی نور احمد اخندزاده صاحب لنډ سوانح :
نو موړی شهید د قندهار ولایت دارغنداب ولسوالۍ د لوی سناری او سیدونکې ؤ چې د وړکتوب څخه نې ډیر لوی استعداد درلود نو ځکه نې د دیني علومو د حاصلولو په اوږدو کېنې دور ځینو مسایلو د تعقیب سره ډیره مینه درلوده ترڅو د خپل ایماني مسؤولیت په درک او پېژندگلوی سره په (۱۳۵۲ ه. ش) لار د کابل د سرای غزنی سیمې د محمد عمر جان اخندزاده په جامع جومات کې د خطابت دنده اجرا کوله چې له یوې خوا په او سنیو سیاسي حالا تو خبر شي او له بله پلوه یې د اسلامی ځوانانو په فکري روزنه کې عملی ونډه اخیستی وی، نو

د غوايي د مياشتي په لومړني اوځي
کښي - جاني روسانو د ارغنداب
پنجواځي او ډنډ ولسوالي پخپل
دهشت اچونکي کلانې کښي
نيولي وي نوموړي مبارز د دښمن
په ثقیل ماشیندار پر بجلکه تپي
او وروسته روغتون ته دروا
وړلوپه لاره کښي د سفاکو د ښمنا
نولوخوا بياهم کلا بند او په شهادت
ورسول شو.

(انالله وانا اليه راجعون)

شهيد ورور محمد رحيم جی په
«ملا ورور» مشهور ؤ د حاجي
ملا شیردل زوی د قندهار د
ولایت دارغنداب د ولسوالۍ
د کپه‌ک د کلي او سیدونکي ؤ.
دیوی دینداری کورنی په غولی
کښي ئی فاني دنیا ته سترگی را
پرايستلی. نوموړی دیني علوم
د خپل پلار حاجي ملا شیر
دل اخنواده څخه و لوستل.
او ښو و نخي ئی په کال
(۱۳۴۸ هـ ش) د خوشحال په
لیسه کښي پای ته و رساوه
وروسته د قندهار ولایت په عالی
دارالمعلمین کښي شامل شو.
د خپل ایماني مسؤلیت په درک
کونو ئی په (۱۳۴۹ هـ ش) د سره
بنیکلاک د ذهني غلامانو سره
فکري جهاد پیل کړ او هم ئی
د غواځي دفا جعي نه وروسته -
د اسلامي دعوت په لاره کښي

ډیرزحمته وکړل او په څنگ کی
ئی چریکی فعالیتونو ته دوام
ورکړ ترڅو د (۱۳۵۸ هـ ش)
کال دروژی مبارکي میاشتي په
(۱۱) نیټه د ملا علم اخند په
کلي کښي د جاني دښمن لخوا
وینول شو او په محبس کښي د ډیرو
رېرونو او تعذیبونو په نتیجه
کښي د شهادت جام و ځکه.

(انالله وانا اليه راجعون)

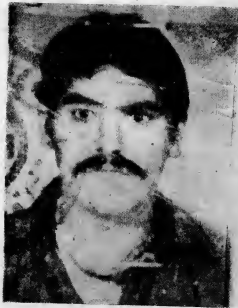

شهيد ورور ملا سعد الله
د عبدالحييب زوی د کندهار
ولایت د معروف ولسوالی او
سیدونکي د اسلامي روان جهاد د

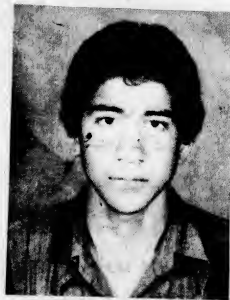
زورور اوسر تیرو مجاهدینو څخه
و نوموړی خپله زده کړه دد اړو
نیکه په منځني ښوونځي او د
محمدیه په دینی مدرسه کی سرته
و رسوله په ۱۳۵۷ کال ئی د
همندی په جبهه کی وسله وال
جهاد پیل کړ او له ۱۳۶۰ کال
څخه راپه دی خواځي د معروف
د ولسوالۍ په جبهه کی خپل
جهاد ته دوام ورکړ. په ډیر و
جگړو کی ئی برخه واخیسته له
همدی جملی نه یو هم د ۱۳۶۰
کال د عقرب د میاشتي بریالی برید
وه چی دهغی ولسوالۍ په
کمونستی قواو پاندي د دوی له
خوا په ډیره میړانه سره وشو. دغه
ورور په ۱۳۶۱-۸-۲ نیټه د
معروف په ولسوالۍ کی د دښمن په
سورچه باندي د ورختلو په وخت
کی دیوه بم د چاودنی په سبب
شهید شو.

(انالله وانا اليه راجعون)

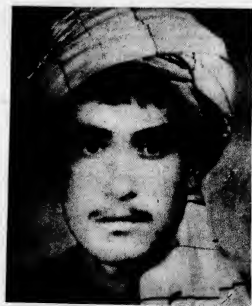
شهيد ورور تور جان
مجاهد د عبيداله زوی
د قندهار ولایت دارغنداب
په ولسوالۍ کی ۲۲ کاله مخکی
دنیا ته اغلی دی په (۱۳۵۹ هـ ش)
کال ئی وسله وال جهاد پیل کړ،
دغه سرتیری مجاهد د جاني
روسانو له خوا د ارغنداب د
ولسوالۍ په محاصره کښي

شهره حیدری هم ۱۳۶۰ کال د قوس په مياشت کې خپلې لوړې ارزونه ورسيدې.
(انا لله وانا اليه راجعون)

۱۳۴۳ کال زيريدلى دى نوموړى کله چې په هغه سيمه کې د اسلامي جهاد سنگرونه گرم شول نوزده کړه يې پرېښو ده او د وسله وال جهاد لپاره په ۱۳۵۸ کال د شهيد احمد هجرت تر قوماندې لاندې د مهمندري جبهې ته ولاړ په ډيرو جگړو کې يې گډون وکړ ترڅو په ۱۳۶۱-۱۰-۳ نېټه په سرخړود کې د روسانو د وحشيانه يرغل په وړاندې د يوې جگړې په ترڅ کې د شهيد ضابط محمد اشرف اسلام چار سره يو ځای د شهادت لوړ مقام ته ورسيد.
(انا لله وانا اليه راجعون)

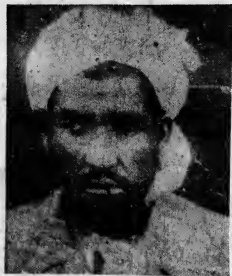
د شهادت ستر مقام وگاټه.
(انا لله وانا اليه راجعون)

شهيد ورور خدايداد د خان محمد زوى د هلمند ولايت د ناوې ولسوالۍ د خلمخ اوسيدونکى د ډيرو غيرتي او مسلحو مجاهدينو څخه ؤ د ملحد دولت په

ضدي په ډيرو جگړو کې برخه درلوده ترڅو په ۱۳۶۰-۱۱-۲۸ نېټه د يوې نښتې په ترڅ کې د (۲۵) کلو په عمر شهيد شو.
(انا لله وانا اليه راجعون)

شهيد ورور ببرک د گل جان زوى د فنگر هار ولايت د بهرودو عبدیانو په کلي کې په

شهيد ورور محمد غوث د فيض طلب زوى د ورد گود جغتو د ولسوالۍ د تكي کلي او سيدونکي د حق د لارې ونيستينى سريندونکى او زور مجاهد ؤ د ملحد رژيم پر ضد يې په ډيرو جگړو کې برخه واخيسته ترڅو په ۱۳۵۸-۸-۳ نېټه د يوې خونړۍ جگړې په جريان کې يې د شهادت لوړ مقام تر لاسه کړ.
(انا لله وانا اليه راجعون)

شهيد ورور عجب خان د غلام حيدر زوى د زابل ولايت د شاه جوى ولسوالۍ د يحيى خيلو په پوه دښدا ره کورنۍ کې ۳۰ کاله پخوا زيريدلى دى له کوچنيوالي څخه يې د هغې سيمې په خلکو کې د ښو اخلاقو په لرلو سره شهرت درلود په

۱۳۵۸ کال د یوشمیر نورو مجاهدینو سره د جهاد لپاره د سره رود او کاسی محاذ ته ولاړ څه موده ورسته سرکښ ته او هلته یې څه موده جهاد وکړ او بیا د لغمان ولایت ته ولاړ. د ۱۳۵۹ کال د دلوی په میاشت کې د بهسود وجبې ته ستون او هلته په ۱۳۵۹-۱۱-۲۲ نېټه له نور و مجاهدینو سره د روسی او د هغوی د مزد ورو قواؤ له خوا محاصره شو خو تر هغه وخته یې مقاومت و کړ چی ټول کارتوس یې تمام شول. په دغه وخت کې د دښمن گولی دده په سینه و لکیده او شهید شو.

(انا لله وانا اليه راجعون)

شهید وروړ شیر آغا :- د

قندهار د ډنډ په ولسوالۍ کښې دیرش (۳۰) کاله مخکې دنیاته سترگې راېرا نستلې. څه ناڅه دیني علم یې ولوستل خود غوايي د قاجعي سره جوخت یې د اسلام عقیدوی دښمنان او د کریمین مزدوران و پیژندل اوپه

شهید وروړ عبدالظاهر چی

په « پاچا » سره مشهور ؤ د دوا جان زوی د ننگرهار ولایت د کوز کونډ د ولسوالۍ د شکی د کلي په یوه دینداره کورنۍ کې په ۱۳۳۶ هـ ش کال زیږیدلی دی په کوچنیوالي کې دښو اخلاقو او تقوی خاوند اوپه خپلو کلیوا نو او خپلوانو باندې ډیر گران و نوموړی په ۱۳۴۲ کال د سید جمال الدین « افغان » لیسې په لومړۍ ټولگي کې شامل شو او په ۱۳۵۰ کال د کابل حربي لیسې ته لاړ او په ۱۳۵۶ کال یې هغه په بریالیتوب سره سرته و رسوله او د همدې کال په پای کې د حربي پوهنتون د استحکام په پوهنځي کې شامل شو خودوه میاشتي وروسته په افغانستان کې د سره استعمار گوند اگی رژیم را منځ ته شو. نودی هم د هغه تعلیمی کال د پوره کیدو نه وروسته د ژبی د رخصتی څخه په گټه اخیستو د خپلې کورنۍ سره پاکستان ته مهاجر شو. په

ډیر ځواک او غښتلی عزم په اسلامي تحریک کښې راگډ شو او گوریلائی فعالیتونو په مهم کښې وگمارل شو، ډیر اسلام دښمنه سارکسیستان یې هلاک کړل ترڅو په یوه ناڅاپه پیښه کې دملحد دشمن له څارنې څخه ور وسته یې د شهادت لوړ مقام ته ورساومو سوری شهید دا ارمان درلود چه اسلامي ټولنه او نظام پر خپلو سترگو و وینی او د اسلامي انقلاب د پراختیا لپاره محکوم اسلامي هیوان خپلواک او افراد کړی. خودغه نیمه خوا مجاهد دا سپیڅلی ارمان د ځانه سره خاوروته یووړ.

(انا لله وانا اليه راجعون)

شهید وروړ حاجی شربت

خان د جنت خان زوی د پکتیا ولایت د وزی د ولسوالۍ د څپری د کلی او سید ونکې ددخ راڼود ډیر خیلو د جبهې یونکېره او زړور مجاهد ؤ د دهری دښمن په ضد یې په ډیر وجگړو کې برخه اخیستې او هغوی ته یې زیات

دهری دولت په قواو باندی وکړ
د شهادت لور مقام ته ورسید.
(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور بیری د پسر
دوست زوی د هلمند ولایت د
ما رجبی د سیمې اوسیدونکی د
اسلام د لاری یونکره او فدا کار
مجاهدو په ډیرو جگړو کې یې د

کفری قواو په مقابل کې په پوره
سیرانه او ایمانی ولوله برخه و
اخیسته په پای کې په ۲۳-۲۰۰۱
۱۳۶۱ نیټه د یوې خونړۍ
نېټې په ریان کې د شهادت لور
مقام ته ورسید.
(انا لله وانا الیه راجعون)

لوسر نیوور زو کښی دار زگان د
مجاهدینو د تنظیم پخاطر خپلې
سیمې ته ولاړه هلته د همدې
کال په وروستیو وختونو کښی د
مکار او ملحد دشمن له خوا د
شهادت لور مقام ته ورسید.
(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور کل محمد د زری
کل زوی د هلمند ولایت د بشران
کلی اوسیدونکی ؤ نو سوری په
۱۳۹۰ کال د سره استعمار د
ګوډاګی رژیم پر ضد وسله وال
جهاد پیل کړ او په ډیرو محاذو
نوکی و جنګید ترڅو په
۱۵-۱۰-۱۳۶۰ نیټه د یوې
خونړۍ نېټې په نتیجه کې په
شهادت ورسید.
(انا لله وانا الیه راجعون)

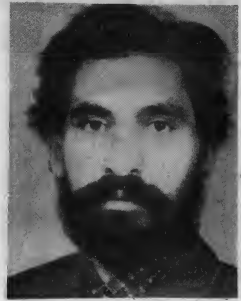
شهید ورور عبدالشکور
د عبدالکریم زوی د کندهار
ولایت د معروف اوارغستان په
جبهو کې یې ډیر عملات تر سره
کړل په پای کې په ۱۸-۰۴-۱۳۶۰
نیټه دیوه برید په ترڅ کې چی
دسپین بولدک په سیمه کې یې

خانی او مالی تلفات اولی دی
نوموړی ورور دراکټ په استعمال
کې ډیر مهارت درلود-دغه ورور
په ۸-۱۱-۱۳۶۱ نیټه د خوست
د لوبی ولسوالۍ د پری تهانی په
عملیا توکی د ۲۳ کلوه عمر د
جمعی په ورځ د شهادت لور مقام
ته ورسید -

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید ورور عزیز الله :- د
عبدالرزاق زوی د ارزگان ولایت
د چوری په ولسوالۍ کښی ۲۸
کاله پخوا د ازموینې نړۍ ته
قدم کښیښود. خپل لوسړنی
تحصیلات یې په هغه سیمه کښی
اوسنځنی تحصیلات یې د بغلان
د کرهڼی په لیسه کې لا ترسره
کړي نه وه چه د ملحد تره کی کړ
غیر نه کو دنا ترسره شوه.
نوموړی د خپل ایمانی تحریک
او اسلامی ولولې له مخې په
(۱۳۵۷ هـ ش) هجرت وکړ او په
(۱۳۵۸ هـ ش) یې د هلمندی په
جبهه کښی وسله وال جهاد پیل
کړ او د (۱۳۵۹ هـ ش) کال په

شهید ورور شریف الله

« شریفی :

د خدای تعالی (ج) په لاری شهادت او قربانی د هر مبارز او انقلابي مسلمان ارزو ده همدی ارزو ته دریدو او دخپلی عقیدې او ازادۍ نه د دفاع په خاطر د افغانستان په اسلامي ځاوړه کی د شهیدانو کارون د غرو په لمنو او ټپکو دروک روان دی ترڅو د تیری کوونکو او د دین د دښمنانو غوړیدل ناپاکه تېر د خپلی اسلامي ځاوری څخه ټول او پرځای یی داسلامي حکومت بنسټ کېښودل شی .

د دغه کاروان په لړ کی یوهم شهید ورور شریف الله «شریفی دی نوموړی په (۱۳۶۸ هـ ش) کال د پروان ولایت د بایانو په کلی کی په یوه دینداره کورنی کی زیږیدلی دی. په ۱۳۳۸ کال د ده قاضي په لومړنی ښوونځی کی شامل شو کله چی له هغه څخه فارغ شو په ۱۳۴۳ کال د نعمان په لیسه کی شامل شو. دغه ورور

د زیات زکات او علمی استعداد د خاوند ؤ چی له اول ټولگی څخه تر د ولسم ټولگی پوری اول نمره و په ۱۳۴۹ کال یی دلیسی دوره پای ته ور سوله او د کانکور دازموینی د تیرو لو نه ور وسته په ۱۳۵۰ کال د پولی تخنیک په پوهنځی کی شامل شو .خود کورنی د اقتصاد دی مشکلاتو له کبله ئی زده کړی ته دوام ور نه کړای شو نو د نعمان په لیسه کی ئی د ښو ونکی وظیفه په غاړه واخیسته . نو موړی پر ساینسی مضامینو بر سیره د اسلامي جهاد په برخه کی هم شاگردانو ته فکر ورکاوه او همیشه به یی د وی ته داسلامي حکومت د جوړیدو یری ورکاوه. په ۱۳۵۶ کال د نعمان دلیسی څخه د حرة جلالی د نجونولیسې ته تبدیل شو په ۱۳۵۷ کال چی په افغانستان کی ملحد رژیم رامنځ ته شو دغه مبارز ورور تر سخت تعقیب لاندی وژیول شو ترڅو په ۱۳۵۸ کال د اسد په سیاستکی دنورو ډیرو مبارزینو خوندي دی هم ونیول شو او جیل ته بوتلل شوله ډیرو وهلو ورو لو او تعذیبو گلو ور وسته د دهری امین د حکومت په وخت کی د همدغه کال د سنبلې په اخیرکی له بند نه خوشی کړل شو او د ښوونکی په تو گه

د هلمند ولایت ته ولېږل شو څه سوده وروسته یی وظیفه پر یښوده او په وسله وال جهاد کی د گډون لپاره د پروان ولایت ته ولاړ. په ۱۳۶۰ کال د پروان ولایت د مجاهدینو له خوا د وحدت د مرکزی جبهی د تنظیم دعوت آسرو ټاکل شوه. ده خپله وظیفه په پوره اخلاص ، صداقت او امانت داری سره سرته رسوله نو موړی د ملحد دښمن پر ضد د مجاهدینو سره په زیاتو جنگی عملیا تر کی برخه واخیسته ۱۳۶۰ کال د دلولی په میاشت کی د ملحد دښمن یوه او په قوه د زیات شمیر ټانگو نو .

او پلی عسکرو په حمایه د پروان ولایت د محاصره کولو په نیت ولاړه خود اسلام د سرتیرو مجاهدینو د سخت مقاومت سره مخامخ شوه. د دی خونړی نښتی په ترڅ کی یوشمیر مجاهدین وروڼه د شهادت لوړ مقام ته ور سیدل چی په دی جمله کی استاد شریف الله «شریفی» هم شامل ؤ چی په ۱۳۶۰/۱۱/۷ نیټه ئی د شهادت لوړ مقام وگاټه (الله وانا الیه راجعون) اود دښمن دقواؤ څخه هم بی شمیره پیاده عسکر له منځه ولاړل او دښمن ته زیات مالی او ځانی تلفات واپول شول .

وال جهاد پیل کړی او دهلند ،
غزنی او کندهار په ځنو محاذ و
نوکی د دهری ر ژیم پرضد و
جنگید په پای کی په ۱۰۵-۱۳۶۱
نېټه په ریگی کلی کی د وحشی
روسانو د بمباری له امله د
شهادت لوړ مقام ته ورسید .
(انالله وانا الیه راجعون)

قاری معروف فرزند ملا
پیر نظر باشندۀ علاقه داری
مردیان ولایت جوزجان که
مدت سه سال جهاد مسلحانه
نمود ، موصوف بالاخر در اول
میزان سال ۱۳۶۱ دریک برخورد
رویا رویی باقوی روس در جنگل
اریغ واسوالی آنچه بدرجۀ
شهادت نایل شد .
(انالله وانا الیه راجعون)

توکه وظافه سرته رسولہ ترڅو د
سړی خور کمونیزم شیطانی فاجعه
را منځته شوه ، نوموړی شهید په
(۱۳۵۷ هـ. ش) کال د پیغمبرانو (ع)
لاره (هجرت) غوره کړه او د
خپلی فطری غوښتنی له مخی فی
په عملی جهاد لاس پوری کړ
نوموړی د جهاد په سنگر کښی
ډیر زړه وړ او د زمری په
په څیر به فی د دینن پرمور جو
ور دانگل - دیادونی وړ ده چا
د قرانکریم تلاوت فی د تجوید
په پوره مراعات کولو سره په ډیره
مینه کاوه . نوموړی د معروف ،
ارغستان او سیوری په ولسوالیو
او همدار از دهامند په ټول
ولایت کی په کراتو سرانو د
سړی خور دینن سره جهاد کړیدی
ترڅو د خپلی پوهی ، تعهد او
ایمانداری له مخی ، مجاهدینو د
هاند ولایتی تنظیم د مرستیال په
توکه وټاکه - اخرا لا سړو موړی
شخصیت د (۱۳۵۹ هـ. ش) د تلی
په میاشت کښی د شهادت لوړ
مقام ته ورسید .
(انالله وانا الیه راجعون)

شهید ورور عبدالواحد د
عبد الصمد خان زوی د کندهار
ولایت د شهبزی ناحی د مالجات
دریگی کلی او سیدونکی ژ د ده
کسب معماری وه د ۱۳۵۷ کال
خخه را په دی خوانی په ولسه

شهید ورور علی گوهر خان
چه فرعی نومې (ولی محمد) وه
د سرور زوی په (۱۳۲۸ هـ. ش)
دهلند ولایت په کاریز کلی کښی
په یوه متدینه او خدای پرسته
کورنۍ کښی دنیا ته راغلی -
نوموړی په (۱۳۳۵ هـ. ش)
دلشکرگاه لیسہ کښی په لومړ
نیو زده کړو بوخت او وروسته په
(۱۳۴۷ هـ. ش) دلشکرگاه لیسې
خخه فارغ او په (۱۳۴۸ هـ. ش)
د کابل پوهنتون د کرهڼی په پو
هنځی کی شامل شو - نوموړی
شهید د خپل اسلامی مسئولیت
او تاریخی رسالت په پیژندگلوی
سره اسلامی تحریک ته متعهد
شو او په عمل کښی فی په ډاگه
دالهاد او دهریت سره د غری
ووهلی او د سکوت او تسلیم
طلسم فی مات کړ . نوموړی په
(۱۳۵۴ هـ. ش) لیسانس واخیست
او د یوه کال په موده کی فی
دهلند په خانشین ولسوالی کی
او وروسته د ناوی په کورگین
فازم کی د کرهڼی د مرستیال په

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فردان الهی

ان الله اشترى من المؤمنين انفسهم واموالهم بان
لهم الجنة فيقاتلون في سبيل الله فيقتلون
ويقتلون قبه وعدا عليه حق في التوراة والانجيل
والفرز و من اوفى بعهد من الله فاستبشروا
ببيعكم الذي بايعتم به وذاك هو الفوز
الغضيمه .

(التوبة : ١١١)

ترجمه

هر آينه خداوند خريده است از مسلمانان جان ايشان را و مال ايشان را به عوض آنچه ايشان را با خدا بشت
جنگ مي كنند در راه خدا پس مي كشند و كشته مي شوند وعده ديكي لازم است بر خدا به تحقيق در تورات
وانجيل و فرزان و كميته و فاكند و ترهه نميخش از خدا به پس شادمان باشيد با اين فرس و حقن خود كه معامله كرديد
بان دانست پيروي بزرگ .

د خدای تعالی له تقدیر اتو سره
سم عبدالله جان له دؤ سکه
ورونو او خورلسو (۱۴)
تنو دستگروو نوسره چه ټول
اوهلس تنو ته رسيدل د ارغندی
په سيمه کښی دشهادت لوړ مقام
ته ورسيدل) (انا الله وانا اليه
راجعون)

شهيد زورور تاج محمد
د غلام محمد زوی د ننگرهار
ولایت د کلسی ولسوالی
د شیرگر د کلی او سیدونکی و
نوموړی یوغیری او په اسلام
مین مجاهد و د کفری قواؤ په
خلاف یی په ډیر و جگړو کی
برخه واخیسته او دښمن ته یی
زیات مالی او ځانی تلفات واړول
ترڅو په ۱۳۶۱-۱۰-۳ لیته په
سرخرو دکی د دهری دښمن د
قواؤ سره د یوی خونړی، نښتی
په ترڅ کی د خپل تره زوی
جان محمد سر، یوځای په شهادت
ورسید .
(انا الله وانا اليه راجعون)

کوډ اکیانو ترمنځ سخته جگړه
وښته له دری شپو او ورځو
جگړی نه وروسته دښمن سخته
ماته وخوړه او ډیر درانه تلفات
ورته ورسيدل چه په (۳۰۰۰)
تنوکا رملي او روسی عسکرو او
حربي پوهنتون محصلینویر سیره
له منځه ولاړل. (۴) جنګی الوتکی
سل عرادی زغروال ټانکونه ویجاړ
او (۴۰۰) میله کلاشنکو فوټه
دغنیمت په ډول د مجاهدینو لا
سته و غله چه حتی د حربي
پوهنتون دروازه وتړ له شوه .
عبدالله جان زورور پاته بیر
قوما ندان او په مجاهدینو کی
یی خاص محبوبیت درلود او دده
استقامت په اساس د مجاهدینو
لخوا د قهرمان لقب ورکړ شو .
عبدالله جان دتیکو اخلاقو
ځاوندو . په (۱۳۶۱) کال کښی
دپنمان د دوهم غونډ د عمومی
قوما ندان په توگه وټاکل شو
کله چه عبدالله جان او دده
غازیان وروڼه دپنمان ولسوالی ته
لاړل بی ساری جنګی عملیات یی
وکړه چی د کارمل حکومت یی
سخت وارخطه کړی و په ۲-۶-
۳۶ لیته د ملحد رژیم یوه
قوه د پغمان ولسوالی ته ولاړه
او د مجاهدینو او د کارمیانو او
روسانو ترمنځ سخته جگړه وښته
له څو ساعته جگړی نه وروسته

شهيد زورور عبدالله جان
د سحر گل خان زوی د
کابل ولایت د پغمان ولسوالی
په خالدارۍ کی په (۱۳۲۸) کال
په یوه متدینه او دینداره کورنی
کښی زیږیدلی اوخپل تحصیلات یی
تړیوی اندازی پوزی کړی وه
د دهری حکومت په منځ ته راتلو
سره یی په (۱۳۵۷) کال په ولسوال
جهاد شروع وکړه او په لومړی
وخت کښی یی د قوماندان په حیث
له مجاهدینو سره وظیفه درلوده
په زرگونو کفار او ملحدین یی
په جهاد کی په قتل ورسول او په
زرگونو سپکی اودرنی وسلی یی په
غنیمت ونيولی او د مجاهدینو په
اختیار کی یی ورکړی .

د عبدالله جان عملیات نه هیږید
ولکی سابقه لری چه دلته یی یوه
نمونه ذکر کښی مثال په
(۱۳۵۹) کال دروژی مبارکی په
(۱۵) لیته باندي دملحد رژیم
یوه لویه قوه د پغمان ولسوالی
ته ولاړه د عبدالله جان او دده
دنگیالو غازیانو ملگرو او روسی

تربیه اولاد

از منابع عربی

پیوسته به گذشته

ایمانند رستگاران ( )

نسل بشر است .

این ایثار و خود گذری
توأم با طیب خاطر و این تعاضف
و مهربانی متقابل اجتماعی که
در اخلاق و معاشره انصار
متجلی بود، نمیتوانید در تاریخ
بشریت وزندگی امت ها و مدل
گذشته نظیر و نمونه آنرا
در یا بعد . حقا که در صدر
اسلام انصار بغرض تمثیل عملی
از روحیه اخوت اسلامی،
مهاجرینی را در داشتتیهای خود
شریک ساختند که از خاطر
تمسک به دین خود تکالیف
و آسبیهای دیدند، از دار و
دیار خود کشیده شدند
قربانیهای زیادی را تحمل
گردیدند، آنچه داشتند جملاً
از دست دادند و محروم از
تمام نعمتهای مادی پهلوی
برادران انصار خود در مدینه
مسکن گزین شدند، انصار با
مهاجرین پیمان اخوت می بستند

چون قرآن کریم ایثار را در
سلسله اخلاق عالی انصار قلمداد
کرده لذا ضرورتی نیست که
دلایل دیگری در مورد برتری ایثار
ایراد گردد قرآن کریم توأم با ایثار،
صفات ترحم متقابل سهیم ساختن
در داشتتیهای زندگی برادر وار را
برگزیدن از خصائل عالی انصار
برشمرده، چنانچه آیه سهم سوره
حشر به این مفهوم در مورد ایثار
وصفات ذی ربطش میفرماید :
(و نیز آنان راست که جای
گرفتن در دار اسلام و جای
پیدا کردن در ایمان پیش از
مهاجران، دوست میدارند هر که
هجرت میکند بسوی ایشان ،
و نمیایند در خاطر خود دغدغه
از آنچه داده مهاجران را ،
و دیگرانرا اختیار میکنند
برحوشتن اگرچه باشد ایشانرا
حاجت ، هر که نگهداشته شد
از حرص نفس خودش پس آنجا که

ایثار : ایثار احساس نفسی
و وجود حالتیست که با نتیجه
مسلمان منافع و مصالح دیگران را
بر منافع و مصالح شخصی خود
ترجیح میدهد .

ایثار خوی و خصلت نهایت
نیک و بزرگ است اگر هدف
مسلمان از تقدم منافع دیگران
بر منافع خود جز حصول خوشنودی
باری تعالی و کسب رضای او
جل جلاله چیزی دیگری از
قبیل شهرت و نام جالب سخاوت
کمائی کردن نباشد در آن صورت
ایثار و خود گذری و رفع نیازمندی
سائر برادران مسلمان را بر رفع
نیاز مندی خود مقدم ساختن
آشکار ترین دلیلیست بر صدق
ایمان صفای باطن پاکی و طهارت
و طهارت نفس .... و در این
زمان این عادت نیکو، مهم ترین
اصلیست از اصول تکافل اجتماعی
و مؤثرترین عامل فراهم ساختن
و سائن سعادت و بهبود زندگی

و بهم دیگر دست برادری میدادند و با ایشان از هیچنوع نصرت و امداد دریغ نمیکردند، بلکه در پسا از موارد در نعمتهای مادی سهاجرین را بر خود ترجیح میدادند، وقتی یکی فوت میکرد دیگری از آن میراث نمیرد. اینک برخی از نمونه های هدیه های ایشان در نخستین جامعه اسلامی:

۱: امام غزالی دانشمند عالی مقام اسلام در احیاء العلوم از ابن عمر رض الله عنه، روایت میکند، به یکی از یاران پیامبر اسلام، سرگوسفندی هدیه گرفتید، صحابی مذکور گفت: آن برادر دیگرمانیازمندی بیشتری به این نعمت دارد، روی این احساس سرگوسفند را بخانه همان صحابی دیگر فرستاد، چون صحابی دومی نیز از چنین احساس عالی اسلامی بر خوردار بود لذا آنرا بخانه دیگریکه آنرا نسبت بخود نیازمندتر فکر میکرد روان کرد، روی همرته یکی به دیگری تقدیم نموده بعد از دست بدست مکرر بالاخره به نفر هفتم که در حقیقت همان صحابی اولی بود واپس رجعت کرد.

ب: همین بی بی زینب بنت جحش اسدیة ام المؤمنین به

خاطر ایشان و همدردی بامحتاجان به لقب (ام المصائبین) شهرت یافت.

در شماره گذشته به میزان ایشان ام المؤمنین حضرت عائشه (رض) اشاره شد که مبلغ هشتاد هزار درهم را که بخودش بخشیده بود بین فقراء و مساکین طوری تقسیم کرد که درمی

را در حالیکه روزه هم بدین نگذاشت تا به آن افطار میکرد، وقتی کنیزش بیادش میدهد و میگوید کم از کم یکد رهم را برای افطار خود نگه نداشتی، میگوید کاشکی بیادم میدادی تا چیزی میگذاشتم، همین است ایشان، همین است رفتار بسیر اصلی اسلام، مسیر واقعی و حقیقی اسلام که قرآن عظیم الشان به کلمات (ویؤثرون علی انفسهم ولو کان بهم خصاصة) تعیین، نه مسیر اختراعی یک مشت عناصر خود پسند ناشی از غرائز نفسی ایشان، حقا که حضرت عائشه بمنظور سعادت سائر مسلمانان خود را و نیازمندیهای خود را فراموش کرده بود و درسی را به اخلاف و نسل آینده بمیراث گذاشته اگر آنرا آموخته نقش قدمش را تعقیب نمایند، جامعه فاضله را تشکیل و مصونیت همه

ارزش های بشری، تامین حقوق و عدالت اجتماعی و سعادت همه جانبه توأم با بخش روحیه اخوت اسلامی و آرامی جامعه مردم تضمین میگردد.

ج: یکی از نمونه های حیرت آور و عجیبی از ایشان داستان مختصر صحابی بنام عدوی است که امام قرطبی آنرا به این مثال روایت میکند:

« به روزی رسو که بین حق باطل معرکه مشتعل گردید خودم بسوی میدان نبرد بمنظور خبر گرفتن از وضع پسر کاکای خویش رهسپار آن نقطه در کیری شدم در حالیکه اندکی آب در مشکیکه باخود حمل نموده بودم داشتم و اندیشیدم اگر پسر کاکایم در قید حیات بسر میبرد با تقدیم این آب برفع تشنگی اش خواهم پرداخت، نا آگاه و دغلاً او را در حالی دریافتم که زخم عمیق را برداشته و روی میدان با چهره زعفرانیش نظرم را جمیع را جلب مینماید، گفتم آب می نوشی؟ با اشاره سر خود جواب مثبت داد، خواستم آب را برایش تقدیم کنم، نا آگاه صدای رفت آور آه از حنجره پاک زخمی دیگری در گوشه طنین انداخت پسر کاکایم به مجرد استماع این آواز، اشاره

روزه

دین مقدس اسلام، که آئین نجات و بهروزی کافه بشریت بوده با براهین روشن و قاطع مردم را از بیراهه باز میدارد و به فوز و رهایی از هرگونه بند و قلابه ها و تعلقات شیطانی هدایت میفرماید. ادیان و جهانبینی ها ییکه قرآن بطور ایجاز و اختصار از آنها به لهجه «ومن یبتغ غیر الاسلام دیناً فلن یقبل منه» نام نمیکرد از لمس دژ خیمان زمان و مسخ تحریف گران که خواهی نخواهی از محیط و افکار منحنی خفاشان ظلمت پرست متأثر بوده اند، در امن نمانده و هر بی مهارتی در برهه خاص زمانی از دین چیزی ساخته است که اصلاً نمیتوان نتیجه کشفکارهای این فرومایگان را دین نامید و تتبع تحقیق شان را کاری برای آئین! در این باره خیلی گفته و نوشته و رسانده اند ولی چیزیکه اصل مطلب از آن صیغه و رنگ نمیکرد، هما ناتوافق و تطابق

روح یک آئین با شرایطیکه خواسته های انسانی منحیث مسأله طرف توجه آن است میباشد. شاید بسیاری از مردم باشند که حکمی از احکام تشریعی دین مقدس اسلام طوری باند- یشد که آن را با کمال نقاقت و سر در گمی که طبعاً هوا جس ناگوار زمان بر شانه و کله آن لگد های نا جوانمردانه بی یکی پی دیگر حواله نموده و سویی هم تقلید کور کورانه «ما وجدنا آباءنا» در مسخ و حتی فسخ آن مؤثر و کاری بوده است، دریافت نموده اند. ولی حقیقت بالاتر از آن است که مردم درک کرده اند!!!:

برسمیل مثال هنگامیکه از روزه نام میگیریم علاوه از آنکه دشمنان اسلام تهمت های بر آن میبندند، عامه مردم در باره روزه چنین میاندیشند که: روزه یعنی نخوردن نان، روزه بمعنی ناشامیدن آب و دوری

از زنان!!! روزه فرضی است از فرائض شریعت اسلام و... خدا (ج) فرماید: یا ایها الذین آمنوا کتب علیکم الصیام کما کتب علی الذین من قبلکم لعلکم تتقون.....

شهر رمضان الذی انزل فیه القرآن هدی للناس و بینت من الهدی و الفرقان.....

البقره: ۱۸۳-۱۸۵

فرضیت روزه، دوری از مباشرت نخوردن طعام و امساک از شرب حین روزه داری بر هیچ کسی پوشیده نیست اما چیزیکه میتواند طرف قناعت مردم و حقیقت امر روزه که چه فوایدی در بر دارد واقع گردیده پدیده بی است که در لای های تاریک قبرستان تاریخ چنان مد فون گردیده که مردم فقط حق زیارت آن را تا هنوز حاصل نموده اند و در غیر آن هیچ بی! قابل اتهام است اوضاعیکه در آن کسی پرسیده نتواند: (روزه یعنی چه؟) (ما چرا روزه میگیریم؟) (علت فرضیت روزه چیست؟) و (روزه چه ارمغانی به جسم و روان آدمیت با خود آورده است؟).....

باید متهم کنیم و ضعی را که مردم در شالوده و پیرامون و محیط آن کور کورانه روزه میگیرند. و باید هم، چرا آن قدر زبون و جیون و دستپاچه شویم و با انصراف از «قد تبین الرشد من الغی» از نعم جاویدانی و نور سرمی دل انگیز اسلام بی بهره و محروم مالیم؟ جای تأسف نیست؟ حتماً!

با رابطه با اصل خود سازی و جامعه سازی و امت و ملت سازی، در فرهنگ ضخیم و گنجینه های سرکشاده دوره طلایی جنبش های انقلابی اسلامی، در هر فصل و باب و پاراگرافی آنجا نیکه انسان مطمح نظر است صاحب نظران عبقریت جنبش قلم بر سر معنی زیبا، فشرده وोजیز «فطرت» فرود میآورند و در تفصیلات نیکه بر مفهوم کامل مرتب میگردد قسمی نور افشانی و پرتو اندازی میکنند که گونئی، اینها هستند که محتوای «سالمها دل طلب جام جم از ما میکرد آنچه خود داشت ز بیگانه تمنا میکرد در تراوشت قلم طوفانزای شان گنجا نییده و تصویر کرده اند و این «جام جم» را که ادبیت

کلا سیک از آن «خود یابی و خود شناسی و فطرت شناسی و کرامت انسان را مراد میکنند» طوری در هیولا و صورت مذاب و «مشتعل همیشه در خشان» فطرت اوتلایین وهرد از و تجسم میکنند که بیننده را در نظر ثانی نزدیک به اول چنان محو تماشای جمال انسانی مینمایند که حق خدا داد انسان است.

باز تابها نیکه از ادبیات کلا سیک اسلامی و عصر ما بجلوت میشتابد و خلوت «منهای شیطان» را بر هم میزند شفقوار آفتاب هدایت «فطرت» را بر گسلگونه آسمان ذهن تک و دوگرو پوینده ما تبارز میدهد و نمود های چند بعدی فطرت را در سیمای شخصیت «مؤمن مکتبی» چه در چارچوبه فردی و چه در محدوده اجتماعی زوکوب مینماید و خاطر نشان میسازد که «فطرت» آن تخلیق نیکه خداوند (ج) مردم را بموازین و معیار های آن روی اهداف و وسایل خاص «انسانی» نه حیوانی آفریده و کتابی برای سرو صورت دادن این موهبه بزرگ، فرستاده است

که «ما هوشفاء ورحمت للمؤمنین» «تبیان لکل شیء» «ینطق علیکم بالحق»، «نور و کتاب مهین» «هدی للناس و بینت من الهدی»... در صفحات ابدی آن تلاؤ میکنند. و روزه نیز روی همین گلگونه وحدت و جمعیت و اطمینان دو جهان که از انسان تا همه کاینات، همه بعد های رفاقت انسان «ظلوم و جهول» را مهیا و در فراز و نشیب زنده گی در دسترس استفاده آن قرار میدهد، شکل و صورت میگیرد و بار و نقگری خاص وحدت و طمانیت برای پیروزی بشر بمنصه پیشنهاد و تطبیق گذاشته میشود و در پهلوی سایر عبادات، با شعار همیشه پیدا و روشن «فاما الذبد فیدهب جفاء واما ینفع الناس فیمکت فی الارض» : اما آن کف پس میرود نا چیز شده (کف دریا آهسته آهسته خشک و نابود میشود) و اما آنچه بمردم سود و بهره میرساند (که آب حیات است) در زمین باقی میماند با سرودن ترنم دلپذیر «ولن تجد لسنة الله تبدیلا» رونمایی میکند.

روزه قلب ظلمتکده های
جهل و قساوت و بی بند باری
و بی تفاوتی و همه وابستگی های
غیر انسانی را میشکا فسد و با
فرور بخش زنجیرها و قلا ده
های زنجیر داران قرون و زمانه
ها ، قدم به قدم و لحظه به
لحظه ، پیش قراول و طلایه دار
رهبری به این مهر اج بزرگ
پیروزی در آزمون خدا (ج)
بدیهی است که انجام کارها
و امور ، طوریکه ماده زده گان
و مشتاق میشنوند ، روی فعل
و انفعالات ماشینی و اتوماتیک
که هیچ ربطی با اراده و اداره
ندارد ، استوار نبوده و سلولهای
مغز انسان روی انگیزه های
خاص داخلی و خارجی گرد میز
مدور « در مجموع دماغ » می -
نشیند و تصمیم نمیگیرند - نه
روی جریان و عمل الکترونیکی
چند اگر جریان الکترونیکی از
طرف مدیریت اداره نشود ؛ اولاً
موجودیت و مهار آن غیر قابل
تصور و حماقت محض است و
در وهله دوم جرعه خفیف آن
جهان را با دار و مدارش لقمه
آتش و طعمه ، حریق خواهد
ساخت ؛ بناء دین مقدس اسلام
از همه اولتر به خودشناسی و خود
سازی و خود کفائی توصیه

میکند و سپس به مرحله شناخته های
دیگر قدم میباید و اصول خود -
شناسی و خدا شناسی را طوری
با هم میافد که در صورت
نبودن یکی از این دو ، از رتق
فتق و از فتنه ، بی نظمی و سر
در گمی و نابودی متصور است
و پس .
روزه مرکز بوته مذاب خود
سازی و خود شناسی است و در
هر مرحله ای از مراحل
تا بدیده گی و آب یابی و زنگ
زدای سلول ، سلول ساختمان
انسان را با پیکر کلی جا مده
اش از مبتلایان به فقر و
چاقی گرفته تا آنانیکه از گرسنگی
در پس کپچه ها و خیمه و کازه
ها و مغاره ها جان به جان
آفرین میسپارند مقایسه و تطبیق
میکند - خاک نشینان را که
آثار فقر و بیچاره گی در سیمای
خران و پیکرهای لرزان شان
رقم بسته است با کاخ نشینان
که از فرط ناز و تنعم چهره
های شان چون آینه رو می نماید
و از چاقی ، بار گران روح ...
شده اند در یک جاده کشمکش
« خود بازی » قرار میدهد
و چه خوش یکسانی آیکه باز
هم ادیبانه شکل میگیرد و با
شلاق « و الذین یکنزون الذهب

و الفضله و لا ینفقوها فی -
سبیل الله قبشرهم بعذاب الیم .
یوم یحیی علیها فی نار جهنم
فتکوی بها . . . مترقین « از
همنوع بی خبر » را . تهدید
مینماید - تزکیه نفس صورت
میپذیرد و قابل برداشت اما -
نتهای شرعی که همانا گرایش
به جمیعت و دوری از انانیت
و خود پرستی است ، میگردد و
مثال زنده بی از گفتار رسول
الله (ص) که می فرماید : « از ما
نیست کسیکه خود سیر است و
هم جوارش شب گرسنه
میخواهد » .
سیمای مهذب اخوت ،
برادری و برابری در چشمه سار -
های گرم و پر خرات (رمضان)
که به قول « قرطبی (رح) »
« یرمض الذنوب ای یحرقها
بالاعمال الصالحة » صاف و
روشن و بی غبار میگردد ، از
اصل پانده تریبه و تزکیه و
تصفیه و مهارت و تمرین و نفس
برخوردار بوده و پرواز آن بسوی
فضای بی گرد و غبار و حیثه
ایثار و از خود گذاری میباشد
که در نتیجه ملکات فاضله
تقوی با آبیاری شدن شجره
طیبه در کانون وحدت خودی
انسان مایه و پایه میگیرد و به

حقاً ثقی رهاییب بگرد دانه :

۱ - « روزه عبادتی است از عبادات مؤمن برای خدا (ج) امتناعی است از اواسر او تعالی و پر عزیز و دوری جستن است از چیزها نیکه خدا (ج) آنها را منع فرموده است : بناءً در حدیث قدسی بروایت بخاری و مسلم آمده است : کذل عمل آدم له . لا لصوم فانه لی وان اجری به . یعط طعامه و شرابه و شهوته من اجلی »

ترجمه : سایر کارهای انسان برای خودش است ؛ مگر روزه (روزه) برای من است و من هاداش او را میدهم (روزه دار) خورد نیسها ، اشامید نیسها و لذتجو نیسها را فقط بخاطر من ترک میکند .

روزه درایت است و وسیله که بان کشته عبودیت او تعالی را میتوان سراغ و دریافت کرد ، تسلیم شدن است به او اسر و احکام الهی ، روزه هدف غائی عبادات است ، بلکه اصل و اساسی است که تمرکز حکمت خلقت انسان بر آن استوار میباشد : (و امرنا لنسلم لرب العالمین) .

۲ - و یکی هم (فلسفه)

و حکمت مشروعیّت روزه ، تربیه نفس و بازگرد آن به شکیبائی (پایه داری و ثبات است) که در راه خدا (ج) و نیل به هدف برین خدا جوئی . انسان بتواند مشقتها را تحمل کند ؛ برای برآورده شدن این مأمول « روزه » نیروی عزیمت و اراده را باری میدهد - از بار حسد و اسارت شهوت نجات مبخشد . . . . و از زنده گی چون حیوان که جز خوردن و نوشیدن نداند ، باز میدارد ، نور بصیرت و عقل را افزایش دهد و بمقام ملائکه اظهار رهبری کند . . . .

۳ - « روزه ، ملکات (فاضله) محبت ، عاطفه ، ظرافت و تزکیه نفس را رشد دهد و ایمان مؤمن را تحرک بخشد و روزه نیست آنچه که فقط از خورد و نوش باز دارد بلکه « انفجار نیروی روح » است که ثمره و ماحصل آن خبره گی و دانش بحال برادران است (آفانیکه روز گرسنه بسر میبرند و شب گرسنه میخورند -

ایند) ، مسخ اشک مصیبت زده گن است و از اله غمهای نکبت ، ندان ؛ به حضرت یوسف صدیق (ع) گفته شد : لم تجوع !

و انت علی خزائن الارض . فقال : « انشی ان انا شبع ان انسی الجائع » گرسنه مباش ! و تو بر خزانه های زمین دست داری . گفت : میترسم از آنکه من سیر باشم و گرسنه را فراموش کنم .

۴ - « روزه به تهذیب و تزکیه نفس بشری میپردازد تا خوب از خدا (ج) را در او غرس نماید و از (مرد مؤمن کسی بسازد که او را تقی و تقی گویند و بر تبه و بالای تقوی که رأس همه خوبیها ، عاطفه های انسانی ، زیباییها و سایر سجایای ایمانی است ، رهنمود شود » (ترجمه با اندکی تصرف از روائع البیان)

با اینکه روزه تجدیدی است در حیات و نوعی گریز است از یکنواختی روحی اجتماعی و فزیک فردی ، با تکوین شعور اجتماعی در دل مؤمن و آگاهی از واقعیتهای موجود در جامعه اش را برای نبرد ، در برابر نا ملایمات روزگار و تجاوز کفار بسیج میکند و درین مرحله بی از یوتنه آزمایش او را با معاییر جانبازانه سلحشوری در

بقیه صفحه ۹۹

خاطره‌هایی از شهرک پغمان

شهرک پغمان در غده کیلومتری غرب شهر کابل (پایتخت افغانستان) موقعیت دارد، در دامنه‌های امتداد یاتاق کوه بابا، که طولاً از شمال به جنوب افتاده است، صخره‌های سخت و سیاه رنگ این کوه هنوز هم با سپری شدن قرن‌ها همچنان سخت، پولادین و پابرجاست، و چنان با گرمی و سردی روزگار مردانه وار پنجه نرم کرده است، که هیچ اثری از شکست و خورد شدن در آن دیده نمی‌شود که اکنون صخره‌های سخت و بزرگ آن سنگ‌گاه شیر مردان راه خدا است، شیر مردانی که سخت‌تر و باثبات‌تر از صخره‌های کوه، در برابر ابر قدرت جهانخوار روسیه می‌جنگند و حماسه‌ها می‌آفرینند.

این شهرک زیبا را سرک اسفالت شده به کابل وصل می‌نماید. شهرک پغمان، منطقه‌ای است سرسبز، خوش آب و هوا، که هوای صاف و معطر آن به انسان

فرحت می‌بخشد، آب‌های سرد و درخشانده نقره مانند آن، دود از دماغ و زنگ از دل می‌زداید، برفهای دائمی قلل کوه به زیبایی خاص این منطقه می‌افزاید، تمام مناطق این شهرک پوشیده به درختان میوه‌های رنگارنگ که با طعم گوارا و لذت زاید الوصفش نیروی انسان را چندین برابر می‌سازد می‌باشد.

پارکهای مقبول و چمن‌زارهای پر از گل آن شاهکاری‌های دست انسان، این موجود احسن‌التقویم را آفرین می‌گوید، پرندگان خوش‌الحان با پر و بال صبح بالای درختان، کنار جویبارها، میان شاخه‌های گل و در بین سبزه‌ها نغمه سرایی و در حقیقت ثنا و صفت آفریدگار توانا و خالق مقدر کائنات راز مزه می‌کنند، و شکر نعمت به جا می‌آورند، که آفریدگار شان با چه قدرت و مهارت خاص آنها و این همه مناظر و موجودات جهان را خلق

نموده است.

دروازه‌های بزرگ و منارهای گننام این شهرک، یاد از تاریخ پر عظمت، مردانگی، شجاعت، و آزادی ملت قهرمان ما را، در طول تاریخ گواهی می‌دهد.

خلاصه مناظر قشنگ، و قلم‌پردازی‌های طبیعت، درین شهرک قلب هر بیننده را به تپش می‌آورد. باشندگان پغمان مانند سایر افغانها مردمان دلیر، شجاع، مهمان‌نواز و زحمت‌کش می‌باشند، که قبل از حمله روسها، عده‌ای به کشت و کار زراعت و مالداوی و تعداد زیاد شان هم مصروف انجام خدمات دولتی در شهر کابل بودند، و امروز در سنگرهای داغ جهاد مقدس علیه دشمنان خونخوار روسی و غلامان شان قرار دارند.

اسا افسوس که امروز این شهرک با همه زیبایی‌ها، خوبی‌ها، و مناظر طبیعی دل‌انگیزش، در اثر بمباران طیارات و گوله‌باری تانک

ها و توپهای قشون سرخ متجاوز و اشغالگر ویران گشته، و حتی به درختان حیوانات پرندگان نیز رحم نشده است و همه یکجا با مردمان بی دفاع و مظلوم اش خفه گشته به آتش و خاک و خون کشانیده شده اند، هوای صاف و معطر آن با دود غلیظ بمب های ناپالم و شیمیایی، و آبهای سرد و شفاف آن با کربن باروت ملوث گردیده است و ازین شهرک زیبا ماتم سرائی پیش نمانده است، جز مدافعین راه حق، راه انسانیت و راه آزادی و استقلال، که در سنگرهای گرم منطقه، در نبرد دلیرانه، و شجاعانه شان، علیه روسهای خونخوار و سوسیل امپریالیزم جهانی مصروف میباشند تا وطن شان را از اشغالگران ملحد نجات دهند.

محمود دوست من که در یک شعبه مالی دولت در مرکز کابل با او یکجا کار مینمودم، نیز از این شهرک بود، همه او را دوست میداشتیم مسرا و هم صحبت بودیم، محمود یکسال قبل از تجاوز قشون خون آشام روسی به افغانستان، ازدواج نموده بود و صاحب یک فرزند به اسم حامد بود.

بعد از کودتای (۷) ثور

و تجاوز روسها به افغانستان چهره محمود مانند سایر، هموطنانش گرفته و غم آلود به نظر می رسید، غم و غصه از به قدرت رسیدن کمونیست ها و حضور قوای متجاوز روسی در میهن اش، سراپای او را فرا گرفته سخت آزارش میداد.

جلب و احضار مامورین به قوای مسلح، و گرفتار نمودن مامورین مسلمان، به نام های گوناگون، شعبات را از وجود کارمندان خالی نمود، تعدادی از مامورین که باقی مانده بودند، آنها نیز در ترس و بیم بسر برده، و هر یک در انتظار سرنوشت مبهم شان بودند، شبکه های جاسوسی K.G.B. بنام ساز مانها و ناحیه های حزبی در تمام گوشه و کنار شهر و دوایر شروع به فعالیت نموده، و بکمک وطن فروشان بی وجدان خلق و پرچم، شب هنگام به گزینش افراد مسلمان اقدام می نمودند.

اصلاً کار دوایر بکلی فلج گردیده بود، و روز بروز به تعداد جاسوسان K.G.B. در لباس مشاورین اقتصادی، فنی، نظامی و غیره، در دوایر افزوده میگردد، مداخله و تصمیم گیری در امور داخلی و خارجی مستقیماً از آن

روسها گردید.

چند تن از رفقای ماکه نسبت به سایر همکاران شعبه از دیدن عساکر روس در جاده ها، و مشاورین آن به دوایر، اعصاب و عنان اختیار را از دست داده بودند، و با قهر و غضب، و با فشردن دندان بالای دندان اعمال وحشیانه، ظالمانه، و غیر انسانی روسها را علناً می کوبیدند، به ساز مان حزبی وزارت مالیه جلب و تا امروز ناپدید هستند.

محمود یکروز که به شعبه آمد، اعصابش فوق العاده ناراحت، و از قهر و غضب اندامش میبارزید و مکرراً میگفت، لعنت په روسهای جنایتکار! لعنت به سوسیالیزم! لعنت به وطن فرو شان خلق و پرچم!

علت عصبانیت، و جریان موضوع را از او پرسیدم، گفتم چه شده است، که باین اندازه عصبانی هستی؟ گفت: برادر ماوشما تاهنوز هم، بادیکن قتل و غارت، چور و چپاول و آدم کشی های روسها در خاک ما به وظیفه حاضر می شویم. حاضر شدن ماوشما به وظیفه خدمتی است، غیر مستقیم به روسها که حال تمام قدرت وطن

یک دختر و یک پسر بنام اکبر داشت، که پسر و دخترش مصروف ادامه تحصیلات ثانویه شان در مکتب بودند، که آن پسر و دختر نیز بعد از ختم درس روزانه باید ریش سفید شان درکار زمینداری کمک می نمودند.

مامور متقاعد که زمین خود را به اجاره کا کا انور داده بود در شهر کابل زندگی داشت، یک شخص سهریان، و متدین بود، هر وقتیکه از شهر به پغمان می رفت، برای دختر و پسر کا کا انور کتابچه، قلم و دیگر ضروریات شان را باخود میبرد، و آن دورا در راه ادامه تحصیل شان تشویق و ترغیب می کرد، و حتی قسمتی از پول عایده اجاره زمین اش را برای مصرف مکتب آندو اختصاص داده بود.

کا کا انور، زن، پسر و دخترش و همه مردم ده که بامامور آشنائی پیدا نموده بودند، مامور متقاعد را خیلی دوست داشتند و به او پدر جان خطاب می کردند. محمود به سخنانش این طور ادامه داد.

«دیروز همینکه من به وظیفه خود آمدم، ولسوال پغمان و مامور اصلاحات اراضی که هر دو از اعضای خلق و هرچم بودند،

ما افغانستان را به دست دادند، و از طرف دیگر امروز یا فردا، ماو شمارا نیز به بهانه ای گرفتار خواهند نمود، بهتر است هر چه زود تر تصمیم بگیریم، بیش ازین نمیتوان برای دولت کار نمود، و ناظر ماند، دیدم همه از کار کردن بیشتر به دفتر بیزارو با او همنا هستیم.

گفتم برادر! نمیتوان در شعبه آزادانه سخن گفت، و تصمیم گرفت لهذا بهتر است به منزل مابرویم، در آنجا تصمیم خواهیم گرفت و نیز چگونگی اعصاب خرابی ات را در آنجا بما قصه کن، همان بود که یکی بعد دیگر از دفتر خارج و روانه خانه ما شدیم. همینکه اعصاب دو ستم محمود کمی راحت گرفت، جریان واقعه را از او پرسیدم، او این طور جریان واقعه یکروز قبل را بما شرح داد:

برادرا یک نفر موسفید بنام کا کا انور در نزدیکی خانه ما در پغمان زمین یک نفر مامور متقاعد بیچاره را که عوض پول تقاعدش بیست سال قبل از طرف دولت برایش داده شده بود، به اجاره گرفته و از حاصل آن تأمین معیشت می نمود.

کا کا انور یک زن سر سفید،

غرض توزیع زمین بالای زمین مامور متقاعد بیچاره رفته و میخواستند زمین موصوف را یکی و دو نفر دیگر به نام اصلاحات اراضی قبالة بدهند.

لالا انور که هر چند جزع و فزع نمود و اظهار داشت که زمین از یک نفر مامور متقاعد میباشد که عوض پول تقاعد برایش داده شده و نزد او طور اجاره است کسی نه شنید.

لالا انور مجبور شده خود را به شهر نزد مامور متقاعد رسانیده و از موضوع او را باخبر ساخت و یکجا دوباره به پغمان بالای زمین رفته مردم قریه به آنها گفتند که ولسوال صاحب زمین مامور را بیک شخص دیگر قبالة داد.

مامور و لالا انور هر دو بعد از شنیدن این سخن راهی ولسوالی گردیدند، تا باشد با ولسوال، در مورد زمین شان سخن بزنند، همینکه به ولسوالی رسیدند، افراد امنیه به آنها اجازه داخل شدن به دفتر ولسوال را نداده، و گفتند که بدون عریضه، ولسوال صاحب کسی را نمی پذیرد، بروید هفت و مقصد تان را بروی کاغذ تحریر نمایید، آنکه میتواند نزد ولسوال صاحب پیش شوید.

مامور عریضه ای تحریر و با لالا

دخدای رضا زمرہ: شعائر دی.
حضرت محمد صلعم زمرہ: شعائر دی.
قرآن مجید زمرہ: شعائر دی.
نفس نبیل اللہ جہاد زمرہ: شعائر دی.
دخدای رضا زمرہ: شعائر دی.
استقلال زمرہ: شعائر دی.
شرعی حجاب زمرہ: شعائر دی.

د افغانستان د مجاہدینو اسلامی اتحاد نشراتی ارگان

د ۱۳۰۳ هـ ق کال، د شعبان اور منشا میاشتی، پری کال (۸-۹) گڼه

نیولیک

مخ	مضمون	گڼه
۴۱	حل سیاسی یا حیلې سیاسی	۱
۶	چی بیا ونه غولیدی	۲
۱۰	عقل منطام فطر	۳
۱۲	د ایمان نقش په	۴
۱۷	معیاد های منخط	۵
۱۹	آری ای شهید	۶
۳۱	د جہاد د سره سنگو	۷
۳۱	تربیة اولاد	۸
۳۳	روزه	۹
۳۷	خاطر های از	۱۰
۴۶	نظریه سیاسی اسلام	۱۱
۴۸	جغرافیای ملت خوار	۱۲
۵۰	خوینین گفتان	۱۳

تقدیم به عاشقان آزادی و نجات

شب میرود

مجموعه "سازش"

مرغ سحر به گوش گران میکنددا

هر صبحدم ز شاخ درخت ، و ز کنار بام

غریاد میکند :

اصرار مینماید و بیداد میکند :

دانی نوای نیم شبش از برای چیست ؟ !

هان ! از برای تست !

کلبانگ دلتواز سحر، از برای تست !

آری !

نوید "فتح" و رهایی ز "ظلمت" است

خوش مزده تلالوع انوار "رحمت" است

ای پاسدار "شب" !

ای خصم "روشنی" !

پشت و پناه تیرگی و ذلت دراز !

ای پیرو قسوف غلامان حرص و آزا !

بیپوده جان مده !

خود را اسیر زحمت و رنج و بلا مکن !

بهر بقای "شب"، رویت سیاه مکن !

تور می دمد ،

زیرا کنون دگر :

غرجام این تپیدن بیجااست بی ثمر

زیرا که عنقریب :

خورشید مبدمد !

وز برای کیست ؟

"شبکور" را بگو که چاره کند قبح "نور" را

هان ! خوابیدگان دهر !

بیدار کی شوید !

خواب گران اهل شبستان دو :

از سر بدر کنید ،

وز خواب حذر کنید ،

شمس سپید پرده "شب" را دریده است ،

"نور" صفا ، دیرسر "ظلمت" رسیده است ،

ای حاکمان مست کباب شراب ناب !

وی شحنگان کور و اسیران بی خواب !

ای کرگسان منتظر جیفه خراب !

وی ماحران طالب پاداش بی حساب !

آگاه کی شوید ؟

آگاه کی شوید ؟

دیو سیاه "ظلمت" دوران رسیده است .

"نجر امید" عنصر ایمان دمیده است ؟

هان عاشقان "صبح" !

پروانه های نور !

ای تشنگان آب !

همسان این مثال !

هم رنگ این مقال ،

زاغ و زغن ، ز گلشن افغان پریدن نیست !

مرغ زرین به شاخه گلبن نشستنی است !

دجهاد ترویجی

د ادب او علم کور کنبی د غفت او عشق جهان کنبی

د تقوی پیکلی ځانگوکنبی د عصمت په روڼ میدان کنبی

د فطرت په لوی پیکر کنبی د قدرت په لوی جریان کنبی

د بشر پاکه فضا کنبی د انسان په عالی شان کنبی

که کله وځلیری ځینی ستوری اسمانی

په ریښتیا سره سرور کړی خپل څښتن ته قربانی

د (ذبیح) په څیر اواز کړی پلاره (تفعل ما تو سر)

یا حمزه غونډی چی سپر کړی سپینو توروته تهر

یا حسین غونډی درس ورکړی په میدان د کربلا کنبی

یا یو الله اکبر کړی خیر فتحه کړی حیدر

یا زامن چی د (غفر) وی په دښمن باندی حمله کړی

یا علی د یو طالب وی (عبدود) پاره پاره کړی

د افغان ولس زلمیانو : اوس په کلکه ملا تیرلی

د نیالی میدان ته د رومی یو له بلا وړاندی ځغلی

د جهاد په غوی سنگر کښی دی په وینو لمبیدلی

چا دښمن کړوتر پښو لاندی چا جامونه دی نوش کړی

نه بی ویره له اتوم شی نه د توپ او بم پروا کړی

چی د الله اکبر غیر ټول په جیفه په ریښتیا کړی

د یو الله اکبر غیر ټول جهان دی زولی

آه او سوز د مظلومانو درد انسان دی لږ زولی

د دښمن له کانی کلک زړه هم د دوی له برمه شین دی

اوس د ځمکی خوښی رنگ پاس آسمان دی لږ زولی

د سپین غره هسی اعلان دی هندوکش ته بی ناری دی

مسلماننه را او چت شه د جهاد تو دی شینی دی

قاضی صدیق الله "صادق"

انور یکجا داخل دفتر ولسوال شدلد و عریضه اش را در حالیکه ولسوال بامامور اصلاحات اراضی در گفت و گو بود بالای میزکارش گذاشت، ولسوال نگاهی به عریضه کرده بعداً بطرف مامور متقاعد رو نموده گفت، عریضه ات خوانا نیست، زبانی بگو که چه میخواهی - بیچاره ولسوال اصلاً چندانی سواد نداشت! (روسها بغد از مداخله نظامی شان در افغانستان اولین کاری که کردند، این بود که افراد بالقهریه تحصیل کرده، داکتران، استاذان، انجینیران، و دیگر افراد چیز فهم را از ارگانهای دولتی برکنار و اکثریت آنها را به شهادت رسانید و عوض آنها اشخاص کم تجربه، بی علم فرومایه، بی وجدان و مفسد فی الارض را که نه ایمان و نه احساس وطن دوستی در وجود آنها سراغ می شد و نه آگاهی علمی داشتند به دوایر دولتی افغانستان نصب و مقرر نمودند، تا باشد بنام از آنها استفاده گردد، نه در عمل، با آتمم بالای سر آنها مشاورین خود را تعیین کردند، که طبق دلخواه و میل شان امور داخلی و خارجی افغانستان را مطابق به پلان طرح شده کربلین به نفع خود بچرخانند - زیرا همه

میدانند اگر شخص دانش و علمیت داشته نباشد، به مثل حیوان زیر بار، به میل صاحبش راه می رود، بدون اینکه از خود درک و فهمی داشته باشد، خلقی ها و پرچمی های وطن فروش از جمله همین کسانند).

مامور متقاعد به ولسوال اظهار داشت - زمینی را که امروز به شخص دیگر قباله داده اید، از آن من میباشد، که موازی ده جریب است، و در سال ۱۳۴۲ عوض پول تقاعد برایم داده شده، که زمین مذکور را به لالا انور به اجاره داده، و از پول قیمت اجاره آن بمشکل امرار حیات و تأمین معیشت می نمایم، و هم جز مدرک اجاره زمین عاید دیگر ندارم، اگر شما زمین مرابه شخص دیگر بدهید، من چه کار کنم، و نیز قانوناً ده جریب زمین استملاک و توزیع شده نمیتواند، و من ازین زمین قبالة شرعی بدست دارم. ولسوال اظهار داشت که مطابق پالیسی و قانون اصلاحات اراضی ما این کار را کردیم، دست خلاص!

مامور گفت: ولسوال صاحب اگر مقصد و هدف شما از تأمین رفاه عامه و خدمت به مردم افغانستان باشد میتوانید میلیون ها

جریب زمین دولتی را که لا مزروع و خرابه میباشد باکشیدن نهرها و حفرچاه های عمیق زیر آب آورده به اشخاص بی زمین توزیع نمایند، تا از یکطرف حجم حاصلات و عاید ملی بلند رفته، و از جانب دیگر با توزیع زمین یک شخص به شخص دیگر دشمنی و برادر کشی در بین مردم پیدا نشود.

اصلاحات اراضی درجائی مفهوم خواهد داشت که تماماً زمین ها به یدتصرف یک تعداد اشخاص محدود و ملاکان باشد. ولسوال که علم و دانش نداشت دلیلی و منطقی، را نمی فهمید، بادادن فحش و ناسزا به آندو نفر، گفت که ما زمین را از شما فو دال ها گرفته و به دهقانان میدهیم.

مامور گفت: ولسوال صاحب! ببینید من باده جریب زمین و لالا انور بااجاره گرفتن آن فو دال هستم؟ ولسوال که اصلاً معنی و مفهوم کلمه فو دال را هم نمیدانست، اظهار داشت بی، شما که فو دال نیستید چه هستید، از لباس تان معلوم است. مامور دید که نمیتوان به دلیل و منطقی ولسوال را قناعت داد تا زمینش را دوباره به او مسترد نماید.

ناچار بنای عذر و زاری را گذاشت و اظهار نمود که به لحاظ

خدا ج به من رحم کنید، از روی
بشر دوستی و حسن ترحم، و
اخلاق به من و اولاد هایم رحم
نمایید، من فیو دال نیستم،
باداشتن ده جریب زمین کسی
فیو دال نمیشود پول اجاره زمین
یگانه راه اسرار حیات من است،
آن را دوباره بمن ستردد کنید.
ولسوال به مثل خرس قطبی
غریده باکبر و غرور گفت بروید،
رنگتان را گم کنید، رو بطرف
ماسور اصلاحات اراضی نموده اظهار
داشت این مردم نادان و جاهل
هنوز هم گپ از خدا می زنند،
بروید کم شوید، ما خدا را نمی
شناسیم! (اعاذ ناالله من هذا
المقال) اخلاق چیست، ترحم
چیست گپ از سوسیالیزم، از
تضادهای آشتی ناپذیر، از
دیکتاتوری پرولتاریا و از انتر
ناسیونا لیزم بین المللی بزن،
سخنان کهنه و پوچ را آنطرف
بینداز «این سخنانی است که
پیروان مکتب الحاد طوطی وار
آن را حفظ نموده و در هر جا
می گویند».

واقعاً یک حقیقت مسلم و انکار
ناپذیر است که پیروان مکتب
الحاد سوسیالیزم، خدا را نمی
شناسند، حسن ترحم، اخلاق و
بشر دوستی را که مردمان خدا
پرست و پیروان ادیان مختلف

جهان دارند، آنها ندارند، زیرا
افراد یکه به خدا (ج) ایمان
ندارند، وجدان ندارند، تا اعمال
آنها را در برابر هم نوع شان
کنترول، و احساس مسئولیت را در
برابر افراد بشر در ذهن آنها خلق
نمایند.

بر می گردیم به اصل موضوع:
محمود چنین ادامه داد:

درین جا حوصله ای مامور
بیچاره و بخت برگشته به آخر
رسیده احساساتی شده گفت، لعنت
به شما! لعنت به سوسیالیزم و
لعنت به باداران روسی شما که
این چنین بلاها را بالای ما مردم
بیچاره آورده اید این چطور عدالت
است، که زمین یک نفر غریب
را گرفته، به شخص دیگر میدهد.
باشنیدن این جملات و لسوال
کلاشینکوف خود را که بالای
میزش بود گرفته بیرحمانه مامور
متقاعد بیچاره را هدف گرفت و
چندین مرمی را بسر و روی آن
مظلوم حواله نمود و او را به
خاک و خون غلطاند.

لالا انور چنان از دیدن صحنه
ترسید و به خود لرزید که رنگ
از رخس پریده، پاهایش سستی
نمود، و بالای نعش گرم مامور
غلطید.

ولسوال امر کرد که نعش مامور
را بیرون کشیده زیر خاک نمایند

و لالا انور را که ضعیف و بی حال
بود به زندان و لسوالی انتقال
دهند.

ولسوال رو بطرف رفقای پرچمی
و خلقی خود که جمع شده بودند،
نموده گفت: به سوسیالیزم توهین
میکند، باهمچو اشخاص روش
انقلابی درکار است، باید ما و شما
همچو فیو دال های کثیف را از
بین ببریم تا یک جامعه سوسیالیستی
بسازیم.

از رفیق لنین تا بیژنف تمام
رهبران مان اظهار داشته اند که
برای ساختن جامعه سوسیالیستی
از بین بردن ۱۰ فیصد مردم یک
جامعه باکی ندارد این خس و
خاشاک را باید از راه سوسیالیزم
برداشت، تا جامعه متری و
انقلابی ساخت.

زن، دختر و پسر لالا انور
(اکبر) از واقعه خبر شده، خود
را به ولسوالی رسانیدند، و در
آنها دریافتند که مامور را، و
لسوال به شهادت رسانیده، و پدر
آنها را حبس نموده، اکبر باعجله
دروازه اطاق کار ولسوال را
باوجود سماعت محافظین باز
نموده، مردانه وار ولسوال را
مورد خطاب قرار داده، گفت:
جناب ولسوال! مامور بیچاره چه
گناه داشت، که او را کشتی؟ و

پدرم را چرا بیگناه زندانی نمودی؟
 هر کسی که نزد شما عارض شود
 و حق خود را بخواهد سزایش
 همین است؟ آنها نه فیو دال
 بودند و نه سرمایدار، و نه به
 اصطلاح شما نماینده امپریالیزم -
 زود باش جواب ده؛ و سوال جواب
 نداشت و نمایندست چه بگوید.
 (هر کسی که در نظام سوسیالیستی
 بالخاصه روسیه واقف از حق
 خود را بخواهد و یا اعمال
 ماسوین دستگاه جامعه سوسیالیستی
 را تقبیح نماید فوراً مهر نماینده
 امپریالیزم زبر پیشانی اش زده و
 یا بنام انقلاب کارش را میسازند
 زیرا علماً جواب ندارند.

باز هم اکبر گفت: ولسوال
 صاحب جای تأسف و تعجب است
 که شما با مردم خود، با هم وطن
 خود روش ظالمانه و بادشمنان
 دین و وطن خود رفتار دوستانه و
 برادرانه دارید، آیا این عمل دو
 راز عقل و مردانگی نیست؟
 زود باش پدرم را آزاد کن - او
 گناهی ندارد، ریش سفید است
 مریض است، و هم انتقام خون
 ماسور مظلوم را از تو گرفتنی
 هستم.

درین وقت یکن از مجاهدین
 راه حق که خود را در لباس
 پرچی‌ها زده بود، و به صفت
 محافظ امنیه خدمت میکرد، و
 همواره از پلان و نقشه‌های

روسی‌ها در محل به مجاهدین
 اطلاع میداد، جان اکبر را در
 خطر دیده، و ترسید، که مبادا
 ولسوال او را نیز هدف کلا
 شینکو قش قرار دهد، خود را به
 اکبر رسانیده، با حواله دو، و سه
 مشت و لگد، او را از اطاق
 ولسوال بیرون کشید، و برایش
 گفت که پدرش را فردا آزاد
 میسازند، تا مطمئن شود و آنجا را
 ترک بگوید، و برای اکبر فهماند
 که او یک مجاهد است و غرض
 نجات جان اش اینکار را کرده،
 باید هرچه زود تر ولسوالی را
 ترک بکونی.

اکبر با مادر سر سفید و خواهر
 ش با یاس و ناامیدی دوباره بطرف
 خانه روان شدند.
 محمود به سخنان خود ادامه
 داد، گفت همینکه من از جریان
 موضوع باخبر شدم، شب خانه
 اکبر شان رفتم تا آنها را تسلیت
 بگویم و دلداری بدهم، اکبر
 سرگشت ماسور و پدرش را از
 زبان شخص دیگر، و از خود را
 برای من قصه کرد.

برای اکبر گفتم که برادر اصلاً
 از توزیع و اصلاحات زمین روسها
 هدف شو می دارندو آن اینکه در
 بین مردم دشمنی و کدورت را
 خلق و ایجاد نمایند فرامین ایکه

تاکنون دولت‌های دست نشاند
 روسها صادر کرده‌اند، همه طرح
 روسها مطابق به یک پلان و هدف
 مشخص و معین میباشد، اگر
 بدقت این فرامین مطالعه و بررسی
 گردد، صدور آنها فقط جنبه
 تفرقه اندازی و ایجاد دشمنی بین
 مردم ماو در نتیجه استفاده از آن
 میباشد، به اصطلاح - خت کردن
 آب و ماهی گرفتن از آن و یا به
 عبارت دیگر تفرقه بیند از و
 حکومت کن! میباشد. ساعتی را
 با اکبر در خانه شان سپری، و
 دوباره غرض استراحت به خانه
 خود رفتم.

هنوز خواب در چشمانم نیامده
 بود، که ناگهان صدای گریه و
 زاری مادر و همشیره اکبر، ماو
 تمام همسایه‌ها را نگران ساخت،
 ولسوال با افرادش خائلاً اکبر
 شان را محاصره نموده بودند، و
 میخواست اکبر را ببرند، زیرا
 ولسوال دریافته بود، که اکبر از او
 انتقام می‌گیرد، انتقام خون ماسور
 را، مادر و همشیره اکبر به سرو
 روی خود میزدند گریه و زاری
 میکردند، و می‌گفتند که به لحاظ
 خدا پسر را نبرید! برادر ندارد،
 پدرش را زندانی کردید! به لحاظ
 خدا برادرم را نبرید! از برای
 خدا نبرید! این چه ظلم است؟

او مردم! این چه بلای است،
که بالای ما نازل شده؟ نه شب
آرام داریم، و نه روز، اما این
گریه و زاری‌ها اثری در قلب دد
نشان و ملحدان پیرو سوسیالیزم
نداشت، او را بردند، اکبر
را بردند، مادر و خواهرش را در
ماتم نشاندد.

صبح وقت در یافتیم که اکبر
بیچاره را در همان شب بنام اینکه
نمایند، امپریالیسم و مخالف
سوسیالیسم است، تیر باران
نموده اند. مجاهد یک در لباس
پرچی‌ها، خود را جاذبه بود،
حوصله اش به آخر رسیده،
ولسوال و رفقایش را در اطاق
خواب شان با خالی نمودن دو،
سه چاقو و کلاشینکوف به نتیجه
اعمال آنها رسانیده و با دیگر
برادران مجاهدش در جبهه پیوسته
است.

از چشمان محمود با بیان بیچارگی
های فاسیل لا لا انور و آن ماسور
منقاع بیچاره و شهادت اکبر
اشک سرازیر شده و هر لحظه
حسن انتقام جوئی در او شعله ور
می گردید.

در نتیجه تصمیم همه ما بر این
شد، که سر از فردای همان
روز بالای کار خود گرفته و غرض
انتقام خون برادران هموطن

خود از روسها و چاکران سگ
صفت شان به جبهه حق علیه
الحاد جهانی با دیگر برادران مجاهد
خود پیوندیم.

بعد از خدا حافظی هر یک
بسوی منازل خود روان شده و
بعداً در جبهات منطقه به جهاد
خود علیه قشون سرخ اشغالگر
شروع نمودیم.

چند هفته بعد خبر شدم که
زن، فرزند، پدر و مادر سرسفيد
عمود در اثر بمباران طیارات روس
در پغمان به شمول یک تعداد
زیاد مردم بی دفاع منطقه بدرجه
شهادت نایل گردیده اند و خانه
های شان ویران شده است.

تصادفاً چندی بعد تر در یک
حمله مشترک گروه های مجاهدین
بالای کاروان قوای اشغالگر روسی
در منطقه چوکی ارغندی که در
۲۰ کیلومتری غرب کابل موقعیت
دارد، با محمود دوستم رو برو
شدم، یک دیگر را در آغوش
کشیدیم، از زن و طفلش پرسیدم،
با احساس غم و اندوه، اظهار
داشت، برادر جان: آنها شهید
شدند، شهید راه خدا و مظلومانه
شهید شدند. ده و قریه ما را
روسیهای خویشوار توسط بمب‌های
ناپالم و شیمیائی به آتش کشیده
با همه اهالی قریه، زن و مرد،

و اطفال به خاک و خون و ویرانه
مبدل ساخت.

بعد آهی کشیده گفتم: انتقام
خون پاک آنها را می گیرم،
انتقام خون مادر و پدر سرسفیدم،
حامد جان پسرک نازنین ام، و
زن مظلوم بیچاره ام، انتقام
می گیرم، چشمانش سرخ و از
آن اشک سرازیر شد، بعد خندیده
گفت خنده درد و غم، خنده
بیچارگی و مظلومیت، آنها زنده
اند، زنده جاویدان، روح پاک
شان در جنت خداوندی آرام و
آسوده است، چرا اندوهگین
باشم، او را تسلیت دادم مشغول
قصه های جهاد بودیم، که
ناگهان حمله ای دوباره قوای
روس در پغمان به اطلاع ما رسید،
قوماندان دلیر و با شهامت ما
بالپخندی که داشت با مجاهدین
شوخی نموده گفت: برادران!
سگ های سرخ بی پدر، با تانک
و توپ و طیارات شان سهمالان
ناخوانده ما هستند پذیرای ما
و شما از آنها باید طوری باشد که
یکی از آنها هم بفکر رقت دوباره
برسویه نباشد، یعنی به یاری خدا (ج) همه
آنها را در جهنم پهلوی استاد شان
لینن بفرستید! خود را به سنگر های
مان در کوه اونی پغمان رسانیدیم،
بقیه در صفحه ۴۶

نظریه اسلام

در مورد اسلام اغلباً چنین می شنویم که این نظام یک "سیستم جمهوری" است.

و هم چنان میگویند "اسلام طرفدار دکتاتوری" است و یا "اسلام علبردار سوسیالیزم" است. این گونه سخن ها در مورد اسلام از نیمه دوم قرن نوزدهم به اینسو بارها تکرار شده است. مگر کسانی که درین باره سخن گفته اند. در مورد آنها بایقین کابل گفته می توانیم که در هزار یکی راه هم نمی توان یافت؛ از مطالعه منظم و اصولی در مورد اسلام بعمل آورده باشد و یا سعی نموده باشد تا بفهمد که بر نامه زندگی اسلام چگونه است و ماهیت و مقام جمهوریت در آن از چه قرار است و یا در مورد تأمین عدالت اجتماعی و استحکام امور سیاسی چگونه اصولی را وضع نموده است.

برخی از آنها نظر به ملاحظه سطحی شان نشان جمهوریت دکتاتوری و یا سوسیالیزم را بر پیشانی اسلام می زنند.

در میان این گروه افرادی نیز وجود دارند، که ذهنیت شان آنقدر تحت تأثیر چو حاکم بر جهان سیاست است که همیشه سعی می کنند ثابت نمایند که در دنیا "خصوصاً نمایی که به سطح رهبری و قیادت. جهانی دست یازیده اند و یا بخاطر خوشنودی از افراد بر سر اقتدار مملکت شان" چیزیکه در روند های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی ممالک اهمیت دارد، در اسلام نیز وجود دارد. آنها به خیال خام خود این گونه عمل کر دشان را خدمت به اسلام محسوب می کنند. شاید اینها اسلام را به منزله طفل یتیمی بنگرند و چنین باندیشند که یگانه راه

نجات او جنب حمایت شخصی بانفوذی می باشد. یا شاید به این عقیده باشند که محض مسلمان بودن نمی تواند حیثیت و احترام شان را محفوظه نگهدارد.

مگر اینکه بتوانند ثابت سازند که اسلام با بسا از موضوعات و ایدیو لوژیهای حاکم و جاری در سطح جهانی مطابقت دارد.

همین ذهنیت شکست خورده ای بود که وقتی کمونیزم سروصدای در جهان براه انداخت، برخی از مسلمانان می گفتند که کمونیزم توجیه جدیدی از اسلام است. زمانیکه آوازه قبول دکتاتوری بلند شد، گروهی از مسلمانان هم، نوای اطاعت امیر، اطاعت امیر، را سر دادند و می گفتند که نظام اجتماعی اسلام همه، و همه متکی بر بنیاد های دکتاتوری است.

از حیات اسلامی را عمیقاً درک ننمائید ، مجبور هستید به ریشه آن رجوع کنید زیرا در غیر آن نمی توانید روح حقیقی آنرا درک کنید.

بسم الله شهید فرزند محمد حنیف در سال ۱۳۳۸ در قریه فرجانی ولسوالی کشم متولد گردید ، موصوف بعد از فراغت از لیسه کشم شامل پوهنخی اقتصاد شد در سال (۱۳۰۹) با مجاهدین پیوست ، در هر عملیات برضد روسهای وحشی و غلامان شان اشتراک میورزید وموفقانه با دست آور دن غنائم برسیگشت او بالاخره بتاريخ ۲۲-۳-۱۳۶۰ بدرجه شهادت رسید .

(انا لله وانا اليه راجعون)

دیگر نیست ، که ازین سو و آن سو چیزهای مختلفی جمع آوری شده باشد ، بلکه اسلام یک سیستم اصولی است که بر پایه های اصول معین و ثابت اساس گزای شده است از ارکان ، اصول و عقاید اساسی گرفته تا جزئیات و فروعات همه چیز با بنیاد های اساسی و اصولی رابطه و پیوند منطقی دارد. به هر میزانی که فرای بهبود شعب مختلف زندگی بشری قوانین مشروح وضع شده است.

همه قوانین و مقرراتی که اسلام برای جنبه های مختلف فعالیت بشری وضع کده است ، رابطه آن با اصول اساسی و اولیه اسلام هائند رابطه درخت باشاخهای مختلف آن است ، بطور مثال ریشه های درخت از دانه منشاء گرفته و ساقه از ریشه و شاخهای دیگر از ساقه و تنها درخت ، و برگها از شاخها می رویند.

باوجود آنکه ممکن است این درخت نموی زیاد بکند و شاخهای آن به هر سو گسترده شوند ، اما با آنهم حتی هر برگ آن با ریشه ارتباط محکمی دارد. پس اگر می خواهید هر جنبه ای

خلاصه اینکه نظریه سیاسی اسلام شکل یک معما و چیستان را بخود گرفته است هر کسی که در هر وقت و زمان هر بخش آن را مناسب حال دید هان را به مردم نشان می دهد. ازین رو لازم است که ازین درک عملی این مسأله با در نظر داشت اصول تحقیق دست یکار شویم که نظریه سیاسی اسلام فی الواقع چگونه است بدین ترتیب نه تنها اغتشاشات فکری موجود خاتمه خواهد یافت که به هر سو منتشر شده اند - و نه تنها مهر سکوت بر لبان کسانی میزند که با اعلان این مسأله که "اسلام هیچ گونه بر نامه سیاسی و مدنی ندارد" جهالت خود را به اثبات رسانیده اند - بلکه چراغی را بر فراز راه جهانی روشن خواهد کرد که در تاریکی جهالت معاصر غرق است و سخت بدان نیاز دارد ، اما شعور آنرا ندارد به امتیاز خود پی ببرد.

نهاد های ابتدائی :

اولتر از همه به این نکته توجه کنید که اسلام محض مجموعه ای از افکار پراکنده در هم ریخته و روش های اعمال نامربوط به یک

جغرافیای ملت خوار

می افتاد .

اگر ما تاریخ پر مجد و عظمت و شکوه و جلال وطن عزیز مانی افغانستان را ورق بزنیم و پاپهای تاریخ نویسان برویم ، با جهان کشایانی چون اسکندر یونانی ، جنارانت و چپا و لگرانی مانند چنگیز و استیلا گرانی مثل مردم بریتانیا رو برو خواهیم شد . هر قدر جهان کشایان و استیلا گرانی که به سرزمین سرد خیز افغانستان تهاجم آورده و سوقیت نظامی نموده اند ، و آن زمان و اعصار آنقدر ابواب علم و دانش امروزی بروی مردم باز نبود و لشکریان تابعیت از او امر فرمانروا عمل می نمودند . قوای تهاجم با گذشت مناطق مقاومت طبعاً خرابیها پشت سر می گزارد ، مگر در پهلوی این خرابیها - مردم با کلچر - عنعنه و رسوم ایشان آشنا میشدند و مدنیت های یورشگران به مناطق تحت اشغال منتقل میگردد و کاروانهای مال التجاره در حرکت

طور مثال : سلطنت تیموریان هرات که از بقایای مغل بود ، پایه گزار یک مدنیت پر آوازه هرات گردید و یا سلطان محمود غزنوی که اصلاً سلجوق الاصل بود اساس و شالوده مدنیت غزنی را ریخت و ازین قبیل مثال ها در تاریخ روزگاران کهن ما موجود است و اما قرن بیستم که قرن تسخیر فضا و کشف کامپیوتر است ، قرنیکه بمردم و باشندگان کره زمین صلح و آرامش و عده میدهد

بدبختانه کشور اوپا نای کبیر که روزی از مردم باج و خراج می ستانید ، توسط چند تن از عمال مجهول الهویه ، باند خلق و پرچم بچند رو بل بی ارزش به اربابان کرملین سودا شد و این ابر شیطان روس و حکومت دست نشاندۀ کابل بجز ویرانی - کشتار - در بدری دیگر کدام چیزی بار نیارزد جامعه را بی بند و بار ، فاسد و بسوی انحرافات سوق داد و جنگ نا مقدس و غیر عادلانه ی را

غیبه وارثان بر حق افغانستان اعلان نمود .

سرد مداران کرملین توسط یک ستراتیژی شوم و ننگین قبلاً پلان شده بهمکاری جاسوسان و نوکران فروخته شده برو بل باند خلق و پرچم ، یوم سه شنبه مورخ ۲۶ سرطان ۱۳۵۲ طی یک کودتای سازشی به سلطنت ظاهر شاه خاتمه داد و داود ، بعد از یک دهه باز نشستگی ، بر مسند قدرت افغانستان ، بحیث یک زمامدار تام الاختیار تکیه زد او مانند شاهان افسانوی ، شخص خود کامه بود . درین بخشی از زمامداریش کسانیکه او را در کودتای نظامی کمک و دنبال کرده بودند ، رتبه های بی هم بخشید ، اشخاص خیلی بی تجربه و خردسن را بکرسی های بسیار حساس باند دولتی گماشت و حتی بعضی را تا پست های وزارت و معاونیت صدارت رسانید .

باب مثال : حیدر رسولی را که

شخص باز نشسته ، اردو بود ، برتبه دگر جترالی ارتقاء داد و بعد از گذراندن دوره قوماندانیت قوای مرکز و انفاذ قانون اساسی نام نهاد این دوره در رأس وزارت دفاع قرار داد . موصوف شخص بی کفایت و سست عنصر و اوباش بود . او ظاهر آدم از اسلام بی زد ، مگر در عمل به کار های دست می زد که ننگ اسلام بود . داؤد خیال میکرد که توسط او امنیت داخلی و سرحدات سیاسی و جغرافیائی افغانستان را تأمین کرده نمیتواند ، ولی روس ها که برای باز کردن یک راه برای یک حکومت مارکسیستی در افغانستان داؤد را تشغیص داده بودند ، پس از گذشت زمانی او را در یک آزمایش جدید قرار دادند ،

شام پنجمین تاریخیه ه ثور ۱۳۰۷ رادیو کابل در سرویس های خبری پشتو و دری از پشت مکرافون این رادیو ابلاغیه بلند بالا و هرطمطراقی را بخش نمود و دران اسامی چند تن از جاسوسان وابسته روس را که در خفا علیه دولت تخریب نموده و انارشی را براه انداخته اند ، به اطلاع عامه رسانیدند و گفتند که آنها باز داشت و تحت تعقیب قانونی

قرار خواهند گرفت . دولت بهره های بزرگ کمونیزم را در هم کوبیده ، ولی رسولی یک قطعه کوچک عسکری را هم افلاک امر آماده باش نداد و هم چنان آرام در خواب غفلت خوابیده که امروز افغانستان از بی مبالایی آن به مرز نابودی و تباهی پیش می رود .

برژنف مرتد و لعنتی در کنگره مقرش الحاق افغانستان را بخاک روس طرح و افغانستان را بخیث بخشی از امپراطوری خویش قبول کرده بود و میخواست با کسب این قهرمانی ورق علیحده یی در تاریخ کمونیزم فاسد برایش جا دهد ، مگر قضیه برعکس نتیجه داد و حال لکه ننگ این جنایت را کمونستی شسته نمیتواند و برژنف نیز این ارمان بسر نرسیده را با خود بگور برد . امپریالیزم روسیه جنایت کار همیشه در تلاش بوده تا قوام و قبائل ، ملیت ها و سرزمین های جهان سوم و ملل مستضعف را جزء امپراطوری استبدادی روسیه بسازد . پطر روس در یک وصیت نامه به زعامت ما بعدش میگوید که برای روسیه حتمی و لازمی است تا به آبهای گرم راه یابد چنانچه حضرت داکتر علامه اقبال شاعر گرانمایه

پاکستان به امان الله خان پادشاه وقت و موقعیت افغانستان چنین میگوید :

کشمکش بر سر هند است و تو در درگاه آن ،

این سخن توصیه از پطر به لینن باقیست .

و این راه یافتن به هر استبداد و ظلمیکه می ایجاد ، جابه عمل

بپوشد و همین پطر در وصیت نامه اش می گوید که اگر لهستان

به نحوی از انحاء به دستورات

ماسکو گوش فرا ندهد ، غرض

تطبیق نقشه شوم امپراطوری

روس جهانخواه باید به پولند

استمه و کالا ارسال شود . و یا

یک صد و پنجاه سال پیش از

امروز یک شهزاده روسی نوشت

که «هر گاه در یک ملتی وابسته

بروسیه و یا به یک کنجی از ملت

روسیه جنبش از ادیبخش و ملی

رونما گردد و یا ناراضیان صدای

از ادی سر دهند و یا اعتصاب

خاموشی نمایند حتماً باید لهستان

با استفاده از این جنبش های

آزادی بخش علیه ملت روسیه قیام

نماید» چون فعلاً پولند توسط

استبداد فرعونیت کرملین مرکوب

گردیده است ، تطبیق این وصیت

های شوم در حق افغانستان روا

بقیه در صفحه ۴۸

حل سیاسی یا حیلہ سیاسی

افراد برجسته خود را از دست داد (شمشید شد ند)

و یا در سلولهای تاریک محبسهای هروردگان
روس در انتظار به آغوش کشیدن شاهد شهادت لحظه

شماری میگردند ، از پا نیفتاد و مبارزاتش را

همچو سابق علیه کفر ادامه دزد

روس دانست که نور منیر اسلام در افغانستان

دل ظلمتها را میشکافتد و از مشرق آمال مردم مؤمن

و خدا پرست این دیار سر برادر میکند بناء یادیرینه اش

را با کام مرگ فرستاد و یکی دیگر از غلامان اصیل خود

را روی صحنه آورد ولی ازین غلام حرفه بی نیز کاری

ساخته نشد و تنی دیگر از خرید گانش را روی کار

کرد . سرانجام چون دانست که این همه نیرنگهای

شیطانی اش بنا کامی انجامید با کمال وقاحت قشون

وحشی اش را به خاک افغانستان سرازیر نمود و با مردم

ما وضعی را پیش گرفت که چنگیز در قرن هفتم هجری

با بلاد اسلامی اختیار نموده بود و این چنگیز قرن

بیست بارها بدتر از چنگیز قرن هفت هجری است

این چنگیزیان که نام از علم میبرند یکسره دشمن

علم اند - علما را بقتل رساندند و کتاب و کتابخانه ها را

طعمه حریق ساختند این خون آشامان که بدروغ لاف

از احترام بمقام انسان میزنند بقتل عام اولاد آدم

کمر بسته اند .

روس که تمام پلانه ها و نقشه های استعماری اش

بمنظور اشغال افغانستان عقیم ماند اخیراً یکی از

امور ا طوری استعمار همیشه روس سالها قبل خیال

اشغال افغانستان را بخته بود و برای نیل به این

مامول از طریق کا - جی - بی مؤسسه شیطانی و

جاسوسی این کشور عناصر پست و نحیف العقل

را در افغانستان به یک مشت پول خریدند و آنها را

برای زمینه سازی اعلان فرهنگ منعطف کمونیزم

استخدام کردند این عناصر خود باختة و خود فروخته

که با کمال صداقت حلقه پردگی زمامداران روس را

بگوش کرده بودند درین راه شب و روز تلاش و مساعی

زبانی بخرچ دادند و در اقشار مختلف کشور

بمنظور هماهنگ ساختن آنها بمنظور ها یکو بی

به ساز کرمین دست بکار شدند و تعدادی از

جوانان کشور را که حکومت های فاسد وقت

آنها را از تعالیم اسلامی بدور نگهداشته بودند

و ذهنیت شان آماده پذیرش هر نوع تعلیم

بود فریب دادند روس بعد از تب و تلاش زیاد و خرج

هزینه هنگفت درین راه توانست در سال ۱۳۵۲ ش -

مبهره اصیل ترش (داؤد) بر کرسی اقتدار

افغانستان بشاند . این خون آشام و سفاک

بدستور هاداران روسی اش تعداد کثیری از

جوانان هدفمند و خدا پرست و علمای ربانی را

در کشتار گاهای دولتی های دار آویختند و با هدف

گلوله قرار دادند .

تحریک اسلامی افغانستان با وجود آنکه

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَأَنزَلْنَا إِلَهُنَا وَلَكِنَّ لَنَا مَلَكًا مِّنْ قَبْلُ

خویشتر گفتار راه حق

استاد ارجمند محمد ابراهیم کاکر

از طلایه داران نهضت اسلامی افغانستان

وَالَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ
يُضِلُّ أَعْيَالَهُمْ هُ سَيَهْدِيهِمْ
وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ هُ وَيُخْلِسُهُمْ
الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ هُ
از آنجاییکه دانش، تقوی
و مبارزه سه اصل عمده آیین یکتا
پرستی را شکل میدهند و در
جهت شناخت اصالت اساسات
دین مقدس اسلام بکار میروند
بر هیچ کس پوشیده نیست که
در درازای تاریخ انسانی نقشی
از خود بجا گذاشته اند که به
همرایی شان هر روز شهنشیر می
بیاورد از عفت و سیرت جاهلیت نجات
یابد و بسوی آزادی اطمینان

بخش و رهایی از همزات شیطان
انسی و جنی در حرکت وینش
دانش و بینش بنوبه خود در

نوره تقوی آبدیده میشوند و در صراط دلالت به ابدیت و جاودانگی - شیوه ها، نهاده ها و نمود های مبارزه را رنگ و صیغه میدهند و مشعل امان و امان و متمسکین اسرار دامنش را از سو و فرا سوی انحرافات، ابتذالها و بیراهه روی ها محفوظ و مصحون میدارند؛ در این گیر و دار های سلوک افاق و رنفس تنها تقوی است که چراغ هدایت داشت و پیش را سره و بی عیب و زب و فروز اتقینکه میدارد و بس. در جاده زنده گی افتادن و با اهریمن زمان دست و پنجه نرم کردن و خود تقاضا میکند که انسان با استفاده از تکوین فطری انسانی دانش و بینش و تقوی پیشه کند و به سلاح بر آن مبارزه دست برد؛ بموازات جد و جهد و تلاش در راه خدا (ج) خلا های پیگر مجسم پاکیزه گی را پرکاری و جبران نماید. از تمایلاتیکه حتی شایبه ها از انحراف در آن محو میشود خود داری و جزر جویید؛ تحقیق در مسائل و در عمق جهان دانش فرو رفتن چون غواصیکه از قعر اوقیانوسها و دنیای نه بحر دانه های بیش قیمت را برون میاورد و انباشته گوهران شناخت و معرفت

میرساند، نور میگیرند و بوسیله جستن تقوی دود و دیگر زواید لغو فروغ همیشه فروزان را سزدایند و قلب ظلمت را میسنگاه و در نتیجه نه تنها گرم خون میچند بلکه ره کشای است سینه میشوند؛ سعدی - (رح) گوید:

صاحب دلی بمدرسه آمد ز خانقاه پیشکست عید صحبت اهل طریق راه،
گفتم میان عالم و عابدی مرقب بوده، تا کردی اختیار از آن این طریق راه،
گفت: او کلیم خویش بدر میرد ز سوچ، وین جهد میکند که بگیرد غریق را،
مشعلداران هدایت راه فوز و قلاح (اسلام) خود مشعلوار میسوزند و به دیگران فروغ دانش و بینش میبخشند از خود میبرایند و در خدمت هم نوعان شان معو و نابود میشوند و راه ابدیت طمانیت و جمع خاطر در پیش میگیرند؛ خداوند (ج) فرماید: من هو قانت اناء اللیل ساجداً و قائماً یحذر الاخرة و یرجو رحمة ربه؟ قل هل یتوی الذین یعلمون، والذین لا یعلمون انما یتذکروا لوالالباب زمر: ۹

ترجمه: آیا آن کسیکه شب را برای طاعت خدا (ج) به سجود و قیام پردازد و از عذاب آخرت ترسان و به رحمت الهی امیدوار

یا شد یا آنکه بکفر مشغول است یکسان است؟ بگو ای فرستاده ما آنا نکه اهل علم و دانش اند یا مردم جاهل و نادان یکسان اند؟ بلکه فقط خردمندان عالم از این حقیقت آگاهند.

قنوت و پیوستن به خدا (ج) و کمال در مسیر بنده گی نظر به استعداد و سع بشری افتادن کار همگان نیست و امکان ندارد که بدون خصوصیت دانش کاملاً عیار هر کس - و نیم کس و ناکس به سریر این مقام والای انسانیت برسد. قانت به دانش و قاید به بینش همانا کسی شده میتواند که همه قوای انسانیش را در جهت اعتلای کلمته الله و آسایش فردی و اجتماعی (خلق الله) تمرکز دهد - مردم را به عبادت و تقوی و مبارزه طلبد و تنها جوارج خانه خود نباشد و چون خورشید فروزان در آسمان دعوت ساطع شود و نور را که از پرتوهای قرآن در خود جذب و کسب نموده است در گرمی و جوشیدن افراد و جامعه بکار بندد. موهبه خیر و کثیر در امتداد راه پیشروی و اعتلای مؤمنین از خود نشانه های بجای میگذارد؛ نشانه های از یکتاپرستی، علایمی از رشد

و تزیینه جامعه ملوث انسانهای
مستضعف، شعابری از وحدت
و یکپارچگی و مبارزه بی امان
بر ضد طاغوت و... اگر
دانشمند قانت و عامل در راه
و فرار از راه دانش میبرد، یک
شهید است و اگر زبان به
دعوت میگشاید دو شهید است
و اگر دست به سلاح جهاد و
مبارزه میبرد سه شهید است اگر
شهیدی بعد از وصل به لقای
حبیب تمنای ۷۰ مرتبه شهادت
و باز زنده شدن میکند او در
مجموع ۲۱۰ مرتبه تمنای زنده
گشتن و شهید شدن دارد!
تعجب نکنید که تعجب انکاری
و تردد چون و چرا در گفتار
پیامبر (ص) نزدیک به کفر
است. و اما در زنده گی کسانی
را هم در جامعه میپروانند که
بعد از مرگش جایش را پر کنند و
مردم را از جاهلیت بخانه بر
انداز و ویرانه ساز زمان آگاه سازد
و نگذارد که جای الله را طاغوت
گیرد و جای اسلام را جاهلیت.
قسمیکه سنت خداوند (ج)
در نظام دیگر کائنات با اتفاق
و پختگی آسان برای امحای
ظلمت و نور آفریده است در نظام
اعمال انسان نیز هر چه
خود سربها و جاهلیت ها بی بند و

بارها و همه ساز و برگ طاغوت
دانش و دانشمند متقی، قانت
مبارز و... کار گذاشته و
فساد را فرصت آن نداده است که
نظم زنده گی را برهم و درهم کند.
اگر خواست حق از لایالبیگر -
بهای هر بی بند و بار پیروی
و اطاعت میکرد زمان و آسمان
و انسان فاسد میشد. اما اینطور
نیست شما دیدید که در هر
مقطع زمانی طوریکه رهکشی
دعوت (پیغمبر ص) میفرماید
که: العلماء ورثة الانبیاء وهم
در باره چنین حدیث شریف آمده
نحن معاشر الانبیاء لا نورث
ما ترکنا صدقة و انما نورث العلم
فقط وارثین از پیامبران علیهم -
الصلاة والسلام در موقف دعوت
و جهاد قرار گرفتند و نگذاشتند
که زنده گی انسان را انسان
حیف و میل کنند. و در طول
این راه با موانع و متهای شدید آل
طاغوت اعم از مدعیان ست
خدایی، در باران که قرآن کریم
آنها را مسلک نامیده است و
داشتمندان جاهل پیرو طاغوت
و... مواجه شده اند و تا
هنگامی با ایشان مبارزه کرده اند
که خود را در راه رسیدن به ارمان
هدف مقدس شان قربان کرده اند.
و نسل پرورده ای که از بی شان

آمدنی است و میاید، میثاقبرا
که با خداوند (ج) در جهت
تحقق ارمانهای دین مبین اسلام
بسته اند؛ در حالیکه دمی
نمی آسایند و ایستایی و توقف را
در راه مبارزه نمیشناسند بحکم
«ان صلوئی و نسکی و محیای
و معاتی لله رب العالمین» با
گامهای پر از ایقان و عین الیقین
بسوی کران بی کران یمن شهادت
در حرکتند و طبق و عده شان
لحظه شماری میکنند؛ عرض
اندام گروههای طاغوتی در
صحنه گیر و دارهای احراز
موقف جاهلانه در برابر جنبش
های اسلامی در تصمیم آنها
و روحیه مبارزه طلبی و جهاد
پی گیر آنها جزو نیتترین صدمه
زده نمیتواند و به اتکال قدرت
لایزال خداوند (ج) به پیش
میروند و هیچ پیش آمدی نمیتواند
جلو عزم آنها را بگیرد؛ اعتقاد
شان روز تا روز در مورد ایصال
بهدف تقویت یافته و تبارز
گروهکها، علاوه از عدم
انعطاف پذیری در ایمان ایشان
در خصوص تسلیم به اراده
خدا (ج) زیادت میآورد؛
خداوند (ج) فرماید: «و لمارا
المؤمنون الاحزاب، قالوا هذا
ربنا و عبدنا الله و رسوله و صدق الله
و رسوله و ما زادهم الا ایمانا و

سليمان . من المؤمنين را جال
صدقوا معاها و الله عليه فممنهم
من قضى نجه و منهم من
ينتظر و ما بد لوا تبدىلا

الاجراب : ۲۲ - ۲۳

ترجمه : و چون دیدند مسلمانان
لشکر هارا ، گفتند : این است
آنچه وعده داده بود ما را خدا -
(ج) و پیغمبر او ، و راست گفت
خدا و رسول او و این ماجرا نه
افزود ، در حق ایشان مگر باور
داشتن و گردن نهادن . از
مسلمانان مردانی اند که راست
کردند آنچه عهد بسته بودند
با خدا (ج) بر آن - پس از ایشان
کسی هست که به انجام رسانید
قرار داد « تعهد » خود را
(شهادت شد) و از ایشان کسی
هست که انتظار میکند و بدل
نکردند به هیچ وجه بدل کردنى .
حمايت حق و امحاى باطل
از سنتهای لایزال خداوند (ج)
بوده و تاقاف قیامت این در
گیرهای بین حق و باطل جاری
خواهد بود - وقوع این جریان
نظر به تصور اسلامى قضایا که
ببابت کشمکشهای اجتماعى را
طوری که هست باز تابى میکند
مستمر و با مدو جذرهای حیات
بشری چون زیر بنای این جریان
ادامه خواهد داشت و بدینى
است که سنت خدا (ج) مختص

به قوم و ممت و سر زمينى نيست
بلکه همه روى زمين خدا (ج)
را احتوا میکند . و تمام قرون
و زمانه هارا فرا ميگيرد .
بناسى از آنچه گفته ايد در خطبه
افغانستان اين مرزوبوم پر حوادث
ترين پارچه روى زمين در منطقه يى
بنام بهسود يکى از توابع ولايت
ننګرهار ؛ در خانواده زهد و تقوى
و قابليت انش و فرهنگ اسلامى
تقريباً ۴۸ سال قبل (۱۳۱۴ هـ)
طفلى چشم به عرصه گيتى گشود
و به گفتمنه حافظ (رح)
« گمرياک نيابيد که شود قابل فيض »
« ورنه هرسنگ و کسوخ لؤلؤ و
مرجان نشود » راستى او که پرى بود
از گمري والاي آن عصر علامه
مولينا محمد جعفر صاحب مرحوم که
درسايه تربيتش از کران به کران
آمد و از جمله علم و فرهنگ و تقوى
به عرصه وسيع جهاد راهب الدنان
چون والد الگوى علم و تقوى
اش اورا محمد ابراهيم نام نهاد -
ابراهيم وار بر ملت ابراهيم (ع)
اعتصام نمود از قنور و قنور کنار
گرفت و در معرکه داد ريهاد به
شعاره ز بنا افروغ علينا صبرا و ثبات
اقدامنا و نصرنا على القوم الکافرين .
طرف حق و مدافع - تنگتر حق واقع
شد . کاخ و کوخ هذرات انسى و
جنى را با تمام ساز و برگ شان مورد

تاخت و تاز عملى قرار داد .
او هنوز هفت بهارى از عمرش
رأيت سرنگذاشته بود که مطمح
نظر تربيه علمى پدر داشتندش
قرار گرفت ، بعد از مدتى چند
شامل مدرسه نجم المدارس ننګرهار
شد که در آن آوان پروگرامهاى
درسى آن مدرسه بانصاب تعليمى
« الازهر مصر » دوشادوش پيش
ميرفت - عبقرت و نبوغى که در
سيمای مذهب مهدي ابراهيم از اينده
ماى درخشان او حکايت ميکند
علايق استادان و دانش آموزان
مدرسرا نسبت بخود جلب ميکند
روز تاروز در گبرگهاى اعتماد
دانه و دسته ميگرفت - حلقه هاى
علمى تشکيل ميشد و از شريعت
جامع اسلامى بحثها و فقهيه هاى
بعمل ميامند - از اين واقعييت
نمي توان منکر شد که استاد مولوى
محمد ابراهيم « هميم کاکري » يکانه
دانش آموزى بود که در اسلام
شناسى دانش و شناخت بويژه يى
دشست - استدلالات خيلى قانع
کننده و قوت جلب و جذبتش از
آثارى که بر طرز استدلال شيوايش
هويدا بود فروغ زافى و هتروافزاى
ميکرد . . وى هنگامى به دوره
رشد علمى و جسمى رسيد که احق
ترين زمانه داران روى زمين به
حفاقت هر چه بيشتر به کلمه شورا -
ندن و اشاره با داران کمر گس
مختص در تحديق ملل مستضعف

ما دست و پا میزد و از این راه در اختتام طبقه روشن و دانشور قوای شیطانی اش را بکار میبست. اندیشه حساس مولوی محمد ابراهیم «همیم کاکری» از این همه ناپسا مانپا رپی بند و باریهای احمق نامزد (ظالم-شاه) و درباریان بی منطقش متأثر شده - در پهلوی فراگیری علوم به تبلیغ حق و سر کوبی جباران مستکبر پرداخت که البته طی اندک زمانی تبلیغ پراکنده جایش را به مبارزه منظم و منسجم گذاشت. ملاقاتهای بین مولوی حبیب الرحمن و مولوی محمد ابراهیم «همیم کاکری» آغاز شد و در جریان این ملاقاتها حلقه فعالتهای شان تا اندازه وسیع شد که مولوی حبیب الرحمن اکثر اوقاتش را حتی در ایام رخصتی و تعطیلهای عمومی با مولوی صاحب «همیم» سپری می نمود. وی در سال (۱۳۴۱) ه. ش از مدرسه نجم المدارس فارغ و بعیت استاد در یکی از مکاتب ولایت ننگرهار استخدام شد - در سال ۱۳۴۴ ه. ش هنگامی که در دارالمعلمین اساسی ننگرهار به سمت استادی مقرر شد در دعوت، تنظیم و تشکیل جوانان شکل سازماندهی همت گماشت و در وهله اول از داخل دارالمعلمین شروع بکار کرد - جوانان را گرد

و بر سر جمع کرد و بر سه خطره کمونیزم چه در لباس کمونستهای روسی و چه در جامه سوسیالستهای افغانی (افغان ملت) و چه در پیرایه کمونستهای چینی، پیچ شان نمود و سپس با همکاری استاد سر بلند و اتحاد عبدالجیب بی کوتی که از شاگردان نزدیک وی بودند دسته فعالیت های سیاسی اسلامیشرا تا مدرسه نجم المدارس فاکولته طب ننگرهار ... و وسیع نمود. (سال ۱۳۴۷ ه. ش بود که کمونستهای بی وجدان نشریه ارگان مرکزی شان (جریده خلق) را جهت توزیع به دارالمعلمین ننگرهار آوردند - اولین کسی که راه توزیع آن را علناً سد شد مولوی صاحب «همیم» بود اوس پس آیه های «الان حزب الله هم الغالبون» و ... را بخط جلی روی در و دیوارهای دارالمعلمین نصب نمود. و با برادران تحریرکی در مسجد دارالحفاظ که در آن وقت بنام مسجد شاهی یادارالحفاظ شاهی یاد میشد تشکیل جلسه نموده روی اوضاع جاریه کمونستها و تلاشهای مذهب خانه دولت مستبد وقت بحث و فحص

نمودند و تصامیمی در زمینه اتخاذ شد - با وجود عدم متی دولت حاکم بر اوضاع با کمونستها، مولوی صاحب «همیم» توانست که نسبت توهین کمونستها به آیات قرآن کریم در دارالمعلمین اساسی ننگرهار - بر کمونستها پیروزی حاصل کند و چند تن آنها را بشمول «منیر» خوویا نیوال که در آن وقت معلم منف (۱۲) بود از مکتب خارج کند به سلسله تظاهرات گروهکهای مزدور خلق و پرچم و علمه متی طاغوت ظاهرشاهی از دارالمعلمین اساسی به لیسه ننگرهار تبدیل شد. رشادتهای این مرد مؤمن و طلالیه دار تحریرک اسلامی افغانستان در حوزة مرکز ننگرهار محصور نماند بلکه به اطراف آن ولایت سرایت نموده و توسط هسته مرکزی کدر رهبری تنظیم و - اداره میشد - نوای کامه، غور - یانی، سرخورد، هده - چپرهار - بهسود - کنرها و لغمان هر یک اعضای ارتباطی داشتند و توسط اعضای مذکور بعد از اخذ دستور - ات کافی از هسته کدر رهبری و مشوره های خاص مولوی صاحب «همیم» به مناطقی که در آن توطیف شده بودند میرفتند مردم را با العموم و طبقه متور را

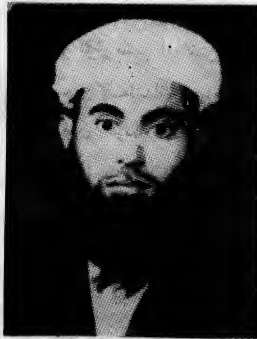
بالخصوص از فساد جنسها نسبت کمونیزم و موقف سازشکارا دولت حاکم بر اوضاع تنبیه و ضد این جبر دشواری های فتنه تحریر یک میگرداند .

ازین حقیقت نباید چشم پوشید که استاد گرامی (همیم) صاحب همیشه مبارز ملبس به لباس تقوی و روحانیت قبل از اینکه حلقه جوانان مسلمان تشکیل شود و اولین کدر رهبری تحریک اسلامی افغانستان آغاز به کار و پیکار کند رسم فطری احیای سنن الهی را با پذیرفتن تبعید و زندان و شهادت و ... تعقیب مجدانها میکرد و چه خوش رسمی که رهروان آن در بطن حیات طبیعی حیات جاودانه اطمینان و خاطر جمعی ملکوتی را همراه دارا و در عین صدای پیک اجل و بخون غلتیدن

خون شهادت، جهانی از سرور، در تبسم لبهای خون الود شان موج میزند؛ و بنا کردند خوش رسمی بخاک خون غلتیدن « خدا رحمت کند این عاشقان پاک طبیعت را »

در سال ۱۳۴۸ هـ ش توام با اینکه با جماعت اسلامی پاکستان و مولانا ابوالاعلی مودودی (رح) ارتباطات مکتوبی نگه میدارد با اعضای تحریک جوان

اسلامی جوانان مسلمان را در قلب و همتون کابل جوانه زد و به توضیح و پختگی رسید تماس گرفت و در تصمیمگیری و نفاذ تصمیم کدر رهبری جوانان مسلمان داخل شد از همین جا بود که زندگی مبارز وی « همیم » با همت و همت پرور رنگ و صبغه مخصوص نظم و هماهنگی بخود گرفت ارتباطات او وسیع شد

و مسؤولیتها و جاییش سنگین ؛ با برادران تحریکی و سلحشور ولایت لغمان ملاقاتها نمود وعده از آنها را زیر تربیت مستقیمش گرفت . گرچه رژیم محکوم به زوال ظاهر شاهی با گماشتن ایادی شیطان صفتش وی را تهمت های ناروا زدند و به قتل متهمش ساختند اما با حوصله اسلامی و برده باری وسیع جهاد و مبارزه دسیسه های دشمن را یکی یکی دیگر خنثی

نمود و با اشتراک مساعی برادران دیگر تحریکی با نا - ملایمات رژیم حاکم و تب و تلاشهای کمونیستهای بی ایمان مردانه وار رزید و تا جان در بدن داشت و نیروی جسمانی بتن ، لحظه ای آرام نگرفت .

وی در سالهای ۱۳۴۹ و ۱۳۵۰ با برادران بزرگ تحریکی اسلامی افغانستان و اعضای

کدر رهبری ملاقاتها نمود که اغلباً این ملاقاتها و تماسها هنگامی صورت میگرفت که آنها جهت تحکیم هر چه خویش و بهتر صفوف رزمندهگان نهضت به جلال آباد می آمدند حتی چندین تن از ایشان هنگام مهاجرت در سالهای بعدی . باز هم پیش « همیم صاحب » آمدند و در دل نیمه شب با وی وداع نموده راهی راه مهاجرت شدند استاد « همیم » این مرد انعطاف ناپذیر و همیشه داعی علاوه بر اینکه در راه دعوت و مبارزه دمی هم نیا سود در راه رشد و بسط و تصمیم آیدیلوژی نجات بخش اسلامی نیز از تحقیق و تألیف و تنبیع دست نکشید و جهت تسنیر اذهان عامه و مبارزین نهضت کتابها نوشت و چکامه های

ادبی انشا کرد - که میتوان از آثار وی ذیل نام گرفت :

۱ - مجموعه عقاید اسلامی (علم کلام) که در دارالمعلمین بنام ثقافت اسلام تدریس میشد.

۲ - اصول حدیث .

۳ - قواعد میراث .

۴ - سيرة النبی منظوم .

۵ - دقرآن پلوشی - که محتوای کتاب از نظریات علمی قرآن در باره ساینس و تکنولوژی بحث و فحص میکند .

۶ - اشعار اجتماعی نهضت .

۷ - اصول تدریس علوم شرعی .
از آثار استادگرا نمایه تا هنوز یکی آنها به چاپ نرسیده است - امیدواریم در آینده های نزدیک مقامات مسؤول در باره تصاییم لازمه اتخاذ دارند .

ظاهر شاه شرق زده و غرب گرا که در واقع معجون مرکبی بود از سیاستهای استعماری کمونیزم و امپریالیزم ضمن زمینه سازی ورود کمونیزم به افغانستان طی کودتای سازشکارانه داؤد، صحنه سیاسی کنار گرفت و به دامان غرب افتاد درست سال ۱۳۵۲ هـ ش بود که داؤد برار یک قدرت سیاسی کشور تکیه زد - بعد از اینکه اعضای

برجسته کدر رهبری تحریک اسلامی را حبس نمود درحالیکه فکر میکرد که آخرین قوتهای نهضت اسلامی را کوبیده است !! (چه فکر مزخرفی وجه اندیشه خامی) پیش قراولان قربانی و شهادت در راه خدا (ج) دست به قیام مسلحانه می‌بورج و حصار جفدان نشین کمونیزم داؤدی زدند و در دیوانگی این دد بی سهار افزودند و زنگ خطر در گوش طنین انداختن گرفت . چون کاسه لیسان و ریزه خواران خوان کرملین (همیم) را خوبتر میشناختند - از فرصت استفاده نموده و با استاد سر بلند و چندنن برادران دیگر ورزیده نهضت گرفتارش کردند . بعد از سپری نمودن شکنجه های جانکاه زندان در حالیکه دوسال را در زندان طاعوت داؤدی گذشتانده بود رها شد .

گرچه از عقل و محدوده خرد متکین خدا و کرامت و ولایت به دور مینماید که جریان الکترونها ی برقی بر انسان تأثیر نکند و وی را از کار نندازد ولی کسیکه مؤمن کاسل است و همه چیزش را در امتثال او امر الهی هیچ میداند و

مردانه از ایشان میگذرد چون ابراهیم (ع) تا رش به گلزار تبدیل میشود و همیشه در سایه لطف خداوندی مطمئنانه زیست میکند ، بیاد دارم که چند تن از برادرانیکه با مولوی صاحب یکجا محبوس بودند اعتراض کردند که هنگام شکنجه های برقی جریان برق کدام آسیبی بر وجود کریم وی نرساند ، گرچه غیظ و خشم کفار به مراتب زیاد شد اما « والله متم نوره و لو کره الکافرون » . سپس هنگامیکه خودش از حبس رها شد و به احوال پرسی آن مرد مثالی رقتم عین جریان را برای ما حکایت کرد .

هنگامیکه کودتای دوم روسی در افغانستان به سر رسید باب همه مصیبتها الام و آفتها به رخ ملت مسلمان ما کشوده شد و مرحله ابتلای دیگر خداوند (ج) غرض سره کردن خبیث از طیب و بنافق از مؤمن شروع شد به سلسله طاری شدن این ابتلا هزاران هزار بزرگمردی از سلسله اخیار و مبارزین ورزیده تحریک اسلامی را از دست دادیم - سرزمین زیبای ما به مخروبه بدل شد و باز مانده گن وراثت عظیم

تقریباً اضافه از شش ماه در محبس پل چرخ گذراند، بعد از حبس رها گردید جهاد مسلحانه را در ولسوالی شکردره آغاز کرد، در سال ۱۳۶۰ بحیث قوماندان حوزه شکر دره انتخاب گردید، موصوف در مدت جهادش پیروزی های بزرگی را علیه قوای اشغالگر نصیب شد، تعداد زیادی تانک های دشمن را منهدم و سلاح های مختلف النوع خفیه را از دشمن به غنیمت گرفت بالاخره موصوف بتاريخ ۱۹-۳-۱۳۶۱ در یک برخورد شدید با قوای روسی بعد از تلفات زیاد به قوای دشمن به اثر اصابت مرمی هاوان روسها بدرجه شهادت رسید.

(انا لله وانا اليه راجعون)

عصمت الله شهید فرزند

غلام حیدر مسکونه قریه زمان خیل ابراهیم خیل میدان مجاهد ورزیده بی بود که در اکثر

عملیات اشتراک میکرد، بالاخره بتاريخ ۱-۳-۱۳۶۱ در وقت حمله بالای قطار روسی بدرجه شهادت رسید.

(انالله وانا اليه راجعون)

شهادت رسید.

(انا لله وانا اليه راجعون)

عبدالبصیر شهید به اسم فرعی

شفیع الله فرزند دگرمن عبدالرحمن در سال ۱۳۳۶ در قریه کوچکین ولسوالی شکر دره ولایت کابل متولد گردید، موصوف تعلیمات

خود را الی صنف ۱۱ درلیسه قلعه مراد بیگ و بعداً در لیسه نادریه کابل ادامه داد، موصوف در سال ۱۳۵۸ مهاجر شد، بعد از چندی مهاجرت میخواست مواد فرهنگی را به کابل انتقال دهد که در محل تلاشی دستگیر و مدت

اسلامی دست به فرو ریختن کاخها و کوخهای منفورترین جنبنده گان روی زمین (ملحدین) بردند - جهاد آغاز شد و رسیدیم که تا به این مرحله رسیدیم - به سلسله از دست دادن رجال بزرگ تاریخ درخشان اسلام استاد گرامی «همیم» سلحشور را نیز از دست دادیم و درست سال ۱۳۵۸ ه ش بود که اجیران فرومایه کرملین گرفتار ش کردند و بعد از مدتی حبس بودن محاکمه و پس پرده سیاه دهشت و اختناق کمونیزم جهانخواار به شهادتش رساندند. و بدین ترتیب او چیزی را یافت که سالها در طلب آن تلاش داشت و دمی نمی آسود، به جوار رحمت ایزدی پیوست و نفس مطمئنه اش بسوی کرا نهی ابدیت رضای خداوندی مرصیانه شتافتن گرفت - روحش شاد - یادش گرامی و راهش مستدام.

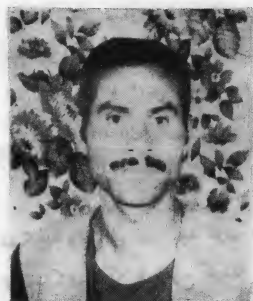
(انا لله وانا اليه راجعون)

محمد نادر فرزند مرزا خان مسکونه ولسوالی میر بچه کویت ولایت کابل، که با وقوع کودتای ننگین ثور علیه دشمنان دین و وطن دست بفعالیت زد، موصوف بالاخره بتاريخ ۱۰-۷-۱۳۶۱ در یک برخورد علیه روسها بدرجه

اخلاقو سره مشهور ؤ په ۱۳۵۷ کال ي د يوه فدا کار اوهد فمند مجاهد په توگه د اسلام او وطن دد بښنانو په خلاف وسله وال جهاد پيل کړ دغه ورور په ۱۳۶۰-۵ نېټه د لوگر ولايت د گمران کنج په کلي کې دیر غلگرو روسی قواؤ سره د اسلام د لاری د مجاهدينو د یوی نښتی په ترڅ کې د دښمن له خوا ونیول شو او شهید کړ شو .
(انا لله وانا اليه راجعون)

امير محمد شهيد فرزند حبيب الله در سال ۱۳۳۳ متولد گردید موصوف تعليمات ابتدائی خودرا در مدرسه دينی پيش می

جبهه کی په ډیرو جگړو کی برخه واخیسته ترڅو په ۱۳۶۱-۱۲-۱۳ نېټه د عبدالخیلو د تنگی په سیمه کی د دهری دښمن د قواؤ سره په یوه نښته کې دځو تنو مجاهدینو ملگرو سره یوځای د شهادت لوړ مقام ته ورسید .

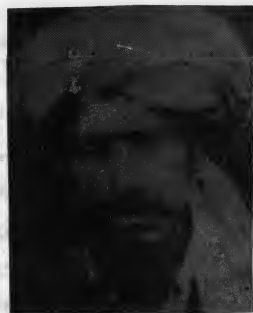
(انالله وانا اليه راجعون)

محمد یعقوب شهید فرزند صفر علی ساکن ولسوالی کشم ولایت بدخشان ، مجاهد با شهادتی بود که با هجوم روسها دست به جهاد ، سلحانه زد ، در ساختن مین و غیر راکت مهارت بخصوص داشت بالاخره بتاريخ ۱۳۶۱-۱۰-۳ بدرجه شهادت رسید .

(انالله وانا اليه راجعون)

شهيد ورور فدا محمد د صوفي عزيز احمد زوی په ۱۳۲۴ هـ ش کال د کابل ولايت د شيوه کيو په ده يعقوب کی په يوه دينداره کورنی کی زيږيدلی دی له کوچنيو الی څخه په ښو

حسن خان شهيد فرزند الله گل مسکونه ولسوالی خان آباد ولايت کندز بتاريخ ۱۳۶۱-۹-۱ بدرجه شهادت رسید .

(انا لله وانا اليه راجعون)

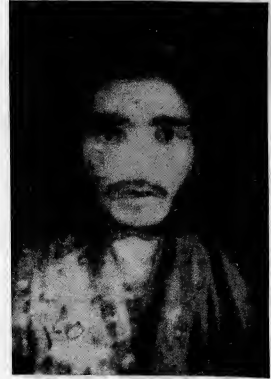
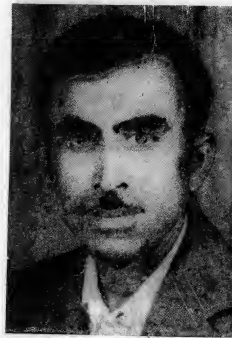
شهيد ورور محمد عثمان د محمد يعقوب زوی د ننگرهار ولايت دکامی ولسوالی د لنډه بوچ په کلی کی په ۱۳۴۳ هـ ش

کال زيږيدلی دی لو مړنی زده کړه ي د لنډه بوچ په ښوونځی کی سرته ورسوله ، په ۱۳۵۸ کال مهاجر شو او لويه موده ور وسته په همدی کال ي د ملحد رژيم پر ضد وسله وال جهاد پيل کړ . دغه ورور دکامی په

برد با شروع شدن جهاد مسلحانه
در منطقه با مجاهدین پیوست بالاخره
همراه مسلمیار شهید در قریه قرغز
بدرجه شهادت رسید.

(انا لله وانا اليه راجعون)

شهید ور ور تاج گل د حاجی
محمد کبیر زوی د هلمند ولایت
د مرکز د کاریز د کلی او
سیدونکی و. - خلوبینت کاله پخوا
په یوه دیشداره کورنۍ کښی
زیږیدلی و. - نوموړی خپل
لومړنی او منځنی تحصیلات
د لېکونکۍ په لیسه کښی سرته
و رسول ور ورسته د او بولگولو
د آمر په حیث. په (۱۳۴۸ هـ)
کال و ټاکل شو، نوموړی د خپل
ایمان او عقیدې په خاطر. په
اسلامی مبارزه لاس پوری کړ
د مرستو و خپلواکۍ ډیر تکلیف
او اذیت ورته ور سید او جبراً
نۍ په ۱۳۴۹ کال د فراه ولایت
ته واستاوه خوکه چه انسان -
وژونکی کمونیزم خپله منجوسه څیره
د ۱۳۵۷ کال د غوانی په ۷ د
افغانستان پر مؤن او لس را -
ښکاره کړه د نوموړی ور ور
اسلامی جذبات او فعالیتونه
لازیات سول وروسته قندهار ته
د چریکی عملیاتو د تعقیب او

شهید ور ور تاتر خان
دوزیر خان زوی د کندهار
ولایت د معروف ولسوالۍ د گدائی
کلی او سیدونکی و. - نوموړی
د کڅ په لو مړنی ښوونځی کی
تر اتم ټولگی پوری زده کړه وکړه
او له هغه وروسته یی د دینی
علومو په زده کړه پیل وکړ په
۱۳۵۹ کال کی یی د دهری
رژیم پر ضد په وسله وال جهاد
کی برخه واخیسته او په ډېرو جگړو
کی یی ګډون وکړ ترڅو په
۱۳۶۱-۸-۲ نېټه د شهید ملا
سعدالله سره یوځای د دښمن مور
چی ته ډنډی کید وپه وخت
کی دیوه اېښو دل شوی بم د
چاودنۍ په اثر شهید شو
(انا لله وانا اليه راجعون).

ادامی لپاره ولاړ د ۱۳۵۷ د
سلواغی په میاشت کی بندی کړ
شو. د لعین حفیظ په را منځته
کیدو کښی د یو شمیر نورو
اسلامی مجاهدینو په ګډون په
تر لو سترگو د شپې په تیاره کی
د محبس څخه وایستل شو او
د لوی خدای ج رضا ته و
سپاره -

(انا لله وانا اليه راجعون)

میر محمد عظیم شهید به
اسم مستعار زرګی در سال ۱۳۴۰
در قریه پاد خواب شانه ولایت
لوگر متولد گردید، میر امام
الدین پدر مبارز آن باوجود
مشکلات اقتصادی به تربیه این
طفل همت گماشت واورا شامل
مکتب ساخت، بعد از فراغت از
صنف هشتم شامل حربی شونوخی
گردید. او با بعمیان آمدن نوکران بی
شخصیت روس براریکه قدرت،
تحصیل را ترک و با برادران
مجاهدش پیوست بعد از مدتی
جهاد مسلحانه به پاکستان مهاجر
شد و شامل صنف نهم لیسه

نیرنگهای اسبقش را بکار بسته است و آن عبارت است از اغفال مسلمانان بنام «حل سیاسی معضله افغانستان» از زمان اشغال افغانستان توسط روس ها تا حال بارها جلسات موسسه ملل متحد کنفرانسهای ممالک اسلامی ودول غیر منسلک بمنی بر خروج نیرو های روس از افغانستان دایر گردید و همه این عمل روس ها را تجاوز گرانه قلمداد کردند و فیصله بر خروج قشون خون آشام روس از افغانستان نمودند ولی روس این همه فیصله ها را بیاد مسخره گرفت . آیا تقبیح روسها از جانب این همه مؤسسات و کنفرانسها برای خروج نیرو های تجاوز گر روس بسنده نبود ؟ ملت مؤمن افغانستان درین مراحل حساس تاریخی باید دخیتر متوجه این امر باشند که نماینده گان خود فروخته بر سر اقتدار روس چه وقت از طرف ملت افغانستان برای زمامداری کشور برگزیده شدند ؟ و این اجیران بی مزد از کدام ناحیه حیثیت نمایندگان ملت افغان را حایز شده اند ؟ آیا دلیل نماینده بودن ملت بزعم نوکران روس همین خواهد بود که باوق و کوس استعمار سرخ همراه با هزار ها تانک و توپ و طیارات بم افکن وارد خاک افغانستان شدند و برای از بین بردن ملت مؤمن افغانستان شب و روز در تلاش اند ؟

ملت قهرمان و به پا خاسته افغانستان باید دقت نماید این جهادی که خط آن تا بحال بخون یک میلیون شهید تازه تر نگه داشته شده است به چه منظور آغاز گردید و این مردم مسلمان آواره افغانی که در وضع ناگوار و شرایط خفه کننده در ممالک همجوار بسر میبرند و تمام هستی و نعم مادی شانرا از دست داده اند بچه منظور ترک دیار کرده اند آیا هم اکنون هزاران تن از هموطنان مؤمن ما بچه منظور عقب سبیل های محسوس طاغوتیان بسر میبرند ؟ آیا

برداشت این همه رنجهای طاقت فرسا و تن در دادن و آماده شدن بهر نوع قربانی هدفی دارد یا خیر ؟ بلی هدف برداشت این همه آلام و رنجها هدفی دارد پس عالی و مبهم و این هدف مقصد حاکمیت قرآن است در سرزمین اسلامی ما اگر بفرض افغانستان آن طوری که روس ها توسط بردگان شان میان مردم ما تبلیغ میکنند و آنهاپی که از صحنه جهاد ما گریخته در کشور های فحاش ولی بندوبار غرب بسر میبرند و به ساز کرملین و کاخ سفید میرقصند آزاد شود این آزادی راستیوان آزادی گفت ؟ آیا این نوع آزادی !!! مثل آرمانی که بخاطر تحقق آن یک میلیون شهید و چهار میلیون مهاجر و آواره داده ایم خواهد بود ؟ نه هرگز نه ملت دلیر و مبارز افغانستان !

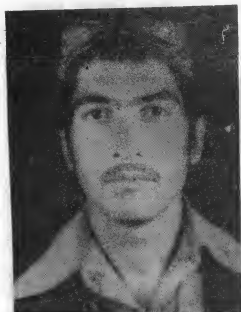
بدانید که نیرنگها و حیل و دشمنان اسلام دیگر در افغانستان بناکمی انجامیده و میخواهد که از راه تفرقه افکنی و اغفال مجاهدین سربک افغانستان بهره برداری کنند و شما که بخاطر حکومت قرآن خدا قیام کرده اید و درین راه متحمل خسارات مالی و قربانیهای جانی شده اید این حکم خداوند را فراموش نکنید که فرماید :

(و قاتلوهم حتی لاتکون فتنه و یکون الدین کله لله)

ترجمه : و جنگ (جهاد) کنید با ایشان (کفار) تا آنکه نباشد هیچ فساد (غلبه کفر) و باشد دین (اطاعت) همه اش برای خدا . متوجه باشید که غفلت ملت ما راه نیست و نا بود کرده است که نام و نشان شان از صفحه تاریخ نیست شده است . ما معمار دیدیم که غفلت و غیبت شمردن چند روز نشاط تلخ و زهر آگین ملت ما را بیکدام (بقیه درم)

هوایی روسهای وحشی بدرجه
شهادت رسید .

(انا لله وانا اليه راجعون)

کلاب جان فرزند سید

رحمن مسکونه ولسوالی شکر دره
ولایت کابل که بعد از مدت سه
سال جهاد مسلحانه بتاریخ
۱۳۶۱-۶-۱۴ دریک برخورد
خونین بدرجه شهادت رسید .

(انا لله وانا اليه راجعون)

ضابط نادر ولد محمدعلی

مسکونه زرغون شهر ولسوالی
محمد آغه ولایت لوگر که با
شروع شدن جهاد مسلحانه در
ولایت لوگر با برادران مجاهدش
پیوست ، در اکثر جنگ ها برضد

افغانستان به صف مجاهدین پیوست

بالاخره بتاریخ ۱۳۶۱-۱۰-۱۱
دریک جنگ خونین بدرجه شهادت
رسید .

(انا لله وانا اليه راجعون)

عبدالصبور اخوند زاده

ولد ملا سلطان محمد در سال
۱۳۱۱ هـ ش در قریه اقوم خیل
ولسوالی برکی برک ولایت لوگر
متولد گردید موصوف تعلیمات
دینی را نزد علمای محلی آموخت
او با شروع شدن جهاد مسلحانه
در منطقه ، صادقانه در خدمت
مجاهدین و اسلام قرار گرفت
موصوف بالاخره بتاریخ سوم
حوت سال ۱۳۶۰ درهنگام
بمبار دمان منزلش توسط قوای

مجاهد گردید در سال ۱۳۶۱
بعد از ختم امتحان نهائی سال
تعلیمی دوباره عازم جبهه حق
علیه باطل گردید ، موصوف
بالاخره به تاریخ شانزدهم ماه
مبارک رمضان ۱۳۶۱ دریک
برخورد شدید باقوای ملحد روسی
بدرجه والای شهادت نایل شد .

(انا لله وانا اليه راجعون)

شاه محمد شویید ولد یار

محمد در سال ۱۳۴۰ در قریه
تاچکان مرکز بغلان متولد شد ،
تعلیمات خود را انا صنف
هشتم ادامه داد که کودتای
ننگین ثور بوقوع پیوست ،
نا سبرده ترک تحصیل نموده
با برادران مجاهدش پیوست ،
تاآنکه در اوایل سال ۱۳۶۱
به اثر اصابت مرمی توپ روسها
بدرجه شهادت رسید .

(انا لله وانا اليه راجعون)

محمد علی فرزند امام علی
مسکونه ولسوالی کشم ولایت
بدخشان ، که با هجوم روسها به

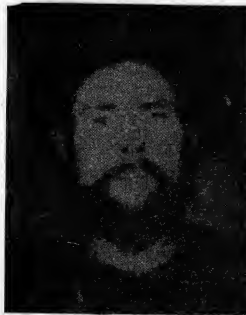
موصوف بالاخره در محاصره شدید
ملیکر بتاریخ ۳-۵-۱۳۶۱ بدرجه
آلای شهادت رسید .
(انا لله وانا الیه راجعون)

غلام رسول شهید فرزند
یار محمد مسکونه ولسوالی خان
آباد بتاریخ ۱-۹-۱۳۶۱ بدرجه
شهادت رسید .
(انا لله وانا الیه راجعون)

محمّد الله فرزند سردار
خان مسکونه کوچین ولسوالی
شکردره ولایت کابل میباشد
وی در سال ۱۳۵۹ که
متعلم لیسه نرسنگ بود ، تحصیل
را ترک گفته با مجاهدین پیوست
او علاوه بر جهاد مسلحانه در
تداوی و پانسمان برادران مجاهد

بازی نمود ، او در اکثر جنگ ها
برضد قوای کفر اشتراک میوزید
بالاخره بتاریخ ۱۷-۱-۱۳۶۱
درهنگام برخورد با یک قوای
مجهز روسی که روانه ولایت
تخار بود درحصه قولبرس تالقان
بعد از مقاومت شدید بدرجه رفیع
شهادت رسید .

(انالله وانا الیه راجعون)

امین الله شهید فرزند ملک
جان مسکونه قریه نو آباد
کوهستان ولایت کاپیسا میباشد ،
موصوف تعلیماتش را الی صنف
نهم ادامه داد ، باوقوع کودتای
بدنام ثور ترک تحصیل نموده
بابرادران مجاهدش پیوست ،

اشغالگران - اشتراک میوزید
بالاخره موصوف در وقت حمله
بالای یک قطار نظامی روسها
که روانه ولایت پکتیا بود بعد از
انهدام سه تانک آنها بدرجه
شهادت رسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

عبدالاول شهید فرزند
وکیل دوست محمد مسکونه بهارک
تالقان ولایت تخار یکی از جمله
مجاهدین باشها متی بود که در راه
پیروزی اسلام فداکاری های زیادی
نمود ، موصوف بتاریخ ۷-۱۰-۱۳۶۱
دریک برخورد دبا اشغالگران
بدرجه شهادت رسید .

(انالله وانا الیه راجعون)

خواجه یار شهید فرزند
محمد مراد مسکونه چیله بهارک
تالقان تخار بعد از پیام آمدن
رژیم کمولستی در افغانستان
دست بجهاد مسلحانه زد ،
موصوف وظیفه سرگروپی و بعد
بصفت قومندان جبهه ایفای وظیفه
کرد در فتح شهر تالقان از دست
مزدوران روسی رول مهمی را

خان اباد ولایت کندهار که در بندر
بخاری خان اباد بدرجه شهادت
رسید.

(انالله وانا الیه راجعون)

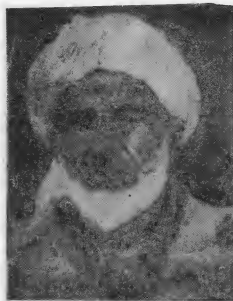

لونگه فرزند سید رسول
مسکونه نوآباد ولایت کاپیسا که
بتاریخ ۲۲-۴-۱۳۶۱ در یک
برخورد خونین بدرجه شهادت
رسید.

(انالله وانا الیه راجعون)

قربانعلی شهید فرزند رحم علی

داری کوه صافی ولایت پروان ،
شخص متدین و با تقوی بود که
بهمراه دو فرزندش در راه خدا
به شهادت رسید.

(انالله وانا الیه راجعون)

ملا رجب محمد شهید فرزند
آدینه دریکی از دهکده های بخارا
چشم بجهان کشود بعد از اشغال
بخارا توسط روسها به افغانستان
مهاجر و در ولسوالی کشم متوطن
شد موصوف با حمله روسها به
افغانستان دست بجهاد زد ، بالاخره
موصوف به دست روسها به شهادت
رسید.

(انالله وانا الیه راجعون)

محمد یوسف زی شهید
مسکونه قریه جنگل باشی ولسوالی

نیز کار میکرد بالاخره بتاریخ
۱۳۶۱-۳-۱۹ بدرجه شهادت
رسید.

(انالله وانا الیه راجعون)

محمد امین فرزند روزولی
در سال ۱۳۳۹ هـ . ش در قریه
قرنس علاقه داری خم آب
ولسوالی قرین ولایت جوزجان
متولد و تعلیماتش را الی
صنف نهم ادامه داد ، در وقت
تلاشی روسها دستگیر و به عسکری
جبری در ولایت فراه سوق داده
شد ، بعد از چند ماه عسکری
بایک میل کلاشینکوف و چهار
عدد بم دستی بابرادران مجاهد
ولایت فراه پیوست ، در سال
۱۳۶۱ عازم جبهه خم آب
شد ، بالاخره موصوف بتاریخ
۳-۱۱-۶۱ در یک برخورد
خونین با روسهای وحشی بدرجه
شهادت رسید.

(انالله وانا الیه راجعون)

خدا داد شهید فرزند حضرت
مسکونه قریه احمد زائی علاقه

احمد ساکن قریه فرجفانی ولسوالی کشم در سال ۱۳۲۶ متولد گردید، موصوف در سال ۱۳۵۸ با برادران مجاهدش پیوست، بالاخره در برج اسد سال ۱۳۶۱ به اثر اصابت مرمی که از طرف پوسته دولتی فیرمی شد بدرجه شهادت رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

راج الحق شهید یکی از مجاهدین وززیده منطقه احمد زائی بود که در سنگرش بدرجه شهادت رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

مشکلات اقتصادی تحصیلات

خود را بالاتر از صنف ششم ادامه داده نتوانست و به شغل دهقانی پرداخت، بعد از هجوم روس ها به افغانستان بهمراي مجاهدین شد موصوف بالاخره درماه مبارک رمضان (۱۳۶۱) از طرف قوای روسی دستگیر و بدرجه شهادت رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

ملا نور الله شهید فرزند محبت شاه (۳۷) سال قبل در قریه و داب شوریان ولسوالی درواز ولایت بدخشان متولد شد، موصوف مدتی از عمر خود را در فرا گرفتن علوم دینی به سر برد، با شروع شدن جهاد مسلحانه بابرا دران مجاهد یکجا شد، او علاوه بر جهاد مسلحانه وظیفه آمریت مالی چپه درواز رانیز عهده دار بود و بالاخره در برج قوس سال ۱۳۶۱ در برخورد با قوای ملحد به درجه شهادت رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

مید رحمن فرزند علی

مسکونه چيله بهارک ولایت تخار مجاهد فدا کاری بود که دراکثر جنگ ها برضد کفار اشتراک میوزید موصوف بتاريخ ۱۵-۱۲-۱۳۵۸ دریک برخورد خونین در مقابل روسها بدرجه شهادت رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

رسولداد ولد خدا داد مسکونه قریه احمد زائی علاقه داری کوه صافی ولایت پروان بتاريخ ۲۷ حمل سال ۱۳۶۰ بدرجه شهادت رسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

عبدالجبار فرزند ملا محمد رفیق مربوط قریه فرجفانی ولسوالی کشم در سال ۱۳۳۱ هـ ش متولد، و به نسبت

بردند که قشون سرخ شان از بس گرسنگی دروازه مغازه های ارتزاق را در کابل شکستند ، پپ های روغن سمرقند و بوری های آرد و برنج امدادی روسی را به تاراج بردند. مگر آیا شبکه شیطانی KGB (کی ، جی ، بی) به این پی نبرده که اعضاء و عساکر گوش به فرمان شان از بس فقر و تهیدستی سلاح های دست داشته شان را در مقابل یک قطی مگرت و یا یک قرص نان با کود کان افغان تبادل کردند. مگر کهنه کاران کمونیزم سر از طاقچه های قصر کرمان بلند نکردند تا ببینند که در سرزمین شورا های شان روزانه هزاران هزار نفر بخاطر بدست آوردن یک کیلو گوشت صف می بندند و سر انجام بعض ها از گاو غدود نصیب میشود و بعض دیگر از بس انتظار و گرسنگی بی هوش شده و ضعف می کنند. مگر این تیکه داران صالح ، امنیت و رفاه انسان بخاطر ندارند که خاتم آواره روسی به منظور بدست آوردن پناگهی ، عریضه می نویسد و بعد از گذشت ۲۸ سال با تحمل مشکلات طاقت فرسا صاحب یک

خانه فرسوده و تم زده میگردد!!!

پس اگر هدف کمونیست ها در افغانستان ، شیطانی و مغرضانه نیست ، بهتر است جای امداد به دیگران اول خود را کمک کنند و یا اینکه چهره جلاد گونه شان را ظاهر سازند و واضح بگویند که آنهمه کمک و امداد زهری است که میخواهند در حلقوم خشک مستضعفین بریزند.

امروز در حالیکه ماهیت اصلی وهویت آدمکشی کرمان به جهان آشکار گردیده، بهتر است سالخورده های مسکوبه به این همه که جنابان ها ورکود های به اصطلاح المسم ساز شان که جز حقه بازی و سمبول سازی چیزی دیگری نیست ، خاتمه دهند. چه در قاموس نوین مبارزان و مجاهدین افغان که سالها قبل از طبع برآمده است ، تمامی و کتبه معانی و تعریفات اصیل اصطلاحات استعمار سرخ با کمال روشنی و وضاحت شرح داده شده است. کرمان که سال ها قبل آواز صلح و دنیائت را از دهن خپاره و تانک های زراد خانه هایش بیرون آورده بهتر است به همان قدرت بی بنیاد نظامی اش اکتفا کند و از بازی نمودن سیاست های طفلانه

و مسخره و قیادت های پلاستیکی خود داری ورزد !! زیرا به همان شکلیکه زیر عنوان "اموال تعاونی و دوستی" و "کک های بلا عوض" نقاب از چهره اش دور شد و کارش به رسوائی کشید ، زیر هر عنوان دیگر خواه پیشنهاد مذاکرات خود غرضانه اش باشد ، خواه تلاش خستگی ناپذیرش ، در پی تفرقه در میان مجاهدین مؤمن افغانستان، رسوا و رسوا تر خواهد شد. ان کید الشیطان کان ضعیفا. (صدق الله العظیم)

دایمان نقش...

ستونزوت به سرنه تپتوی ، هغه په داسی حال کی چی له لوپی ، ناروغی نا پوهی بی عدالتی او . نورو سوونو روانی او اجتماعی نا خوالو سره مقابله کوی او دا مقابله خپل مسؤولیت گنهی یوه ته هم د تسلیم گوندی نه وهی او نه په دی برخه کینی ددی ټولونه دو سره ویریری چی خپل نور مال روانی حالت له لاسه ورکړی .

د هغه ټوله ویره یواخی یوی خواته را ټوله شوی د هغه ویره د هغه په نسبت په یو جهت کینی ده .

هغه يوازی له خدای نه ویریری
اوبس !

پر خدای مؤمن انسان ته یاس
لارنشی پیدا کولای ، ځکه هغه
باور لری چی ترڅنگه یی قوی
او مقتدر خدای دی چی ټول
تحولات او بدلونونه یی له ارادی
نه پر ته منځته نشی را تلای .

پر خدای ایمان انسان او ټولنه
د غیر مسؤلانه اعمالو بی فائدی
پروگرام د تعقیب او په بی هدفه
جهت کی له تلونه ژ غوری .

ځکه کیدای شی چی پر علیم
او حکیم خدای باندی مؤمن
عناصر په داسی کارو لاس پوری
کړی چه په هغه کښی دچا ښیځنه
او مصاحبت او یاد هغه شاته
د کار له بعد نه خوږ ابره لوی
هدف پروت وی . له همدی
امله پر خدای مؤمن مبارز په
دنیا او تاریخ کښی ساری نه لری
ځکه هغه د دغسی روحی ډاډ
گیری نه برخمن وی .

نو ځکه مؤمنه اوبا ایمانه ټولنه
خپل ټول استعدادونه ، ملک
امکانیات او فرصتونه د لوی
خدای امانت گڼی او باور لری چی
دا ټول انسان ته په امتیازی
ډول ورکړل شوی چی د ځمکی
په اعمار او دژوند د سمون په
برخه کښی تری صادقانه استفاده
وکړی .

ایمان پر ملانکوه

پر ملانکو ایمان انسان ته دا
الهام اور وحیه ورکوی چی د
انسان غوندی د شعور او عقل
حسین مخلوق شته چی دده په
مقابل کښی د قوت او استعداد
په لحاظ څو برابره قوی دی ولی
د لوی خدای په وړاندی سخت
بی ساری مطیع موجودات دی .

دا مخلوق د کائناتو خالق او
مدبر خدای د خپل عبادت او
بندگی ترڅنگه د ژوند په مختلفو
شیوکو هغوی ته مهم او اساسی
ماموریتونه ور سپارلی او دا مطیع
او امین مخلوق ټول وسپارل
شوی کارونه په پوره امانت داری
او کامل اطاعت سرته رسوی .

د همدی امانت داری او بشپړ
اطاعت له کبله لوی خدای خپل
دی مخلوق ته په کائناتو کی سخت
او مهم مسؤو لیتونه سپارلی

دا کار او داتو ظیف انسان
ته پخپل وسپارل شوی لویه عهده
د زمکی اعمار کی پیر څه وښی
او هغه په دی یوازی کوی چه
ده ته وسپارل شوی رسالت
یوازی او یوازی د آمانت داری
او د خدای په وړاندی د پوره
اطاعت له لاری سرته رسیدای
شی .

همدا د آمانت داری او اطاعت

استعداد او روحیه ده چه دا مخلوق
یی ددی وړ گرځولی چی هغوی
د خدای او د خدای د غوره
انسانانو په منځ کښی د رسالت
د نقلولو امانت او سهم په غاړه
ولری .

همدا اطاعت او امانت داری
ده چی لوی خدای خپل دا مخلوق
د باکرامته او با عزته انسان د
ساتنی د پاره توظیف کړیدی
انسان ددی هستی دټولونه مهم
او په زړه پوری عالم ده .

له همدی ځایه ده چی خدای
خپلو دغو نیکو بندگا ټوته د
انسانانو د اعمالو احصائیه گیری
او د انسان د ټولو اعمالو د پوره
ثبت اوسجل ماموریت ورپه غاړه
کړیدی .

همدا ټول مسؤو لیتونه انسان
ته د اور ښی چه پخپلو کارو کی
د استعداد نه کاروا نخلی ، پخپلو
ټولو وسپارل شویو عهدو کښی
د صالح او امینو عناصرو کښه
همکاری را جلب او د ځمکی په
اعمار کښی باید امین او صالح
عناصر په کاروا چول شی .

همداسی په کائناتو کښی د
ملانکوکار او توظیف انسان ته
د اور ښی چی دژوند او انسان
معمول او عادی وضع اوجریات
د څومره - د قیقی برنامی او

لار او لودن پوره او څرگند
 تشخیص او تعقیب کړی .
 ژوند «داد مختلفو او گڼو پړاوونو
 بلمونو ډگر» یوازې او یوازې همد
 غسې د بصیرت او علم له مرکز
 نه در اخور شوی نور او رڼا په
 لږکی ددی ورگرزی چی په هغه
 کښی انسان یو خوشی په آرامه
 سا واخلی او یو څو گسونه په ډاډ
 او اطمینان پورته کړی او د هغه
 استعدادونه په مثبت جهت کښی
 وده وکړی .
 یوازې د انسان لپاره دا ډیره
 گرانه ده چه په دی تیاره او
 پېچلی ژوند کښی د ځان لپاره په
 په روحی ، سیاسی ، فکری ،
 اجتماعی او اقتصادی ساحو کښی
 ډاډ من خط وټاکي او د هغه په
 رڼا کښی بیا همدا انسان خپل
 ارتباطات او تعامل د محیط له
 مختلفو جهاتو سره ثابت او هغه
 په مناسب الدول کښی وساتي
 او بیا هغه د ځان ، جاسعی ،
 تاریخ او روان ژوند په کچه
 په کارو اچوی .
 پخپله انسان ددغسې یوی
 بشپړی کړنلاری او خط له ټاکنی
 نه عاجز او له بلی خوا ممکنه نه
 ده چه د انسانانو د الار او کړنلاره
 دی بیا د نورو لپاره په همیشی
 او هر اړخیز ډول د منلو او بیاد

عمیق پروگرام محصول دی ، چه
 لوی خدای د انسان او ژوند د
 طبیعی جریان په هکله په کار
 اچولی دی .

له بلی خوا د ملائکو پیژند نه
 او پر هغو باندی باور انسان په
 دی قانع کوی هر څومره چی
 هغه د مادی طبیعت له تسلط
 نه لری کیږی هغه به په مادی
 جهت تسلط پیدا نکوی او د
 عزت او د خدای په وړاندی به
 لکه د ملائکو غوندی د قدر من
 موقعیت گټلو امکان ترلاسه کوی
 او څومره چی هغه د خپل ختین
 مزاج او طبیعت قفس کی را ایسا
 ریږی ، هغومره به هغه د مادی
 ژوند د مېچنی لاندی و په کی او
 د شیطانی طبیعت پر خوابه کش
 کولی کیږی .

ایمان پر اسمانی کتابو :

اصلاً په دی برخه کښی باید
 په باور ووايم چه په ټکله او په
 ټکنی ژوند کښی لالهانده انسان
 غرائزو او محیط، عادت او الفت
 د ژبی نژاد ، وطن او داسی نورو
 سونو مشکلاتو او رېږو نوکی
 در ايسار انسان لپاره څومره د
 خوښی او قناعت د اعتماد او
 ډاډ گیری ځای دی چی هغه
 د ژوند په دی تیاره ماحول کښی د
 اسمانی لارښوونو په لږکی خپله

تعمیل او تطبیق وړو گرځی .
 که هر څه د انسانی فکر او
 عقل په دی له څپو او توپانونو
 تحولونو او بدلونو نونه ډک
 ژوند کښی هر ځلکی او هر
 بوتی ته لاس واچوی خودا
 څپواخستی توپانی انسان هیڅکله
 آرام او ډاډنه شی موند لای تر
 څوچی په دی کړ کیچن ژوند
 کښی اسمان ورسره لاس او مرسته
 و نه کړی او هغه له بی لاری
 نه بچ نه کړی .

څنگه ممکنه ده چی انسان پخپل
 طبیعی استعداد او د مختلفو افکارو
 پر بناء داسی یو مطمئن جهت
 ځانته وټاکي چی د هغه په خوا
 بی تشویشه او په پوره ډاډ
 انسانان مخ او هغه بیا تعقیب
 کړی ؟

انسان کولای شی په دی هکله
 څه د خپل فکر، عقل او استعداد
 له لاری ډیر څه وکړی او
 کیدای شی په عاجل ډول هغه
 د انسان درد دوا کړی ولی په
 راتلونکی کښی ممکنه ده چی هغه
 انسان پښیمانه او د نیمکرغی په
 امیدي په یوه نه ختمیدونکی بدبختی
 کی وغورځوی .

دغه راز انسان کولای شی پخپل
 ذاتی استعداد ځان د یو کلی سقوط
 نه وژ غوری ولی هغه څه چی

ددی بی استعدادده انسان سره
 خپل تعامل او تحرک کی مناسب
 او پیاوړی ، پیاوړی انسان په ځانگړي
 ډول هغه ته ونه شی رسید لای
 او په یوازې ډول انسان ونه شی
 کولای خپل پټ او مختلف
 استعدادونه داسې تودوی او
 رشد لاندې ونیسی چه هغه په
 طبیعي ډول د انسانیت سعادت
 او نیکمرغی تامین کړی ، لکه
 څنگه چی د هغه خالق خدای
 تعین کړی ده .
 لکه څنگه چی په مادی لحاظ
 په ځمکه کېنې میشت انسان
 په ظاهري ډول هر څه د ځمکې
 له زړه را باسی او فکر کوی
 یواځې ځمکه ده چی د ده مادی
 ژوند تامینوی ولی حقیقت دا دی
 چه د اسمان په سینه کېنې دا او
 چتیدونکی څغلنده لمر او د هغه
 تحرک پېښونکی وړانگې دی چه په
 ځمکه کېنې نفیسي استعدادونو
 ته وده ورکوی او انسان دا
 امکان تر لاسه کوی چه دا
 استعدادونه د انسان له شان
 سره په مناسب جهت کېنې په
 کار واچوي ، همداسې باور لرو
 چې یواځې ځمکنی نیمگړی تجربه
 او د انسان ذاتی فکر او عقل د
 هغه د ژوند د تنظیم او سمبالښت
 په برخه کېنې کافی نه ده ، هغه

همداسې په روانی او حیاتی لحاظ
 ځمکنی انسان داسمانی هدایاتولمړ
 او د هغه روښانه وړانگوتنه اړه
 لری چی د هغه په رڼا کېنې د
 هغه عقل ، عاطفه او ټول استعدادو
 نه مشته وده وکړی او وکولای
 شی د همدی د لارښوونو په رڼا
 کېنې خپل ټول تعامل تنظیم او
 هغه له تکرور او تضادونو نه
 خوندي وساتي .
 همدلته ده چی د انسانی روحی ،
 فکري او اجتماعي ژوند د آسمانی
 هدایاتو لمرته اشد ضرورت لری
 چی په دغسې رڼا محیط کېنې د
 هغه استعدادونه مؤثر رشد وکړی
 او خپله لار تعقیب کړی .
 پر آسمانی هدایاتو او کتابونو
 ایمان په حقیقت کی دا معنا لری .
 لکه چی یو انسان خپله لاره پوره
 پیژندلی وی او په آرام زړه خپل
 منزل ته دوام ورکوی او په
 ډاډه خاطر د سر منزل په خوا
 او چت گامونه اخلي .
 هغه څوک چی له داسې نعمت
 نه بی برخې وی په واقع کېنې
 هغه چاته ورته دی چی په یوه
 اوږده او خوږه وړه صحرا کېنې د
 لاری د موندلو په تکل کله یوی
 او کله بلې خوا منلوی وهی او
 سرگردانه گرځی نه پوهیږی چیرته
 لاړشی ،

دا چه په قدیم کېنې کاروانیانو
 او سمندري سیلانیانو دلاری پیدا
 کولو په غرض اسمان ته سترگی
 نیولی بی دلیل او بی تأثیر خبره
 نه وه همداسې باید د ژوند په
 ټولو اړخو کېنې انسان د سعادت
 او لار موندلو په ابره سترگی
 یواځې اسمان ته وار وی .
 لنه دا چی د ځمکې په مادی
 ځنښ محیط کېنې ممکنه نده چی له
 آسمانی رڼا گانو پرته څوک د
 سعادت او نیکمرغی جهت تعین
 او تعقیب کړی .
 هغه څوک چی په ژوند کېنې
 خط او د خپل صحیح او مطمئن
 تعامل لپاره سمپل او نمونه او
 په ژوند کېنې دور سره مخامخ
 کیدونکی پرابلم لپاره حل او په
 عمده ډول د مخامخ کیدونکی
 حوادثو په هکله مخکی له مخکی
 دریځ او پریکړه ولری کله به هم
 د شک ، ترددد او تشویش بی
 تصمیمی او بالاخره وار خطائی
 سره مخامخ نه شی او نه به یې د
 خپل فعل او انفعال په برخه کېنې
 بصیرت زیانمن شی او هغه څوک
 چی د دغسې یو مطمئن او مقدس
 نعمت نه برخمن نه وی ، نو هغه
 به تل په یوه سرگردانه بی جهتی
 کېنې سرگردانه ستړی او زهره
 چاو دی وی .

حکیم خدای جلّه خوا تا کمال شوی
خط او د انسان د ژوند د پاره
غوره شوی جهت دی .

معیارهای منخط ...

=====

کونوا و محدود ساخته که
« حق » را فقط بر محور منافع
شخصی خود می سنجیم و خیر
و نیکوئی را در میزان لذات و
بهره مندیهای نفسی خود توزین
می نماییم و واقعیات زندگی را
به مقیاس « مصالح » محدود
حزبی خود اندازه گیری می
کنیم و در فکر آن نیستیم که
منافع ملت مسلمان و مردم
مستمند و بی دفاع ما چگونه
وسیله بیگانگان و دشمنان
حیوان صفت ما ، پایمال و
درهم میشود ؟ و آزادی
و استقلال مملکت قریب است که
در شکم نهنگ کمونیسم فرو
رود .

با وجود کمال آگاهی از
اوضاع و احوال فعلیه جهان و
با در نظر داشت چرخش زمان
به کام روس ها در ماحول
میهن آتش گرفته مان ، هنوز
هم در اغم « مصالح حزبی »
خود هستیم و سرگرم زدوخورد (!)
و هنوز هم در رکوشش آن
هستیم که بقول طالقانی :
آسمان ، زمین ، خورشید و ماه

دا چی آسمانی کتابونه او
هدایات یواخی د انسان د سعادت
او نیکو مرغی د پاره راغلی پخپله د
دی کتابونو د محتوی نه
څرگندیری .

دا چی اسمانی کتابونه څوک د
ژوند کړنلاره انتخاب کړی -
پخپله د دی عمده دلیل دی چی
انسان پر ځمکه کی سقوط نه کوی
هغه د اسمان سره روحی ارتباط
او پیوند لری . داسی انسان د
همدی آسمانی پیوند او لارښوونو
په رڼا کښی همیشه باور لری چه
خدای (ج) په هر وخت کښی د
هغو د ژوند لارښود او د دوی
لار او کړنلاره تر بی هری لاری
کړنلاری غوره او سوقفه ده ځکه
هغه - لاره او کړنلاره د انسان او
جهان په هکله د علم او خبر خدای
له خوا تعین او هغه انسان ته
رالیری ده چی د هغه بندگان په
ژوند او نړی کښی بی جبهه
پاتی نه شی .

په انسان او ژوند باندی تر ټولو
لو زیات علم او خیر خدای ښه
پوهیږی چه انسان په خپل ژوند
کښی څنگه مسیر باید انتخاب
کړی او د هغه ژوند باید څه
قسم بڼه ولری ؟

آسمانی کتابونه د یو مؤمن
انسان په نظر کښی د علم او

بر محور اندیشه ها و منافع
حزب ما بگرد و نور آفتاب
صرف بر بدن ما و متعلقات مان
بتابد . . . و باران ها فقط
برای سبزه و گلها و به جهت
شستشوی صحن خانه های ما
فرو شوند !!!

ایکش ، پس از اینهمه رنج
و زحمت و قربانی ، میدانستیم
که این نوع ذهنیت ها و گرایش
ها و مرز بندی های مصنوعی
از شیوه فکر و عقیده بیمار
کمونیست هاست !

و ضد کاش ، پی می بردیم
که با چنین پیش اسیر و در بند
و بالاینطور بار مضموم و منخط
کاروان راهی به منزل برده .
نخواهد تره نست ؛ زیرا : « بار
دج به منزل نمیرسد »
آه : اگر رمز پروزی

مسلمانان نخستین را میدانستیم
که در چیست ؟ نیز با چنین
پندار و اندیشه مریضی حاضر
نمی شدیم که ضربتی ولطمه و
آسیبی ، بر پیکر انقلاب و به
حیثیت اسلامی جهاد وارد
نمائیم .

آری : راز اساسی کامیابی
مسلمانان اولین ، که یاد آن
هنوز حماسه می آفریند و قلب
صدها ملین مسلمان را به تپش در

(روزه) ...

*****

راه دفاع از ناموس بشریت که اصل « والصبرین فی الیاساء والضراء وحین البأس اولئک - الذین صدقو و اولئک هم - المقتون »

در آن نهفته است، عیار میدارد - ساختمان بیولوژیکی و سیکولوژی مرد مؤمن را در برابر امراض جسمی و روحی مقاومت میبخشد، نیروی ثبات را در او ریشه دار و تنوسند میکند و شفایی است برای سایر امراضیکه روح و جسم انسان را به مرگ (!) تهدید میکند.

این است تقاضای فطرت اسلام برای عیار سازی فطرت انسانی به نسخه شفا بخش روزه که برای مریضان بیگانه از خدا (ج) داکتران تا مسلمان اکنون توصیه میکنند و قرآن کریم این کتاب مقدس آسمانی چهارده صد سال قبل پرکافه است مسلمند آن را فرض گردانیده است خداوند (ج) روزه را فرض گردانیده است تا استعدادی در ما سراغ شود که از بار امانت قرآن که در همین ماه نازل شده است شانه خالی نکنیم و این اسانت بزرگ الهی

صدایی دلخراش پرده های گوشه را تکان داد و آه کنان در امواج هوا پخش گردید ، هشام با استماع آواز آه گرچه نیاز طاقت فرسای در همان هوای آتشین عربستان توأم با بر داشت زخمهای عمیق و ضیاع خون بدن که جسمش را مانند چوب خشک در بحر فقدان رطبت دست و پا میزند، به آب حاجت داشت اما با آن هم اشاره کنان گفت. بداد برادر مسلمانم درمان کن، وقتی با تلاش و سرعت تمام بوضع رقتبار زخمی سومی میرسم، درک مینمایم که بجان آفرین سپرده و حیات ابدی نائل گردیده، با سرعت عام تام دوباره بسوی هشام رجعت نمودم مشاهده کردم که آن هم به رفیق سومی خو پیوسته از حیات فانی و دفاع کرده و بسراری ابدی توصل ورزیده، آنگاه بسراغ هسرا کا یم تلاش کنان شتافتم درین جا نیز صحنه جانگاہ و در عین حال توأم با سعادت را مشاهده کردم و او نیز به رفیق اعلی خود متوصل شده بود خودم در حالیکه ظرف آب را در دست داشتم متعجیر و گیج در میدان ماندم.

لازم است اطفال خود را بچنین روحیه ایثار و از خود گذری تربیه نمایم.

می آورد، همانا عشق به الله وحدت نظر و عمل، وحدت صف جذبه و جوش اعتقادی و ایثار بی هراس و ذوق مندانه جان و مال و عزت و آبرو درینراه بوده است و بس. همان ای برادران! با خود بیاندیشید که: آیا این راه که میر وید، منتهی به کعبه است یا به ترکستان؟! بینا نمید همه با هم در احیای اخوت و تسو حید صفوف و استحکام اتحاد اسلامی راه نجات و سعادت دنیوی و اخروی را با مبارزه حیاتی و لا ینقطع به پیما یم.

تربیه اولاد...

*****

کنان بمن تفهیم کرد هرچه زود خود را به داد برادر مسلمانان که شاید نیاز مندی اش به آب نسبت بمن بیشتر باشد برسان و با این آب بیشتر از من احتیاج و نیاز او را بر فوع ساز، وقتی بسراغ مسیر سم، می بینم هشام بن عاص بازخم شدیدی روی زمین نفس زده افتیده، گفتم اینک قطر آبی بفرض رفع عطش حضور تقدیم است نوش جانش میکنید؟ با اشاره گفت بلی! ولی در همین اثنا در چنین حالتی از سوی دیگری

چی بیا ونه غولیزی!

هسی خو شم چی سپیری او
 سپوږي ورځی تا او مامو منه
 وطنواله ډیری ولیدلی او د هر
 رژیم راتگ موږ جشن په
 اتنو نوکی پښی و تر پولی او بیا
 د وای په ډیره پیره دهمدی
 دروغجنو بدعهدو رژیمو نو او
 د هغه دبی پته واکمنانو څپیری
 په مخ و خورلی ان تر دی چه
 ما او تا دواړه نن دپاکستان
 په سوزنده داگونوکی دیوې
 ځیمی لاندې د ژوند نه هم
 نژدې ده چه محروم کړي .
 داسی سپیری ورځی او شوم
 کسلو نه یو د بل پسې جوخت
 زما او تا د ژوند لمن نیولی
 او په هینڅ صورت مونه
 پریریدی چه د نیکه څنی او
 سعادت د ناوی مخ کاته وکړو .
 خودا خبره پخپله ما ته چندان
 خواشینونکي نه ښکاری او نه
 پدی برخه کی د زمانی او د
 زمان د خلکو نه کومه گيله
 لرم هغه څه چه ما ته دي ترڅی
 تجربی راهولی او حقیقتاً را

و رسول همه دا ده چه فقط
 دخپل ملت د خاص بحرې او
 با ایمانه هیواد والو په سر -
 نوشت دی مفتو لو بو او بازیو
 وچیرلم او همدلته ده چه زما
 زو ریدلی هیواد واله زه له تا
 نه پدی برخه کی جلا کیرم
 ستا په حال می د مصیبت او
 کړ او ونور اتلونکی کړی نور
 هم ویلی کوی او له همدی
 ځایه ده چه باید تا سره دیو
 مؤمن کلیوال په توگه په
 صراحت وغوړیم د زړه او زمانی
 په دهلیز وکی درته تیاری کوڅی
 څه نا څه رڼا کړم :

پوهیږم چه پرون دي دظاهر
 شاهي رژیم په سپوری کی د
 وخت بد مسته درباریا نو
 دعوه جلا بانو دحاکم او حاضر
 سره لاره نیونکو گڼکپا نو پخوا
 ډیری بدی ورځی ولیدي په مال
 خان اېرودی تجا وز کیده ان
 تر دی چی د ظاهر شاهي رژیم
 د بل ټلته چوپړ او د یوه سپیره
 سپاهی خدای دی هم نشو

و یلای پدنا موس دی تجا وز کیده
 په دین او اسلامی ارزښتنو
 دی د سیاست پورگه او نیاز
 بینو سر دارانو د رباریا نو لخوا
 چور او چپاول جوړ شوی وو -
 هو ابل پرون ته مظارم وي
 ته محکوموی - ته محروموی هسی
 دلروخت نه وروسته دله چه
 کرار کړ اړپوه شوی چی همدې
 دینی او بد اخلاقی له څلور لاری
 دی ملت تیریری ! ویس شوی
 پوه شوی راپورته شوی چه دخپل
 سرنوشت په ټاکلو کښی خپله
 برخه واخی . ولی ملی او
 بین المللی سر اخستو مستانو
 ستا لار ونیوله دسرطان د شگو
 تصور بند شئ ستا په مخ کی
 وغورځاوه او ستا په غولیدو
 ئی بیاله سره پیل وکړ . د
 جمهوریت په نامه ئی په درواغو
 ستا سره امیدونه را ژوندی او
 ستا له پښو لویدی هوسونه
 بیرته را ځوان او تپ ئی د
 جمهوریت په جشنونو کی بیا
 وز غلولی را وز غلولی . هسی

را با قبول خون و شهادت تا مرزهای تطبیق و عمل برسانیم و لواء مبارک هدایت و «پیشت من الهی» را بردوش کشیده و جامعه بی بسازیم که «بهار عالم حسش دل و جان تازه میدارد - برنگ اصحاب صورت را به بوار باب معنی را».

شهرک پغمان - - -

ساعت شش صبح بود که جنگ بین مجاهدین و اشغالگران در گرفت، من و محمود نزد یک هم در یک سنگر قرار داشتیم، طیارات جت بمب و هلیکوپترهای گنبد غول پیکر از هوا و تانک و توپ از زمین به گلوله باری و بمباران شروع نمودند، و مجاهدین دلیرانه و شجاعانه دفاع می نمودند، عساکر افغان که به جبر و ظلم به عسکری آورده شده بودند در پیشرو، پرچمی و خلقی های وطن فروش در عقب آنها و عساکر روس متجاوز در عقب هر دو قرار داشت، هدف گلوله ما پرچمی ها، خلقی ها و روس ها قرار داشتند، و میدانستیم که عساکر مقدم جبهه برادران ما و آرزوی پیوستن بنا را دارند، در این هنگام یکی از هلیکوپترهای دشمن مورد اصابت مرمی مجاهدین

قرار گرفته، و در نزدیکی سنگر ما در یکی از صخره های بزرگ کوه به سختی خورده، سقوط نمود، پیلوت آن زنده بود و در حالیکه طیاره آتش گرفته بود، از بین دود و آتش بیرون پرید، و میخواست فرار کند، محمود تفنگ اش را بسوی او نشانه گرفته، چنان با مهارت تام سر دشمن را هدف گلوله قرار داد، که در آن واحد چشم و کله اش در هوا پاشان شد.

محمود رو بطرف من نموده گفت: برادر جان هر که چشم و مغزش در هوای تسلط افغانستان باشد، جزایش همین است. گفتم بلی! در نتیجه، قشون سرخ اشغالگر با دادن تلفات زیاد شکست خورده و زو به فرار گذاشتند.

«جغرافیائی»

.....

داشته و عملی نمیشود. روس ها بر علاوه ارسال اسعار بی پشتوانه، تولیدات کالای مصرف اضافی (که اصلاً به درد مردم افغانستان نمیکشود) اگرام یک صدوسی هزار عسکر قوای اشغال گر امپراطوری سرخ و در نهایت امر نصب چند ایجننت بی بند و بار در رأس حکومت دست نشاندۀ کابل، تدارک دید و اگر دقیقاً متوجه

شویم بصراحت گفته میتوانیم که امروز کیوبا - انگولا - لیبیا - ایتوپیا - یمن جنوبی - یکمده از ممالک افریقا و امریکای لاتین و ممالک پیمان ورشو توسط پنجه های غیر مرمی کمونیسم فاسد اداره و یوغ استعمار سوسیال امپریالیسم روسیه را بسدوش می کشند و جغرافیای ملت خوار روس با مرگ برژنف، زعامت موجوده کرملین هم باضعف اداره و عمل کرد کادر رهبری دو چار بوده و روز تا روز به پرتگاه نیستی رفته و به جهانیان افشا میگردد، انشاء الله تعالی روزی روسیه در روس اروپائی خلاصه خواهد شد و ملت های تحت استعمار سوسیال امپریالیسم روسیه از تمام نعمات آزادی برخوردار و نقش ارام خواهند کشید.

هدایت الله فرزند محمد عمر مسکونه قریه زمان خیل ابراهیم خیل میدان مجاهد با تقوی و برجسته بود که در سال ۱۳۵۸

مسلحانه زد ، موصوف بالاخره
بتاریخ ۱۳۶۱/۶/۱ در یک بر
خورد خونین در مقابل روسها
بدرجه شهادت نایل شد .
انالله وانا الیه راجعون.

نازنین ولد چار باغی مسکونه
قریه صواتی ولسوالی قرغه ئی
ولایت لغمان که در یک برخورد
شد بد علیه قوای کفر بتاریخ
۱۳۶۱/۶/۱ بدرجه شهادت رسیده
انالله وانا الیه راجعون .

رحمت گل ولد ها پنده گل

مسکونه ولسوالی کامه ولایت
ننگرهار که بعد از چهار سال
جهاد مسلحانه بدرجه شهادت
رسیده . (انالله وانا الیه راجعون)

هد شلیح شهید فرزند محمد رسول
مسکونه قریه صواتی ولسوالی
قرغه ئی ولایت لغمان در سال
۱۳۶۹ هـ ش متولد گردید
موصوف بعد از فراغت از صنف
دوازدهم لیسه قرغه ئی باروی
کار آمدن نوکران حلقه بگوش روس
دست به جهاد مسلحانه زد، بدرجه شهادت
سرخورد کشمند ، تورغر بعداً در
جبهه امپیر جهاد مسلحانه نمود
بالاخره موصوف بتاریخ ۱/۶
۱۳۶۱ سرگروپ دوازده نفر اش
در یک برخورد شدید علیه روسها
بعد از اتمام مرمی و مهمات
بدرجه شهادت رسید .
انالله وانا الیه راجعون

محمد الله ولد جمعه گل مسکونه
قریه صواتی ولسوالی قرغه ئی
ولایت لغمان ، هنوز متعلم صنف
یازدهم بود که دست به جهاد

شروع به جهاد مسلحانه نمود در
لکثر عملیات شرکت مینمود ،
بالاخره در وقت عملیات بالای
قوای روسی در سرک کابل -
کندهار ، بدرجه والای شهادت
رسید .

(انالله وانا الیه راجعون)

میرزمان فرزند محمد یوسف
زی در سال ۱۳۲۹ در قریه
چنگکاشی ولسوالی خان اباد
ولایت کندز متولد گردید ، او با
شروع شدن جهاد مسلحانه در منطقه
یا مجاهدین پیوست ، در بسیاری
جنگها اشتراک میکرد بالاخره
در تندر بخاری خان اباد بدرجه
شهادت رسید .

(انالله وانا الیه راجعون)

عمر گل ولد ایران گل

بالاخره بتاريخ ۱/۶/۱۳۶۱ در یک برخورد شدید علیه کافران روسی بمقام شهادت نایل شد. انا الله وانا اليه راجعون.

عبد الفتاح فرزندان محمد حسین مسکونه ولسوالی تولک ولایت غوراته که در جریان مقاومت سرسختانه علیه قوای ملحد بشهادت رسید. (انا الله وانا اليه راجعون)

مهد عثمان شهید فرزندان محمد جان مسکونه قریه صواتی ولسوالی قرغه‌ئی ولایت لغمان، تقریباً بعد از سه سال جهاد مسلحانه بتاريخ ۱۳۶۱/۶/۱ در یک برخورد شدید علیه روسها بدرجه بالای شهادت نایل شد. انا الله وانا اليه راجعون.

مسکونه قریه صواتی ولسوالی قرغه‌ئی ولایت لغمان که در یک جنگ شدید علیه کفار بتاريخ ۱۳۶۱/۶/۱ بدرجه شهادت رسید.

انا الله وانا اليه راجعون.

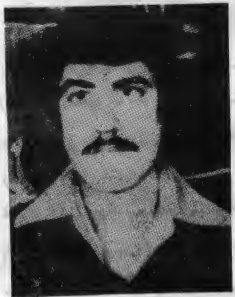
حمید خان فرزندان محمد ظاهر مسکونه قریه صواتی ولسوالی قرغه‌ئی ولایت لغمان که بتاريخ ۱۳۶۱/۶/۱ در یک برخورد شدید علیه قوای روسی بدرجه شهادت رسید. انا الله وانا اليه راجعون.

کتاب الدین شهید فرزندان قطب الدین مسکونه قریه صواتی ولسوالی قرغه‌ئی ولایت لغمان، معلم صنف دوازدهم بود که شروع به جهاد مسلحانه نمود، موصوف

مرجان شهید فرزندان وی محمد مسکونه قریه صواتی ولسوالی قرغه‌ئی ولایت لغمان که در یک جنگ شدید علیه قوای اشغالگر روسی بتاريخ ۱/۶/۱۳۶۱ جام شهادت نوشید. انا الله وانا اليه راجعون.

مهد میر شهید فرزندان خان میر مسکونه قریه صواتی ولسوالی قرغه‌ئی ولایت لغمان که بتاريخ ۱۳۶۱/۶/۱ در یک برخورد شدید علیه قوای روسی بدرجه شهادت رسید. انا الله وانا اليه راجعون.

مهدشفیع شهید فرزندان دین محمد مسکونه قریه صواتی ولسوالی قرغه‌ئی ولایت لغمان که در یک برخورد خونین علیه روسها

مسکونه ولسوالی کامدیش که

بتا ریخ ۸ - ۴ - ۱۳۶۱

بد رجه شهادت رسید .

انالله وانا اليه راجعون

کمال الدین شهید فرزند

عبد الصمد مسکونه ساریت

ولسوالی کامدیش که در سنگر

های خونین جهاد و ظیفه

قومندان مجاهدین را عهده

دار بود ، بالاخره بتا ریخ

۱۵ - ۱۲ - ۱۳۶۱ در یک

بر خورد شدید با قوای ملحد

بدرجه شهادت رسید .

(انالله وانا اليه راجعون)

سید کدای فرزند

سید یحیی ولایت فاریاب بدرجه

شهادت رسید .

بتاریخ ۱/۶/۱۳۶۱ جام شهادت

دست نوشید . انالله وانا اليه

راجعون .

رسول خان فرزند نایسته گل

مسکونه قریه صواتی ولسوالی

قرغه بی ولایت لغمان ، موصوف

متعلم صنف دوازدهم بود که

بجهاد مسلحانه شروع نمود

بالاخره بتاریخ ۱/۶/۱۳۶۱ در

یک برخورد شدید با روسها

بدرجه شهادت نایل شد .

انالله وانا اليه راجعون .

جلا دخان ولد عبد الغنی

عبد الغلی ولد

عبد الشکور در قریه نو آباد و

ولسوالی بگرامی ولایت کابل تولد

کردید موصوف تعلیمات خود را

الی صنف سوم حربی و هوشتون

ادامه داد ، او بعداً با برادران

مجاهدش یکجا شده شروع به

جهاد مسلحانه نمود ، بالاخره

بتاریخ ۴/۸/۱۳۶۱ در یک

دوگیری شدید با قوای روسی

بدرجه شهادت رسید .

(انالله وانا اليه راجعون)

ساجی خدای نظر ولد

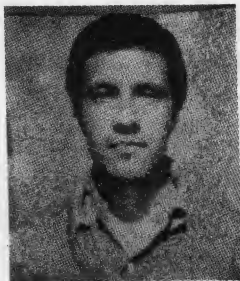
دوران ولسوالی اندخوی ولایت

فاریاب بتاریخ ۱۰-۱۰-۱۳۶۰

بدرجه شهادت رسید .

(انالله وانا اليه راجعون)

شروع بجهاد مسلحانه نمود
موصوف بعد از مدت ها جهاد
خستگی ناپذیر بتاريخ ۲۵-۱۲-
۱۳۶۰ در یک برخورد شدید
با قوای ملحد بعد از انهدام
چندین دستگاه تانک دشمن
به رجه شهادت رسید. انا الله وانا
اليه راجعون.

نحب الله شهید فرزند نعيم الله
مسکونه مرکز ولایت لوگر، بعد از
فراغت از صف دوازدهم با -
برادران مجاهد اش پیوست، در
سال ۱۳۶۰ مهاجر گردید
موصوف بعد از گذراندن مدتی
هجرت روانه سنگر های جهاد
گردید در میان راه با قوای وحشی
روسی برخورد نمودند که بعد از
مقاومت شدید به رجه شهادت نایل
شد.

انا الله وانا اليه راجعون.

محمدکیم «زرغون» مشهور به
مندیزی فرزند بهادرخان در سال
(۱۳۴۰) در شهر جدید بغلان
متولد گردید، موصوف بعد از
ختم تعلیمات ابتدائی شامل
لیسه زراعت بغلان گردید، هنوز
متعلم صنف دوازدهم بود که

غلام رسول فرزند حاجی
غلام سرور مسکونه مسجد
حضرت سنائی هنوز متعلم صنف
یازدهم بود که دست بجهاد
مسلحانه زد، موصوف بالاخره
بتاریخ ۲۸-۴-۱۳۶۰ جام
شهادت نوشید.

(انا الله وانا اليه راجعون)

عبدالحییب (ک ک) ولد
حاجی عبدالحمید مسکونه قریه
یاشمول ولسوالی پنجوائی ولایت
کندهار تعلیماتش را الی صنف
نهم به اتمام رسانید بعداً با
برادران مجاهدش پیوست
بالاخره بتاريخ ۲۲/۲/۱۳۶۱
به رجه شهادت رسید.

(انا الله وانا اليه راجعون)

ملک نصرالدین فرزند

مرحوم نورالدین مسکونه قریه
خواج، حکیم ولایت غزنی، که
بتاریخ ۲۳/۶/۱۳۶۱ به رجه
شهادت رسید.

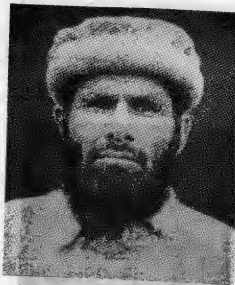
(انا الله وانا اليه راجعون)

کلاخان ولد سید محمد مسکونه

الچین ولایت کندز مجاهد با
شهامتی بود که در انداخت

راکت لینچر مهارت خاصی داشت
 بالاخره در یک نبرد خونین در
 مقابل ملحدین بدرجه شهادت
 رسید.
 اناالله وانااليه راجعون.

مهد نور ولد جمعه خان مسکونه
 کا مدیش که به تاریخ
 ۱۳۶۱-۱۰-۱۳ بدرجه شهادت
 رسید، اناالله وانااليه راجعون

محمد نصیر ولد مرحوم مهد
 عمر مسکونه چند البائی بهمان
 به عمر (۱۳) سالگی به تاریخ
 ۱۳۶۱/۵/۲۹ بدرجه شهادت
 رسید.
 (اناالله وانا اليه راجعون)

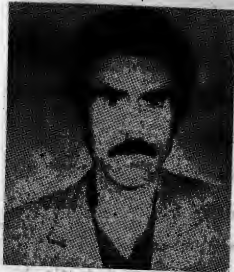

بابجی خان شهید فرزند مرحوم
 فضل احمد مسکونه قریه عیار
 خیل دره کلان ولسوالی نجراب
 ولایت کاپیسا که دریک جنگ
 شدید باروسها بتاریخ ۹-۱۲-
 ۱۳۶۰ بدرجه شهادت رسید.
 اناالله وانااليه راجعون.

غلام سرور فرزند حاجی
 غلام نبی مسکونه قلمه نوعلیای
 ولایت غزنی که بتاریخ
 ۱۷-۶-۱۳۶۱ بدرجه
 شهادت رسید اناالله وانا اليه راجعون

کل مهد مسکونه ساریت ولسوالی
 کسا مدیش کینه بتساریخ
 ۱۳-۱۰-۱۳۶۱ بدرجه
 شهادت رسید. (انا الله وانا اليه
 راجعون)

ملاعبدالستار شهید فرزند مرحوم
 خواجهمهد مسکونه قریه عیارخیل
 سفلی دره کلان ولسوالی نجراب
 ولایت کاپیسا بعد از تحصیلات
 ابتدائیه و متوسطه شامل کورس
 خورد ضابطان گردید، موصوف
 نظر به علاقه خاصی که به علوم
 دینی داشت، مسلک نظامی را
 ترک گفته، شروع به فرا گرفتن
 علوم دینی نمود، باروی آمدن
 رژیم کمونستی دست بجهاد
 مسلحانه زد، بالاخره بتاریخ ۹-۱۲-
 ۱۳۶۰ (دریک برخورد شدید
 باقوای اشغالگر روسی بدرجه
 والای شهادت رسید.

اناالله وانااليه راجعون

معلم محمداکرم شهید فرزند حاجی
 سیدامیر در سال ۱۳۳۳ ه. ش
 درجریخ ولایت لوگر متولد گردید
 موصوف بعد از فراغت از صنف
 دوازدهم به وظیفه مقدس معلمی

جمروز خان شهید فرزند

۱۳۶۱ در زندان هاپوخی به
شهادت رسید .
انا لله وانا اليه راجعون .

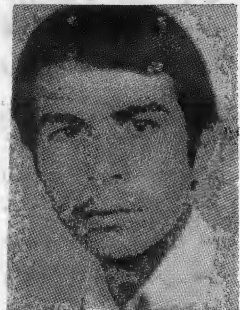
اول کسل ولد محمد حسن
مسکونه ولسوالی بگرامی ولایت
کابل که بعد از دونیم سال
جهاد بتاريخ ۱۳۶۰/۱۱/۱۹
بدرجه شهادت رسید .
(انا لله وانا اليه راجعون)

مواوی محمد رسول
فرزند حاجی عبدال با شنده قریه
رباط زید مربوط ولسوالی تولک
ولایت غور که در جریان مبارزه
داغ علیه کفار در برج قوس
سال ۱۳۶۱ بدرجه شهادت رسید .
(انا لله وانا اليه راجعون)

پرداخت ، موصوف باروی کار
آمدن رژیم وطن فروشی دست
بجهاد مسلحانه زد ، او بعد از
چندی مهاجر گردید و بعد از
گذراندن مدتی هجرت دوباره روانه
سنگر های خونین جهاد گردید
موصوف در میان راه دشت قلعه
الیاس باقوای روسی برخورد که
بعد از مقاومت شدید بدرجه
والای شهادت نایل شد .
انا لله وانا اليه راجعون

عبدالباقی مشهور به زلمی
فرزند عبد الجلیل مسکونه قریه
درانی ولسوالی بره کی برک که
به اثر فعالیت های ضد کمونستی
در تخنیکم کابل از طرف دولت
ملحد زندانی و بتاريخ ۱۹-۱۱

محمد نسی ولد غلام رسول
ولسوالی اندخوی ولایت فاریاب
که بتاريخ ۱۳۶۱/۴/۱ بدرجه
شهادت رسید . (انا لله وانا اليه راجعون)

محمد ایوب ولد عبدالعویج
مسکونه ولایت فاریاب بتاريخ
۱۳۵۹-۱۱-۳۰ بدرجه شهادت
رسید . (انا لله وانا اليه راجعون)

قربان گلدی ولد حاجی
دولت ولسوالی اند خوی ولایت
فاریاب دو سال ۱۳۶۰ بدرجه
شهادت رسید . (انا لله وانا اليه راجعون)

تاریخ ۱۳۶۲/۲/۱ در دند
غوری در یک جنگ شدید علیه
روسها بدرجه شهادت رسید.
انالله وانا الیه راجعون

شیرباز شهید مسکونه قریه
چارقلعه ولسوالی برکی برک ولایت
لوگر که در یک برخورد خونین
با قوای ملحد کارملی در دشت
قلعه لیاض خان بممر (۳۰) سالگی
بدرجه شهادت نایل شد.
انالله وانا الیه راجعون

سراج الدین فرزند سید محمد مسکونه

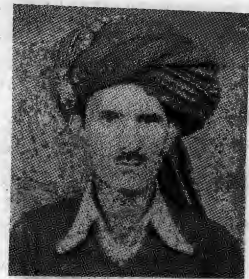
محمد غوث مسکونه ولسوالی میر
بچکوت که به اثر گازهای
سمی بدرجه شهادت رسید
(انالله وانا الیه راجعون)

عبد الستار فرزند محمد ایوب
مسکونه قریه چرخ آب ولایت
کنار دند در یک جنگ شدید
در روز عید اضحی (۱۳۶۱) در
مقابل روسها بدرجه شهادت
رسید.

انالله وانا الیه راجعون

سخی گل ولد گل میر باشندده قریه
کهنه مسجد ولسوالی پلخمری
ولایت بغلان در سال ۱۳۵۹ بممر
۱۵ سالگی علیه روسها دست
بجهد مسلحانه زد ، بالاخره
موصوف بعد از سه سال جهاد

داری خان فرزند حاجی
میرک مسکونه ولسوالی زرمست
ولایت پکتیا یکی از مجاهدین
باشهانت بود که علاوه از
جهد مسلحانه جهاد مالی را نیز
بدرجه احسن انجام داد موصوف
بالاخره بممر (۳۷) سالگی بدرجه
شهادت رسید انالله وانا الیه راجعون

دلیر خان شهید ولد
سردار محمد شهید مسکونه قریه
با حاجی شاروایی ولایت هلمند
با قدرت رسیدن کمونیست ها
دست به جهاد مسلحانه زد
بالاخره در برج سینبله سال
۱۳۵۹ در منطقه چاه انجیر به
درجه شهادت رسید.
(انالله وانا الیه راجعون)
محمد صابر ولد حاجی

که به تاریخ ۱۳۶۱/۷/۲۴ بدرجه شهادت رسید .

(انا لله وانا اليه راجعون)

عبدالحکیم شهید فرزند
سلام حضرت که بتا ریخ
۲ - ۳ - ۱۳۶۱ در یک بر
خود خونی درمقا بل ملحدین
در ولسوالی میر بچکوت بشهادت
رسید . انالله وانا اليه راجعون

پیرام شهید فرزند عباس خان در
سال ۱۳۳۰ در قریه منی ولسوالی
مداغه متولد گردید ، موصوف
در جنگ های زیادی علیه ملحدین
اشتراک میوزید ، او بالاخره در
شب عید اضحی سال ۱۳۵۹
در مرکز سرخ آب بدرجه شهادت
نایل شد .
انالله وانا اليه راجعون .

علی مسکونه قریه هیچکلی
ولسوالی حضرت امام ولایت
کنند که در جریان بر خور د با
روسها بتاریخ ۱۵ حمل ۱۳۶۰
بدرجه شهادت رسید .

انالله وانا اليه راجعون

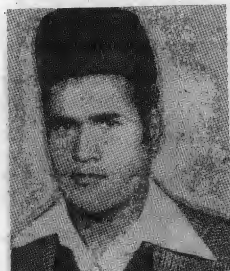
حاجی عبدالغفور فرزند
محمد حیدر باشنده خمینی جواجه
ولسوالی تولک ولایت غور که
در جریان مبارزه خستگی ناپذیر
خود علیه دولت ملحد وطن فروش
بدرجه شهادت رسید .
(انالله وانا اليه راجعون)

محمد ظاهر فرزند محمد اصغر
مسکونه قریه حسین خیل
ولسوالی بگرامی ولایت کابل

قریه نور برکی راجان ولایت لوگر
بعد از اكمال دوره تحصیل ثانوی
در لیسه امین الله خان لوگری
نظربه علاقه زیادی که بجهاد
داشت با برادران مجاهدش
پیوست ، موصوف بالاخره در برج
جوزای سال ۱۳۶۱ در یک
برخورد شدید باروسها بدرجه
شهادت نایل شد .

انالله وانا اليه راجعون

محمد نعیم شهید فرزند
مراحم محمد حسن مسکونه قریه
خواجه بقال ولایت غزنی که در
سال ۱۳۵۹ با مجاهدین پیوست
بالاخره در تابستان سال ۱۳۶۱
بدرجه شهادت رسید .

(انا لله وانا اليه راجعون)

بای سرا د فیر زند ملنگ

عن سلمة بن الأكوع رضي الله عنه انه سئل على اى
 شئ بايعته النبي صلى الله عليه وسلم يوم
 الحديبية ؟ قال : على الموت

(بخاری و مسلم و ترمذی)

ترجمہ

از سلمہ بن اکوع رضی اللہ عنہ سوال شد کہ بموقع حدیبیہ شما روی چه قسم دانی بی پیامبر صلی اللہ علیہ وسلم بیعت نمودید ؟ وی پاسخ داد : بیعت ما این بود کہ ما جان های خویش را قربان خواهیم کرد ۔

پتہ : د افغانستان د مجاہدینو اسلامی اتحاد

فرهنگی کمیته

د نشراتو آمریت

شہید پیغام مجلی مدیریت

پس بکس ۱۸۵

پاکستان پیپور

قیمت یک شماره (۳۰) افغانی

وجہ اشتراک در خارج :

شش ماہہ : (۱۲) دالر

سالانہ : (۲۴) دالر

شو کال نه وه تیر چی په غځو
سترگودی و لیدل چی جمهوریت
شاعی د خپل ټور درباری کوڅو
نه ستونی کی هماغه د ظاهر شاه
په د وړه کی د کمونیزم سور مار
له خانه سره راوړی چی په ناخا -
پی ډول هغه ستا د ملت د غاړی
نما و ، تا او ما د کمونیزم په
د ربحن گرداب کی وغورځوی
ولی دېمن دیر خپرک وه په
د پره بیرته ئی د چل او چالاکي
د واورده کتاب د ا بله صفحه
هم وای له چی د زمانې د اوراقو
شاته روان حقایق او جریانات
زما او ستا د سترگو نه پټ
همغی په طبیعي ډول خپله
لاره تعقیب او دېمن امید ونه
پوره کړی - هغه وه چی دنور
کر غبر نه کودتا مینځ ته راغله
ستا او زما هغه ورځی په برخه
شوی چی تل به مو د مسجد
له هوښیارو خطبانو اوریدل
ولی ملنډی به مو پری وهلی
کلی او کور وطن او هدیره
مسجد او خانقاه مو ورکه کړی
یوازي دامیدهای د خدای په مینه
مست مجاهد اشغال کړی
ستگر را پاتی شو - ولی تا
ولیدل او ها هم چی مغرور
دېمن خوږه ژر په سرو خوږه
او څنگه په چټکی زما هیواد
په سرد روی ورک او سرگردانه

شو . په مسکو کی یی خپل لوی
بادار نه دنیا لاس او پرده او هغه
دیو نیم سل زره پوځ په وړا ندي
او شاکي ئی د خان لپاره په کابل
کی د شرم خاله جوړه کړه .
هسی خو ته هم پوهیږی اوزه
هم چه د دولت بی ایما نه بللشا
اجیر عسکر تنخواه خواره
په چمیان جا سو - سان څنگه دسره
پوځ په را تگ مجاهدینو ته پنا
راوړه او په سرو سترگو ئی دغغو
په سنگرو نوکی بیرو بار جوړ کړ
او هلته ئی په هغه پسته وظيفه
بیا لاس پوري کړ چی د دولت
سره ئی په مستقیم ارتباط کی
سره نشوای رسولای - مجاهدین
ئې سره بی اتفاقه څو جهت او په
دیر وختا یو کی د هغو سوري
تفا هونه د جگړې اوسر ما تی
سرحد ته ورسول .
هو ! وطنوالو - دغه
جاسوسان په چمیان - شعله یان
بی د پنه او بد اخلاقه عناصر
ستا او زما پواسطه په زاریو
اوروغو او قسمونو د مخلصو
مجاهدینو صف ته ورسول او
مجاهد ملت آینده مو بیا په خطر
کی وغورځوله .

له همدی حایه کیدای شی
چی ځنویاتو مخلصو هیوادوالو
بی چاره او بی پناه خلکو د دولت
او اشغالگر پوځ د ظلم او تجاوز

په څنگ کی ددغه مجاهد ډوله
په چمیانو - شعله یانو جاسوسانو
ملیشا ئی گروپونو نا ولی څپړه
د مجاهد په نامه هم خوړلی وي
او اوس یی هم خوري .
دلته ده چه زه ستا او زما په
بد حال او تیاره مستقبل ترمی
اوسکی نه تو یوم بلکی غواړم
تا سره د صراحت او صمیمیت په
غولی کی د کد غم اورا روان صمیمیت
دوسیة ټکی په ټکی ولولم خان او
تا پوه کړم چه زما اوستا دسرنوشت
دا ستوما نه دو سیه به تر کومه
داسی دیو رژیم له بل او د بل نه
بل ته لاینحله بلکه د کرکچ
نه بل کرکچ ته لیر ډول کپړي
آخر زه او ته خودیوه منزل دیوه
کاروان ملگري یولیو فکر او غور
په کار دي .
منم چی تا دیر دردونه او
کرکچونه تیر کړل او دهرچا لغوا
دي یو سپک او یا دروند سوک په
خوله وخوړ کیدای شی چه حق په
جانب هم وي خودا هم بایدومنی
کومه لار چی انتخا بوي باید
لیر لیر په پکی دو سره سوچ وکړي
چی په هغه کی د سوکا نودپاران
ننه د څپړ ونا وی ته سر پناه
وی نسي .

تیره تجربه او تیر دردونه
بس دي که هر څو د زما نی د
مکتب غیبی شاگردان هم پوڅو

پدی تیر ه د وره یی یو شه
 غیر تو نه وه .
 له همدی ځایه وځواک
 ستا تو جه نن د افغانستان
 قضی په هکله د سیاسي حل بی
 معنا خبر و ته را اړوم او تا ته
 وایم چی دانن سبا د جهاد حیثیت
 سره هیڅ ورته ده چه په دوه سوه
 زرو مسلحو مجاهدینو بیا له سنگر نه د
 آزادی د امید سترگی مخ په ژنیو
 وگرځوی. ژنیو هلته چه د ملت د
 اسارت لپاره غولونکی طلائی
 زولنی جوړیږي .
 دا څومره د پیغور خبره ده
 چه ته د یو مجاهد ملت په
 نمایندگی د آزادی د ناوی په تکل
 د پوځو امید و نو په نیلی سپور
 او هر سبا ماښام ژنیو دا د -
 بین المللی لار وهونکو د سیسه
 بازارو بازار په ځواکي و زغلو ی
 هغه آزادی چی ورپسی دی د
 خپل هیواد تیری بوتي د لکونو
 شهیدانو په وینو رنگین کړل آیا
 هغه په ژنیو کی او بیا د روسانو
 د مزدور بی وزنه نوکر شاه -
 دوست په لاس کی ده - لیر خوفکر
 وکړه چه په ژنیو کی څوک د چا
 پواسطه اود چا سره ستا د سر نوشت
 په پاره کی غږیږي . هسی که ته
 مهاجر ئی او په پاکستان کی در ژیم
 وا بسته نو کړل نو غولولی ئی خود

به په ژنیو کی د شاه محمد دوست د
 بیرک نمایندو خبرو ته انتقاد باسی
 او فکر په کوی چی آزادي دي ته
 وائی چه یو وار بیا د تورخم له لاري
 افغانستان ته د بین المللی عسکرو
 د نظارت لاندی ولاړ شی او هلته
 بیا که په هره اخلاقی قانون خلا
 کی او سپړي فرق نکړي - بیا نو
 صحیح ده انتظار باسه خو په دی
 هم پوه شه چه توپک په لاس
 مجاهد په هیڅ صورت کسبی آن
 که د منطقی رژیمونه ئی هم
 و منی دانشی زغملای چه دبیرک
 او روسی پوځ د نظارت لاندی خلغ
 سلاح اولسکونو شهیدانو د وینو سره
 خیانت وکړی ځکه دانسی
 مثالی چه همهغه دی سنگر کښی
 ولاړ دی - هیڅ مشکل ندی د
 هغه لپاره دا ډیره ښکته خبره ده
 چه هغه ملحد قدرت ته خپل
 توپک تسلیم اوشاه محمد دوست
 د خبرو او تعهد په سیوری کی د یو
 قرار دادی او بد نام رژیم په
 سیوری کی د بدنامی آزادی وثیقه
 تسلیم کړی . اود عمرو نو عمرو نو
 لپاره د یو مؤمن مجاهد سر
 تیست کسری .
 داسی مثال په دنیا کسبی
 نشته چه چادی د آزادی وثیقه د
 سنگر نه بهر تسلیم کړی وی که

چیری د آزادی او د سر نوشت د
 تسلیمید و حقونه په ژنیو نیویارک
 کی ورکول کیدل نن به فلسطین
 څو ځله آزاد شوی وای - نن به
 مسلمانان خپله د بد تلتو کرغیرو
 صهیونستانو په سرو پنجو کی اسیره
 نه وو پاتی شوی .
 زمایی صبره کلیواله - فکر
 وکړه ته نن هغه پرونی افغان
 نه ئی چی د ظاهر شاه د سپاهی د
 سیوری له ویری نن د سره پوځ په
 وړاندی په شهادت ولاړئ او
 گوره چه دا افتخار او موقت د
 سیاسي حل او خبرو ته د امید په
 پلمه د یمن درڅخه بیرته وانځلی
 ته پریځی چی له یوی ځواد
 ژنیو پند ول ستا د جهادی روحی
 او مورال د ماتولو له پاره یوه
 د سیسه ده اوله بلی خوا هغه
 نراردادی آزادی ته چی که دکوم
 یوه بی وزنه هوسی انسان خوله
 ورته اوبه هم پریږدی هغه په
 حقیقت کی د هغه د بدنام اسارت
 اعتراف دی چه راتلونکی نسلونه
 به د هغه د پیغور ځلی ستا په قبر
 دروی . ځنکه به مجاهد او د دنیا
 عزیز قومونه دا و منی چی د ملحد
 او مزدور شاه محمد دوست د تقاهم
 په نتیجه کی افغان مؤمن ملت
 آزادی تر لاسه کړی . آیا همد ا

شاه همد او د هغه ملگری ندی چه هیوادنی رسماً په روس خرڅ کړې بیانو څنگه کېدای شی چه یو مجاهد ملت دی د هغه د ترحم لاس ته سترگی په لاره او د هغه په امضا او تائید دی یورژیم د استقلال وثیقه ترلاسه کړې - هغه جبههونه چه ددغسې آزادۍ لپاره هوسپری دلته او هلته نور ورته هڅوی په حقیقت کی هغوی ته فقط د قرغی سپینکی قصرونه او د شنه دندو لمبا او د پښمان په قصرکی تیره مشغولا سهمه ده غواړی هرهرسره چه زړوی هغوی د خپل عیش وعشرت ستیشن ته ځان ورسوی او د خپل ناز فینه بیاله سره کېږدي او که نه تاسی انصاف وکړی چه کور دو و یزاد شاه همد دوست به څنگه د یو مسلمان افغانستان د جرړی و لپاره وزغلی او څنگه به ممکنه وی چی بین المللی استعمارگر بندار چیان دی بیا هغه تسلیم کړی . منم چی گد و دی ډیره بین المللی شرایط ډیر نازک او مشکلات له حده زیات کړي او منم چی د یو مشکل نه بل لا گران مشکل ته تېښته د حل لاره نه ده . له همدی ځایه په خیمه کښی ناآرامه وطنواله او دکلی

کورنه محروم افغانه پام کوه هغه افتخارچه په تود سنگرکی دی گتلی دخیمی په سیوری کی له لاسه ورنکړی - آزادۍ به ته اخلی بل څوک تاته آزادۍ نه درکوی په تیره شاه همد دوست د روسانو نوکر !!

پام کوه چی د بی صبره او ناز دانه درباریانو په اوتو بوتو و نه غولېږی - هغوی غواړی ستا د ماتم په تفسره د خپل تاج ایښودلو مراسم اجراء اوځان پاچا کړی او بس . شرف اوعزت به ستا ، تر پښو لاندی کیږی د هغو څه ځکه هغوی خولا پخوا میدان روسانو

ته خوشی کړی وو هسی نه چی خدای مه کړه دا دآزادی غوډی چه غواړی نن سباکی خوله دامید په مسکا خلاصه او د شهیدانو د مراو ارمانونو هرکلی وکړی ستا د مقاومت او جهاد د یوخوا نه محرومی او په پوره بی رحمی هغه ستا دین ته د دوکی په چاره لیری او په ژنیوکی شی د شاه همد دوست او کوردوویز د خبرو پر میز پانه پانه شی . هو بین المللی دوکه ماران غواړی تا دشا لخوا ونیسی او روسانو ته دی پر او د تل لپاره دی په غلامی کی وغورځوی .

هیواد والو پام کوی چه بیا دوکه نشی !

دآزادی لاره سنگر ده سنگر !! نه ژنیو!

حل سیاسی یا ....

سرنوشت دچار ساخت . اگر باز غفلت نمائیم آینده اش هلاکت بار از وضعی خواهد بود که در آن بسر میبریم وآنکه دیگر موقع نخواهد بود تا سهل انگاریهای مان را جبران کنیم هم اکنون فرصتی است که نباید آنرا از دست داد ونباید در راه جهاد و مبارزه احساس خستگی کنیم که بقول اقبال « حیات جا ودان اندر ستیز است » باید دا نیست که در عقب سکون مرگ است ودر عقب ستیز حیات جاوید .